

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

XV legislatura · cinquè període · sèrie P · número 84

Ple del Parlament

Sessió 41, primera reunió, dimecres 11 de març de 2026

Presidència del M. H. Sr. Josep Rull i Andreu

Sessió 41.1

La sessió s'obre a les nou del matí. Presideix el president del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida pel secretari general, el lletrat major i [lletrats].

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat de tot el Govern /

Al banc del Govern seu el president de la Generalitat, acompanyat del conseller de la Presidència, la consellera d'Economia i Finances, la consellera d'Interior i Seguretat Pública, el conseller de Justícia i Qualitat Democràtica, la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica, la consellera de Salut, la consellera d'Educació i Formació Professional, la consellera de Drets Socials i Inclusió, el conseller d'Empresa i Treball, la consellera d'Igualtat i Feminisme, el conseller d'Unió Europea i Acció Exterior, la consellera de Recerca i Universitats, el conseller d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació, el conseller d'Esports, la consellera de Cultura i el conseller de Política Lingüística.

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Preguntes amb resposta oral.
2. Proposició de Llei de la gent gran de Catalunya (tram. 202-00043/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 202, 10).
3. Proposició de Llei de transport de persones en vehicles de fins a nou places (tram. 202-00061/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari

de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns, Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat (text presentat: BOPC 315, 33).

4. Interpel·lació al Govern sobre la posició i el lideratge de Catalunya (tram. 300-00265/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

5. Interpel·lació al Govern sobre les inversions previstes (tram. 300-00269/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

6. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques per a fomentar l'esport femení (tram. 300-00262/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

7. Interpel·lació al Govern sobre les polítiques culturals (tram. 300-00267/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

8. Interpel·lació al Govern sobre la defensa del model d'escola concertada (tram. 300-00268/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Substanciació.

9. Interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu per a fer efectiva l'educació inclusiva (tram. 300-00264/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Substanciació.

10. Interpel·lació al Govern sobre la promoció de l'islamisme des de les institucions públiques (tram. 300-00260/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Substanciació.

11. Interpel·lació al Govern sobre el desenvolupament agrari, forestal i del medi (tram. 300-00266/15). Grup Parlamentari de Junts. Substanciació.

12. Interpel·lació al Govern sobre la situació internacional i les conseqüències de la guerra a l'Iran (tram. 300-00263/15). Andrés Garcia Berrio, Grup Parlamentari Comuns. Substanciació.

13. Interpel·lació al Govern sobre la revisió del pla Inuncat (tram. 300-00261/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Substanciació.

14. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els Mossos d'Esquadra, davant l'augment dels delictes violents i l'auge del crim organitzat a Catalunya (tram. 302-00214/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

15. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la integració de la immigració (tram. 302-00212/15). Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya. Debat i votació.

16. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre els pagaments indeguts de la Direcció General d'Atenció a la Infància i l'Adolescència (tram. 302-00213/15). Grup Parlamentari de VOX en Cataluña. Debat i votació.

17. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques agroalimentàries (tram. 302-00215/15). Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya. Debat i votació.

18. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre les polítiques de salut (tram. 302-00216/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

19. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la gestió dels riscos i la salut laborals a Catalunya (tram. 302-00217/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació.

20. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre l'estratègia digital de Catalunya (tram. 302-00218/15). Grup Parlamentari de Junts. Debat i votació.

21. Moció subsegüent a la interpel·lació al Govern sobre la sobirania feminista de les cures (tram. 302-00219/15). Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra. Debat i votació.

El president

Bon dia, senyores i senyors diputats. Comença la sessió.

La llista de les preguntes a respondre oralment en el Ple està inclosa en el dossier del ple. D'acord amb l'article 164 del Reglament, se substanciaran aquest matí com a primer punt de l'ordre del dia d'aquesta sessió plenària.

Així mateix, els faig avinent que cinc diputats i set diputades han delegat el seu vot per a aquesta sessió plenària. Els diputats Carles Puigdemont i Casamajó, Lluís Puig

Gordi, Toni Castellà i Clavé, i les diputades Ariadna Urroz Segura, Anna Feliu i Moragues i Mercè Esteve i Pi, del Grup Parlamentari de Junts, han delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz; les diputades Sabrin Araibi Marachi, Eva Menor Cantador i Esther Niubó i Cidoncha, del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, han delegat el seu vot en la diputada Elena Díaz Torrevejano; la diputada Raquel Sans Guerra, del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, ha delegat el seu vot en la diputada Ester Capella i Farré; el diputat Jaume Veray Cama, del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, ha delegat el seu vot en el diputat Juan Fernández Benítez; finalment, el diputat Joaquim Calatayud Casals, del Grup Parlamentari de Junts, ha delegat el seu vot en la diputada Mònica Sales de la Cruz per a la sessió d'avui, 11 de març.

Manifestació de condol

Ahir hi va haver un tràgic accident en el municipi de Begues. Hi va haver un incendi dramàtic, en què va perdre la vida el sogre de la diputada Mercè Pi i Esteve. En nom de la cambra, vull traslladar a la família de la diputada Mercè Pi el nostre afecte, la nostra estima i el nostre condol en uns moments tan durs, tan terribles per ella, pel seu marit, pels seus nets i per tota la seva família.

Compliment de la Moció 111/XII, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants

A continuació, i en compliment del que estableix la Moció 111/XII del Parlament de Catalunya, sobre les operacions de rescat a la Mediterrània i les polítiques d'acollida de migrants, els informo que, segons les dades oficials de l'Oficina Internacional de les Migracions, des de l'inici de l'any 2026 hi ha un total de 658 víctimes mortes i desaparegudes a la Mediterrània.

Compliment de la Moció 78/XV, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral

Així mateix, i en compliment d'allò que estableix la Moció 78/XV del Parlament de Catalunya, sobre la seguretat i la salut en l'àmbit laboral, els informo que, segons les dades oficials de l'Observatori del Treball i Model Productiu, durant el mes de gener

de 2006, nou persones han perdut la vida com a conseqüència d'un accident laboral. En nom de la cambra, vull manifestar el reconeixement de tots aquests treballadors.

Interpel·lació al Govern sobre els reptes del sistema educatiu per a fer efectiva l'educació inclusiva (posposada)

300-00264/15

Finalment, els faig avinent que en relació amb el punt 9 de l'ordre del dia, el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, tal com estableix l'article 160.6 del Reglament, ha sol·licitat, d'acord amb el Govern, posposar la interpel·lació sobre els reptes del sistema educatiu per fer efectiva l'educació inclusiva, per tal que s'inclogui en l'ordre del dia de la propera sessió plenària.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la convocatòria d'una cimera amb els grups parlamentaris per a acordar mesures urgents davant els efectes de la guerra de l'Iran

317-00232/15

Passem ara al primer punt de l'ordre del dia, que són les preguntes al president de la Generalitat. La primera pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics i, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

Gràcies, president. Bon dia a tots. President, mentre vostè i els seus socis es barallen pels pressupostos, aboquen el país a la inestabilitat. Fa dinou mesos que governa, dinou mesos sense pressupostos, dinou mesos de mala gestió, dinou mesos de fracàs. El resultat és clar: vostè ha instal·lat Catalunya en un col·lapse permanent i aquesta crisi s'agreuja ara amb una crisi internacional. La malaurada guerra de l'Iran que tindrà conseqüències imprevisibles, però amb efectes que ja comencem a notar: el preu del petroli puja, el mercat energètic es tensiona, la incertesa econòmica creix i tot apunta que la inflació tornarà a disparar-se. És a dir, aquesta guerra pot provocar tres danys a Catalunya: el primer, l'encariment de l'energia i l'impacte sobre l'economia i la competitivitat del país –ja hem notat, per exemple, la pujada substancial d'omplir el dipòsit–; segon, la posició de Pedro Sánchez, ignorant que

Catalunya, pel seu pes econòmic, és qui més en patirà les conseqüències. I tercer, uns pressupostos equivocats, dissenyats pels comuns i caducats perquè no tenen en compte el nou context internacional. Equivocats i caducats. I encara que els aprovés, sap que arribarien tard, a l'abril, i arribarien malament de la mà del tripartit.

Per tant, president, cal que rectifiqui, rectifiqui sobre la política fiscal, rectifiqui sobre la agenda nacional, rectifiqui per responsabilitat amb el país. Si no ho fa, ens seguirà trobant al davant. Perquè a Junts sí que assumim aquesta responsabilitat, presentarem un pla de xoc per fer front als efectes econòmics de la guerra, per protegir les empreses, el sector primari i el poder adquisitiu dels catalans, amb rebaixes d'impostos per compensar la inflació, amb suport directe als sectors afectats, amb mesures per reforçar la competitivitat de l'economia productiva.

Per això li demanem una cosa concreta: Convoqui una cimera amb els grups parlamentaris per acordar mesures urgents. Escolti el Parlament d'una vegada. Hi està disposat president o continuarà encallat en la negociació dels pressupostos equivocats i caducats?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyora Sales, el Govern de Catalunya diu no a aquesta guerra, perquè és una guerra que no respecta la legalitat internacional, perquè és el que s'anomena una guerra d'elecció i perquè, repassant els antecedents d'anteriors intervencions d'aquest tipus, hem vist que les conseqüències són negatives. I el Govern de Catalunya està en disposició, el Govern de Catalunya i el conjunt del país, en donar resposta als efectes negatius d'aquesta guerra. De fet, hem convocat la Taula del Diàleg Social per crear un grup de treball permanent i estudiar possibles mesures de resposta.

Vostè em demana que convoqui grups parlamentaris i accepto la proposta. Els convocarem amb caràcter immediat, a tots. Totes les idees seran benvingudes. Crec que la millor resposta que pot donar a Catalunya aquesta situació és una resposta d'unitat. I estic disposat, des del Govern, a escoltar tots i tothom, veure les propostes

que hi han i a fer plantejaments que siguin el més unitàries possibles per fer front a les conseqüències que pugui tenir aquest conflicte.

Esperem, i aprofito també la seva pregunta per fer aquesta crida o per fer aquesta petició al Parlament de Catalunya, que hi hagi una aturada d'aquesta guerra, que hi hagi una desescalada, que es torni a la negociació, a la diplomàcia, que es torni a la discussió als organismes multilaterals i que es busquin camins de solució, que no passin per la llei del més fort, sinó per l'aplicació de la força de la llei, que sempre és un camí molt millor. Accepto, per tant, la seva petició i donaré instruccions, en acabar aquesta sessió de control, que contactin amb els presidents dels grups parlamentaris per buscar data més propera possible, si pot ser aquesta mateixa setmana, perquè ens puguem veure.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Mònica Sales de la Cruz.

Mònica Sales de la Cruz

President, gràcies. Ja veu que des de Junts insistirem sempre perquè escolti aquesta cambra. Ho hem fet amb la compareixença que farà la setmana vinent i ho hem fet també amb aquesta proposta de cimera i acudirem amb propostes per responsabilitat i ho farem per Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sempre en permanent disposició d'escoltar i més a la cambra del Parlament de Catalunya.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els darrers esdeveniments polítics.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el compliment i la concreció dels acords d'investidura

317-00227/15

i per formular-la, té la paraula, en nom del grup parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, el diputat senyor Josep Maria Jové i Lladó.

Josep M. Jové Lladó

Moltes gràcies, president. President Illa, vivim temps convulsos on la ràbia i la por adoben el terreny perquè el populisme, el feixisme i l'extrema dreta imposin el seu discurs d'odi. Ho hem denunciat infinitat de vegades i ens hem emplaçat a rebel·lar-nos per aturar-los, per supervivència democràtica. Avui aquí a nosaltres ens toca com a prioritat ineludible recuperar la confiança de la ciutadania en la democràcia i les institucions. I el primer pas per aconseguir-ho és tenir credibilitat, és a dir, complir amb allò en què ens comprometem, a complir, doncs, amb la paraula donada per convicció democràtica. Vostè és president perquè va signar un acord amb independentistes, un acord que s'emmarca en la resolució del conflicte polític entre Catalunya i l'Estat i que conté compromisos clars amb mesures que signifiquen avenços reals i tangibles en sobirania política per a Catalunya.

Aquest, ho sabem, no és el seu marc polític, però vostès van acceptar-lo amb la investidura i hem d'actuar en conseqüència i complir sense més dilació amb allò pactat. Amb tot, no només amb allò que els agrada més o allò que no els incomoda tant. Sabíem que seria difícil perquè aquests compromisos eren molt ambiciosos, però també hem estat molt clars, transparents i coherents, i hem supeditat sempre l'assoliment de nous acords al compliment del que ja estaven signats.

Per tant, no ens pressionin amb els calendaris, presentant propostes sense tenir els vots garantits, perquè aquesta, president, no és la via. La via és complir amb allò acordat. I és veritat, sí que hem avançat, també en matèria de finançament, però quan hem reclamat la concreció en la recaptació de l'IRPF, com a primer pas per a l'assoliment de la sobirania fiscal, aleshores tot s'ha agitat. Perquè quan parlem d'avenços en sobirania, tal i com teníem signat, aleshores, ha pres el llaç de sempre

que arrossega el PSC, la seva dependència del PSOE, la seva submissió als interessos electorals del PSOE.

President, no tornin a cometre el mateix error que amb l'Estatut del 2006, quan des de la Moncloa, per cert, amb la col·laboració de la dreta catalanista, van suprimir l'article 1, «Catalunya és una nació», i un model de finançament basat en la recaptació de tots els impostos. No tornin a incomplir amb allò pactat, no tornin a fallar els catalans i catalanes, perquè avui el que el país necessita és el compliment dels acords, que són bons per Catalunya i que, a més, donen estabilitat i credibilitat, i no pas la inestabilitat de qui supedita el seu futur als interessos electorals i els calendaris d'altres latituds.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Moltes gràcies, senyor president. Senyor Jové, no només defenso els acords gràcies als quals soc president de la Generalitat, tinc l'honor de ser president de la Generalitat de Catalunya, sinó que me'n sento orgullós. D'altres amaguen els acords als que arriben. Jo no tinc necessitat de fer-ho. Me'n sento orgullós. Vostè i jo pensem coses en alguns àmbits molt diferents. Vostè és independentista i jo no ho soc. Però hem sigut capaços, el seu grup i el meu, vostè i jo si em permet que ho simplifiqui, d'arribar a acords. Jo no només no me n'amago, sinó que me'n sento orgullós. Jo els compleixo i crec que hem de posar en valor el compliment dels acords fets i crec que és una de les maneres de defensar la democràcia i les institucions, que són l'únic camí per donar resposta als problemes que estan a la base d'aquests moviments populistes i autoritaris de caire autoritari, que estem veient créixer més del que voldríem i que no portaran res de bo. Res de bo, ja ho estem veient. Hem parlat abans de la guerra d'Iran. És fruit també d'aquest populisme autoritari que actua d'aquesta forma.

I si mirem els acords que hem signat i mirem el compliment d'aquests acords, jo crec que podem fer un balanç positiu. No estan tots complerts, però podem fer un balanç positiu. Vostè ha mencionat el finançament autonòmic. Feia dotze anys que s'havia

d'haver renovat aquest model. Molts havien tingut ocasió de fer-ho amb majories suficients per poder-ho fer i no ho havien fet. Com presentem un model, ara es queixen i diuen: «Jo ho faria». Per què no ho va fer vostè quan ho podia fer? Per tant, compliment dels acords, acords dels que em sento orgullós, explícitament ho torno a dir, aquí faré honor i compliré els acords, els que vaig signar amb vostès, alguns d'ells difícils, alguns d'ells d'exigents, però quan ho signem, ho complirem.

I torno a estendre la mà. Jo no soc amic de pressionar ningú, ni tampoc de deixar-me de pressionar. Sí de dir les coses com les penso. I deixi'm dir-li una cosa, la millor de les intencions –i no ho entengui, no ho entengui, per favor, no és la meva voluntat–no demano res que jo no hagi fet en el passat. No demano res que jo no hagi fet en el passat. Any 2023, tancament del govern de coalició en aquell moment de vostès amb Junts, el PSC amb un resultat electoral superior en vots a la seva força política, va donar suport als pressupostos, pensant en el bé del país. Jo no tinc cap dubte

fitxer 2

que tots els grups d'aquí pensen en el bé del país. Estenc la mà; tot el que haguem de fer, des de la part del Govern de Catalunya, per poder donar al país el que creiem que fa falta, que són els pressupostos, ho farem, escoltant a tothom i, per descomptat, fent honor als pactes que vam signar amb vostès, dels que em sento, ho repeteixo, orgullós.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'adequació de la proposta pressupostària a les prioritats de la societat catalana

317-00230/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Gracias. ¿Cree usted que su propuesta presupuestaria se ajusta a las prioridades de la sociedad catalana?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Sí, sí, sí.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Alejandro Fernández Álvarez.

Alejandro Fernández Álvarez

Muchas gracias, presidente. Bien, yo no le negaré que usted generó ciertas esperanzas en algunos sectores de la población. Usted parecía prometer cierto rigor, estabilidad, serenidad; parecía: era todo mentira, señor Illa.

Pero vamos a analizarlo con los fríos datos, de manera aséptica; no son opiniones, son datos de su propia propuesta presupuestaria. Usted propone que nos gastemos 410 millones de euros en TV3, y, por poner un ejemplo, la partida «Suport a les famílies» es de 13 millones de euros. Ya no es solo que TV3 cueste más que todas las televisiones autonómicas de España juntas, sino es que, repito: 410 millones, TV3; 13 millones, «Suport a les famílies». Datos, no relatos.

Sigamos. Usted pretende dedicar a publicidad institucional en distintas partidas 90 millones de euros. La partida de políticas de juventud es de 30 millones, es decir, el triple para publicidad institucional que lo que se dedica a los jóvenes.

Por si todo esto no fuera suficiente, han incrementado hasta llegar casi a los trescientos los *grups de treball, taules, pactes, taules pel pacte, consells assessors, consorcis, fundacions, observatoris*... Lo que nos lleva a concluir que hoy por hoy el gran problema de Cataluña es el despilfarro socialista, una red insaciable parasitaria al servicio del aparato del PSC y que ahora encima, incluso, se dedica a censurar webs como Subvencions.cat que denuncian sus prácticas.

Y, sí, señor Illa, yo ya sé que a usted no le gusta que yo utilice la expresión «motosierra». Pero es que a grandes males, grandes remedios. Y es que ustedes se

han convertido en los peronistas catalanes y, en consecuencia, Cataluña necesita motosierra ya: menos impuestos, menos burocracia, menos trabas, menos politiquero y más libertad, más sociedad civil. En definitiva, menos PSC y más Cataluña.

Muchas gracias.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president del Parlament. El que Catalunya necessita, senyor Fernández, és rigor, és serietat i és pensar en el país. I jo avui faré una cosa que no és massa habitual, que és que li contestaré la seva pregunta amb una altra pregunta: on és vostè?

El seu portaveu parlamentari ha titllat els pressupostos que ha presentat el Govern de «soviètics» i «comunistes», i el senyor Albiol prohibeix pisos turístics. On és vostè?

Sento..., *(veus de fons)* Sí, però jo puc respondre...

El president

Silenci, si us plau...

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

La senyora Ayuso...

El president

Silenci, si us plau...

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

... se'n va de viatge a Nova York a veure una obra de flamenc i a veure's amb l'alcalde de Sevilla a Nova York –no sé per què no es poden veure aquí– i defensa la intervenció a l'Iran. I el senyor membre del seu partit i president de Galícia diu que la guerra és, en paraules seves, «*bravuconada*». On és vostè?, amb Rueda o amb Ayuso? *(veus de fons)* –amb Ruda amb Ayuso?

El president

Si us plau, senyor diputat...

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El dia que el votin els ciutadans, i s'ho guanyi, podrà seure aquí. De moment, sec jo aquí. (*Aplaudiments.*)

La senyora Cayetana va dir que sí, ha dit sí, a la guerra. Vostè què diu? Vostè què diu? Sí a la guerra o no diu res, com el senyor Feijóo, o diu no a la guerra? On és vostè? –On és vostè? On és vostè? (*veus de fons*) Aclareixi's on és vostè. I defensi els interessos de Catalunya; per exemple, defensi que el català sigui oficial a Europa. No trenqui tradicions.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre si el pla del Govern contra el barraquisme i el sensellarisme s'ajusta a la dimensió real de la problemàtica

317-00226/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de VOX en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Señor Illa, recientemente, usted ha anunciado un plan contra el chabolismo y el sinhogarismo, dotado de 30 millones de euros. Yo le quiero preguntar: ¿usted cree que es proporcional al tamaño del problema?

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Això afecta el que jo anomeno «termòmetre moral de Catalunya», com la societat catalana sap donar solucions i respostes als més vulnerables. I el Govern de Catalunya hi destina els recursos que hi ha de destinar, i donant suport a les altres administracions que han de fer front a aquest problema.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Ignacio Garriga Vaz de Concicao.

Ignacio Garriga Vaz de Concicao

Claramente, señor Illa, si hablamos del termómetro moral, analizando sus presupuestos, usted está en menos cero. Es decir, usted destina más de 400 millones a TV3 y a Catalunya Ràdio, usted ha decidido destinar más de 85 millones a la Agencia Catalana de Cooperación al Desarrollo, destinar más de 113 millones de euros a la consejería de feminismos para charlitas, puntos lila, y multar a la oposición que denuncia esa invasión migratoria. Y todo esto, en un contexto de empobrecimiento generalizado. Eso es obsceno, señor Illa.

Pero los datos que le voy a dar, simplemente dos, demuestran el tamaño del problema de la emergencia social que padecemos: más de 1 millón de catalanes, después de pagar el alquiler, están en pobreza extrema; más de 6.700 catalanes viven sin hogar. Es decir, hoy los catalanes saben que no pueden contar con su Gobierno cuando les vienen mal dadas.

Y, si no, pregúntenselo a la familia de Jordi, un vecino de Badalona, un emprendedor que gestionó su negocio familiar que, tras crisis personales y económicas, acabó viviendo y muriendo en la calle. ¿Y sabe qué pasa? Que para él no había esa «*prosperitat compartida*» que tanto habla usted; para Jordi tampoco había esa solidaridad y ¿sabe por qué? Porque era y se llamaba Jordi, no Mohammed.

Pero, mire, los catalanes estamos hartos de que políticos y gobiernos como el suyo destinen paguitas a jóvenes que pueden trabajar y viven del impuesto de los catalanes. Estamos hartos de que a los recién llegados les metan en viviendas sociales, mientras que a los catalanes les manda debajo de puentes. Y estamos hartos de que meta ilegales en pisos o en hoteles de cinco estrellas, mientras a los catalanes no tienen nada que ofrecerles. ¿De verdad no había nada –nada, nada– de recursos de la Generalitat para tender la mano a una persona como Jordi, señor Illa?

Impuestos sí, para mejorar la vida y dar apoyo a gente como Jordi. Pero impuestos no, para subvencionar y financiar la invasión migratoria que colapsa hospitales y escuelas. Y sí: ha llegado la hora, señor Illa, de que todos ustedes se vayan. Le animo

a que convoque elecciones de una vez para que nosotros, junto con millones de españoles, empecemos a darle la vuelta absolutamente a todo; por los Jordis y por tantos españoles abandonados por políticos como usted.

Porque ya es hora de que, de una vez por todas, hayan gobiernos que defiendan a los nuestros y no se dediquen a privilegiar a los recién llegados que vienen a delinquir, a vivir del esfuerzo de los catalanes y a imponer su forma de vida.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

I quan vostè té ocasió de resoldre coses i pot formar part de governs, no ho fa i bloqueja. I quan en forma part, se'n va. I si mirem els seus socis internacionals –Milei, Trump– i mirem què fan en aquests països, fan tot el contrari del que vostè diu aquí –tot el contrari. Retallen sanitat, retallen serveis socials, incrementen pressupostos de defensa, entren en guerres d'elecció, perjudicant els Jordis i els Mohameds i els ciutadans dels barris de Catalunya, que veuen augmentar la seva gasolina, que veuen augmentar la seva incertesa i que no veuen millorar les seves condicions de vida. Això és el que fan els seus socis. Es desmarca d'ells o està amb ells? Està amb els catalans o està amb Trump i Milei? Quina és la seva posició?

Perquè el que fa, si no, és fer rodar paraules, enganyar la gent i fer-se un embolic vostè mateix; no ens el faci a nosaltres. El conjunt del país té les coses clares, bastant clares. Volem estabilitat, volem governs que facin polítiques públiques que ajudin a tothom a sortir de les seves situacions quan passen moments dolents, i volem un marc internacional d'ordre i d'estabilitat. Això és el que volem, senyor Garriga.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre el calendari previst per al desenvolupament del servei d'atenció permanent de l'ictus a la demarcació de Tarragona

317-00229/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

Gràcies, president. Bon dia a totes i a tots. President, quan una persona pateix un ictus, cada minut compta. I, sobretot, sabem que les seqüeles depenen en gran mesura del temps en que aquesta persona acaba sent atesa. Per tant, el temps d'accés, la immediatesa a una atenció especialitzada com és la trombectomia, les vint-i-quatre hores del dia, per cert, els set dies de la setmana, perquè un no acaba decidint quan pateix un ictus, sinó segurament diria que mai, i aquesta és la clau, no pot dependre de en quina demarcació vius ni tampoc del teu codi postal, com està passant ara. No pot ser que hi haja catalans de primera i de segona al nostre país.

El desplegament del servei Ictus vint-i-quatre hores al dia, set dies a la setmana, a Tarragona, a l'Hospital Joan XXIII, és una reivindicació del territori; és una reivindicació dels professionals, dels ajuntaments, dels agents socials i també de la ciutadania, que es va manifestar, que es va mobilitzar, el passat diumenge 1 de març. I ho van fer perquè és una necessitat real per al Camp de Tarragona, però també perquè Terres de l'Ebre necessita aquest servei més proper.

No estem demanant miracles d'un dia per l'altre. Sabem que es tracta d'una intervenció, d'una tècnica, que és molt complexa, que requereix d'una formació molt específica dels professionals i, sobretot, d'un mínim d'intervencions d'aquests professionals per poder realitzar aquestes intervencions amb totes les garanties per als pacients. Però, president, hem de fer un pas endavant i hem d'avançar de manera decidida.

Sabem també que no és un tema pressupostari; és més d'una reorganització d'aquest servei a Catalunya i també d'impulsar un pla de formació dels professionals, com ara comentàvem. Fa uns dies, la consellera de Salut, la consellera Pané, deia que elaboraria un calendari per poder desenvolupar, desplegar, aquest servei a Tarragona.

Per tant, president, la pregunta no pot ser més clara. No pot ser que hi haja ciutadans de primera i de segona al nostre país, així que volem saber quan es desenvoluparà aquest servei lctus vint-i-quatre hores al dia, set dies a la setmana, a Tarragona.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. El Programa d'Ictus a Catalunya és pioner. Cregui'm, no exagero, dels millors d'Europa i del món, pioner. Comencem per aquí. Dos: no hi ha ciutadans de primera i ciutadans de segona a Catalunya. Tothom té dret a rebre els mateixos serveis arreu del territori, també amb aquest programa. Tres: estic al cas de les reivindicacions que hi han hagut al territori, però li dic més: és una elecció del Govern el reforçar i estendre aquest programa el més aviat possible al conjunt del territori.

Sap vostè que aquest programa va néixer a Girona, per un professional que va decidir i tenir l'ocasió de formar-se i va ser pioner en implantar aquesta tècnica que, si no estic equivocat, va aprendre als Estats Units i va néixer a Girona i s'ha anat estenent al conjunt del territori. I el Govern el que ha decidit és estendre'l al conjunt del territori el més aviat possible –el més aviat possible–, justament perquè tothom del territori pugui tenir accés les vint-i-quatre hores del dia, els set dies de la setmana, a aquest servei.

Té el compromís de la consellera i té el meu compromís en que estem treballant en aquesta direcció, en estendre'l el més aviat possible al conjunt del territori. Com vostè ha dit molt bé, no és una qüestió de recursos, només faltaria, i de diners.

La sanitat catalana és excel·lent, és una sanitat i un sistema sanitari que ha de reformar-se i s'està reformant, justament per poder seguir sent excel·lent. I en matèria d'ictus crec que s'estan fent les coses ben fetes. I contestant directament a la teva pregunta, té el meu compromís i el de la consellera, que el més ràpid possible donarem a conèixer l'extensió d'aquest programa al conjunt del territori de Catalunya.

Gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Jéssica Albiach Satorres.

Jéssica Albiach Satorres

President, què vol dir «el més aviat possible»? Quin és el calendari en el que estan treballant? Quina és la previsió? Perquè la ciutadania de Tarragona ha parlat molt clar, s'ha mobilitzat, necessiten també aquest servei. I, per tant, hi insisteixo, quin és el calendari?, quina és la previsió en la que estan treballant?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Si es pot fer demà, es farà demà. Si es pot fer la setmana que ve, es farà la setmana que ve. Si es pot fer el mes que ve, es farà el mes que ve. La conselleria està treballant en donar a conèixer aquest calendari, i dependrà, evidentment, de la disponibilitat de professionals amb garanties per poder donar un bon servei. Servei que tindran els ciutadans de Tarragona i de tot el conjunt de Catalunya abans que molts altres ciutadans d'altres parts d'Espanya i d'altres parts d'Europa. Un cop més, amb aquest tema serem pioners.

«El més aviat possible», quan es donin les condicions, a criteri dels propis professionals, que tindran tots els mitjans per poder-ho fer, per fer-ho possible, i ho donarem a conèixer i ho explicarem, evidentment que sí. I vostè en tindrà coneixement també.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre l'acord en matèria d'educació que deixa fora els sindicats majoritaris

317-00231/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

President, el seu Govern ha anunciat un acord de país per a l'educació signat amb sindicats que representen el vint per cent del professorat

fitxer 3

i deixant fora de l'acord els sindicats majoritaris.

Pot explicar per què el seu govern acorda amb una minoria que li és afí políticament, amb Comissions i amb UGT, i deixa fora de l'acord i del conflicte, per resoldre'l, a qui representa la majoria del professorat?

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

L'acord que s'ha signat en matèria d'educació és un acord històric, és un acord històric per posar recursos a l'àmbit educatiu. Una part d'aquest acord s'ha signat per gairebé tots els sindicats –el que fa referència al model educatiu–, també pel sindicat que vostè menciona. La part retributiva alguns sindicats han decidit no signar-la, i jo ho respecto. D'altres l'han signada. Passem d'estar a la cua de les comunitats autònomes en matèria retributiva a estar al capdavant de comunitats autònomes en matèria retributiva. És un esforç molt important, de molts diners, durant quatre anys. El Govern té la mà estesa i, diguem-ne, tothom que vulgui s'hi pot incorporar. I els sindicats amb els que hem signat aquest acord han sigut sindicats i són sindicats molt exigents – molt exigents– i amb una representació àmplia en l'àmbit educatiu. Nosaltres respectem tothom. Crec que és un acord històric, crec que és un pas endavant i m'agradaria que tothom s'hi sumés.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

És cert que la part del personal laboral ha tingut una àmplia majoria perquè han reconegut totes les peticions que hi tenien, però no així la resta del professorat. I jo, pel que li he preguntat és pel contingut, no pel contingut de l'acord, sinó per com s'ha fet aquest acord. S'ha anunciat com un gran acord de país, però en realitat s'ha tancat fora de la mesa sectorial i només amb una minoria sindical –amb els seus sindicats amics, amb Comissions i amb UGT– i s'ha fet en un moment molt concret: just abans d'una setmana amb convocatòries de vaga i que era, a més a més, la setmana clau, amb negociacions de pressupostos.

Mentrestant, els sindicats majoritaris, els que representen la majoria del professorat, han quedat fora de la negociació. I són precisament aquests sindicats els que han posat sobre la taula les propostes de millora educativa: la reducció de ràtios, l'ampliació de plantilla, menys burocràcia i més recursos per a l'escola inclusiva. A més a més, quan es llegeix l'acord amb detall, moltes d'aquestes mesures estructurals queden o poc concretes o s'envien a calendaris futurs, sense impacte real en les aules per al curs vinent.

I encara un altre element que ens preocupa molt. El Govern planteja que el seguiment d'aquest acord es faci en una comissió on només hi participaran els sindicats que l'han signat. És a dir que, de nou, els sindicats majoritaris no només queden fora de l'acord, sinó també fora del control del desplegament de les mesures que ells han proposat.

Quan un govern signa un acord fora de la mesa de negociació amb una minoria sindical, excloent la representació majoritària, i en un moment políticament tan sensible, és legítim que ens preguntem què està prioritzant. President, aquest acord busca realment millorar les condicions del professorat i de l'escola o busca sobretot desmobilitzar, quan tenim una setmana, convocada, de vagues i trencar la unitat sindical d'un col·lectiu que està en conflicte? Perquè, vist així, tot plegat sembla més aviat una maniobra política que no un acord de país.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

El Govern el que busca és millorar l'educació del país amb un acord de país en què s'hi sumi tothom que vulgui sumar-s'hi. El Govern el que busca és acordar i dialogar amb tothom que vulgui dialogar. I el Govern signa un acord amb dos sindicats que són molt exigents i que no són –per descomptat que no ho són– amics del Govern, però que tenen tot el respecte del Govern perquè són els sindicats de classe de Catalunya, que són Comissions Obreres i UGT, i amb els que tenim moltes diferències, però en alguns casos arribem a acords, com en aquest cas concret. Això és el que busca el Govern, i tothom que vulgui s'hi pot sumar.

I, de fet, com vostè mateixa ha reconegut, algunes parts d'aquest acord de país han estat subscrietes per altres sindicats i les altres parts poden ser subscrietes per altres sindicats. I és un esforç importantíssim, que toca de peus a terra. I els compromisos que han estat signats poden ser complerts, en matèria retributiva i en matèria de reformes en l'àmbit educatiu. Això és el que ha fet el Govern i això és el que busca el Govern: millorar l'educació del país, mà estesa a tothom i arribant a acords exigents després de negociacions molt complexes amb dos sindicats que tenen tot el meu respecte, però que per descomptat que no són amics del Govern. Fan el que han de fer, que és defensar els interessos dels treballadors de Catalunya.

Gràcies.

El president

La següent pregunta també és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre la regularització de la immigració il·legal

317-00225/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Dos-cents mil, és la xifra aproximada d'immigrants irregulars que s'han establert il·legalment damunt Catalunya i que ara opten a obtenir la regularització de mans del Govern socialista espanyol, amb la connivència del Govern socialista català; 200.000 individus que fan cues als consolats de Marroc o de Pakistan per demanar un certificat de penals que, en cas que no arribi, podrà ser substituït per una mera declaració responsable. Una declaració responsable que les institucions admetran com a vàlida i creïble. Les mateixes institucions que desconfien dels ciutadans d'aquest país, que contínuament fan inspeccions a empreses, entitats i particulars, es creuran com si res la declaració responsable d'un immigrant il·legal i li tramitaran la regularització. De debò?

En acabat, ens esgargamellem perquè les violacions es multipliquen, perquè els assassinats, les agressions, les baralles o els robatoris amb força augmenten arreu del país. L'altre dia, a Sant Joan de les Abadesses, hi va haver un intent de violació i una agressió física protagonitzada per un immigrant. Gràcies a Déu ara ja el tenim en presó preventiva. Però des d'allà pot sol·licitar la regularització, perquè, fins que no el jutgin, evidentment, no li constaran antecedents penals. Quants d'aquests 200.000 futurs regularitzats a Catalunya no han atemptat o atemptaran contra la integritat física dels catalans? Entren il·legalment, cometen tot d'actes delinqüencials i vostès els premien amb el permís de residència. Per què no fan un referèndum popular? Amb només dues caselles: regularitzacions, expulsions. Em penso que s'enduran una bona sorpresa.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

No és gràcies a Déu que estan detingudes les persones que cometen delictes: és gràcies a la Policia de Catalunya, els Mossos d'Esquadra (*aplaudiments*), que no distingeix entre persones en funció del color de la seva pell o del que resen o de la llengua que parlen, sinó en funció de si compleixen la llei o no la compleixen.

Ahir vaig sentir, o, més ben dit, m'han passat informació de que vostè, en una emissora, en un programa de ràdio, va dir que sí que acceptaria les dones iranians

perquè estan perseguides, estan reprimides al seu país. I les afganes? I les llatinoamericanes? I les marroquines? On posa vostè la frontera? On la posa? Exactament, quins són els seus valors? Què ens ve a fer aquí, quins plantejaments ens ve a fer aquí? Vostè sap que hi ha hagut una altra regularització d'immigrants a Espanya, a l'època del president Zapatero, i n'estan estudiats els efectes, que diu que són positius, són positius per a l'economia. I són persones humanes, totes elles.

Vostè, també, en aquest programa de ràdio ahir va dir que s'havien de privatitzar les pensions. Alerta! Privatitzar les pensions. Miri, l'hi dic: les pensions a Catalunya són intocables, són sagrades, no es privatitzen, es paguen, les reben ciutadans de Catalunya, molts més que 200.000. Aclareixi-ho, si us plau –aclareixi-ho, si us plau.

El president

Per repreguntar té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Quan el senyor Salvador Illa encara no era president i es presentava a les eleccions va dir que si guanyava es rebaixaria el sou, que se l'equipararia al del lehendakari basc –uns 105.000 euros anuals–, perquè ell volia ser més a prop del poble, una frase molt èpica i socialista. A dia d'avui, en què governa, en què és president, s'ha augmentat el sou dels 140.000 euros als 146.000 euros. Escolti'm, senyor Illa, Aliança Catalana no accepta cap lliçó ni cap consell ni de corruptes ni de mentiders.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

És l'augment que s'ha fet a tots els servidors públics de Catalunya, i jo soc un servidor públic de Catalunya. I jo no col·lecciono càrrecs (*remor de veus*) com vostès.

El president

Silenci, si us plau. Silenci, si us plau.

El president de la Generalitat

Pensions sí o pensions no? Vol privatitzar les pensions, vostè? Expliqui als catalans realment el que vol fer. Vol privatitzar les pensions, oi que sí? Doncs digui'ls-ho als catalans. Potser així començaran a conèixer el seu veritable rostre.

El president

L'última pregunta al president és sobre la situació política.

Pregunta al president de la Generalitat sobre les polítiques previstes per a fer efectiu el dret que comporta el reconeixement del grau III+ de dependència extrema de les persones amb esclerosi lateral amiotròfica i altres malalties o processos d'alta complexitat i curs irreversible

317-00228/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Ferran Pedret i Santos.

Ferran Pedret i Santos

Gràcies, president. Bon dia a tothom. President, el Reial decret llei 11/2025, que es va dictar per adaptar les disposicions de la Llei 3/2024, de millora de la qualitat de vida de les persones amb esclerosi lateral amiotròfica i altres malalties greus i de curs irreversible, crea el grau III+ de dependència per a les situacions que es produeixen en les fases avançades d'aquestes malalties o per a situacions que requereixen una assistència intensiva per raó de la dependència total, amb la realització de les tasques més bàsiques de la vida quotidiana de les persones. Per cert, tot el contrari de les polítiques de la motoserra que alguns segueixen pregonant aquí malgrat que són ben visibles els efectes que tenen sobre els llocs on es practiquen.

En aquest sentit, li volíem preguntar quines són les polítiques que té previstes el seu Govern per fer efectiu aquest dret, que porta implícit el reconeixement del grau III+ de dependència extrema, a fi que se'n puguin beneficiar els catalans i les catalanes que hi puguin tenir accés.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el president de la Generalitat.

El president de la Generalitat (Salvador Illa Roca)

Gràcies, senyor president. Senyor Pedret, efectivament, després d'una tramitació, en fi, complexa, el Congrés dels Diputats d'Espanya va aprovar una llei que permet reconèixer aquests drets. És el primer país d'Europa, i crec que del món, que aprova beneficis d'aquest tipus per a persones afectades per aquesta malaltia, i correspon ara a les comunitats autònomes desplegar aquests beneficis. Catalunya és de les primeres que ho farà. I dimarts vinent al Consell Executiu hi portarem un decret per poder desplegar aquests ajuts i, a partir del mateix dimecres de la setmana que ve, es podran ja demanar aquests ajuts per part de les persones afectades, que a Catalunya, segons les dades de què disposem, són al voltant d'unes dues-centes persones. És el termòmetre moral del país –és el termòmetre moral del país–, com tenim cura de persones que estan passant per una situació, en fi, molt complexa i molt dramàtica a nivell de salut, tant ells com els seus familiars, no?

Vull fer dos agraïments explícits: als grups d'Esquerra Republicana i dels Comuns, amb els que hem treballat en aquesta qüestió molt estretament, i vull fer també un agraïment molt explícit a les persones de les entitats que treballen especialment aquests temes d'aquesta malaltia de l'ELA, perquè també el seu esforç, el seu treball han fet possible una conscienciació general per poder desplegar aquesta mesura, que, hi insisteixo, a partir de dimarts que ve aprovarem al Consell Executiu i es podrà desplegar. I crec que, en un horitzó d'uns tres mesos, les persones que tenen dret a rebre aquests beneficis podran rebre ja els ajuts pertinents, afortunadament, després d'un temps de reivindicació i de demanda perquè es pugui fer així.

Gràcies.

El president

Obrim ara el capítol de preguntes al Govern.

Pregunta al Govern sobre la política educativa

310-00372/15

La primera pregunta és sobre la política educativa. I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Gisela Navarro Fuster.

Gisela Navarro Fuster

Bon dia. Gràcies, president. Bon dia a tothom. Aquesta setmana el Govern ha compartit públicament un acord de país per l'educació, fruit de moltes setmanes de negociació –se n'ha parlat fa un moment. La situació actual no és una qüestió de cap decisió presa avui; parlem d'un sistema educatiu que porta masses anys amb menys atenció de la necessària. Arrosseguem falta d'inversió i, clarament, ha mancat contundència per prioritzar l'educació. Les reivindicacions de la comunitat docent de les darreres setmanes són la conseqüència, precisament, de les decisions dels darrers vint anys. Quan no s'inverteix prou i la societat esdevé més complexa, els sistemes públics es ressenten, es tensionen, i abordar aquesta tensió és i hauria d'haver estat sempre una prioritat.

Conseller Dalmau, vostè, que es troba fent avui les tasques de conseller d'Educació i Formació Professional, ha estat al capdavant d'aquestes negociacions amb els diferents sindicats. Vostè mateix ha anat avançant en aquest mateix Ple –i també el president– diferents informacions, així com la voluntat del Govern en tot moment per arribar a un consens que ens permeti un punt d'inflexió. Des del PSC i Units per Avançar agraïm i celebrem la contundència dels termes de l'acord que respon tant a la històrica demanda de les condicions retributives dels i les docents com a la part educativa. Ens referim a la reducció de les ràtios, a més inversió en l'escola inclusiva i rebaixar la burocràcia per permetre concentrar-se en la tasca docent. Tanmateix, ahir van anunciar l'acord amb les escoles d'iniciativa social per millorar també el seu finançament.

Ens agradaria, conseller Dalmau, que ens poguéssiu explicar una mica més, i, en especial, per què el Govern ha decidit que era el moment de fer aquest salt qualitatiu històric per un sistema educatiu més fort i més estable.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

Fitxer 4

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Moltes gràcies, diputada Navarro. La veritat és que avui em fa especial il·lusió que puguem comparèixer en aquesta cambra també donant resposta al que ha sigut un clam de la comunitat educativa en les darreres setmanes. Ho he expressat en diferents ocasions que hem tingut en aquest Parlament. El president sempre ens ha demanat governar escoltant les demandes de la ciutadania i amb la mà estesa al conjunt dels col·lectius del país. I també m'ho han sentit dir. Crec que les reivindicacions del col·lectiu docent formen part d'un malestar que ve acumulant-se de les darreres dècades sobre quines són les condicions en les que treballen i quines són les seves condicions laborals, i que l'obligació del Govern era escoltar –una mobilització històrica de la comunitat docent que es va produir fa poques setmanes–, dialogar, parlar amb ells i buscar l'entesa i buscar l'acord.

I setmanes després d'aquesta mobilització, el Govern es pot presentar davant d'aquest Parlament i davant del conjunt de la comunitat educativa amb un acord històric de país en matèria educativa. És històric perquè afronta els reptes principals que té el nostre país en matèria educativa, que té a veure amb la reducció de les ràtios, perquè els docents puguin concentrar-se amb millor qualitat en la tasca que fan amb els alumnes del nostre país; que té a veure amb la reducció de la burocràcia, perquè puguin estar concentrats els docents en exercir la seva professió i no haver d'estar emplenant papers, que no forma part del deure principal que tenen; i també a millorar les condicions de l'escola inclusiva en el nostre país, que és un camí que de forma col·lectiva hem volgut encetar com a societat, com a Parlament, i que el nostre objectiu és fer-ho així. Però no només això, aquest acord és ambiciós també pel seu volum de l'import. Són dos mil milions que es posen al servei de l'educació en el nostre país. Són dos mil milions que a més aniran també destinats a reforçar i augmentar les condicions laborals dels professionals de l'educació, que després de vint anys de desinversió, estaven els tercers, els tercers, a la cua retributiva d'Espanya i passaran,

en la comparativa amb la resta de comunitats autònomes, a ser els tercers al capdavant. És una millora que augmenta el complement retributiu amb un acord amb les Comissions Obreres i la UGT, un complement específic que feia més de 25 anys que no es tocava, en un trenta per cent.

I vull aprofitar aquests vint-i-dos segons que em queden sobretot per agrair la tasca de la consellera Niubó, a qui avui substitueixo i que és part d'haver arribat a aquest acord, i també dels sindicats que ho han fet possible. Perquè entre el tot o el res, sempre és millor pels col·lectius professionals, pels servidors públics i per la classe treballadora que se segueixi avançant per millorar les seves condicions de vida.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el desplegament de les noranta-una noves unitats judicials.

Pregunta al Govern sobre el desplegament de les noranta-una noves unitats judicials

310-00373/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula la diputada senyora Lúdia Ferré i Ferré.

Lúdia Ferré Ferré

Gràcies, president. Conseller Espadaler, ara fa un mes li vaig preguntar en aquesta mateixa cambra per la valoració política sobre l'anunci de la creació de noranta-una noves unitats judicials a Catalunya aquest any 2026. Vostè ho va qualificar d'un pas endavant per començar a corregir un dèficit històric i descongestionar el sistema judicial. Aquestes noranta-una noves unitats judicials efectivament suposen un avenç, ja que incrementen el nombre de jutges a Catalunya, passant de 10,7 a 11,6 per cada mil habitants. I no és menor el tema, ja que després d'una dècada en què només s'havien creat seixanta-cinc places, ara en tindrem noranta-una en un sol exercici. I a més a més, també es va anunciar la creació de noranta places judicials noves per a l'any 2027. Per tant, aquesta xifra encara es veurà més incrementada. En la seua resposta, vostè ens va explicar que iniciava un procés per decidir, juntament amb el

Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, sobre el repartiment d'aquestes unitats judicials.

Per tant, avui li tornem a preguntar per aquestes noves unitats judicials, però ara amb el focus posat en el com i en l'on, un cop el seu departament ja ha fet arribar al Ministeri la proposta de distribució territorial d'aquestes noranta-una unitats, segons coneixíem aquesta setmana. Compartim amb vostè que tot això és una bona notícia fruit del diàleg entre administracions, però també sabem el mapa de la litigiositat, la litispendència i la vulnerabilitat social, que és molt desigual a casa nostra.

Conseller, perquè Catalunya pugui conèixer bé la magnitud d'aquest canvi, ens pot explicar quins són els principis que han guiat el Govern a l'hora de dissenyar la proposta de repartiment d'aquestes noranta-una unitats judicials?

En segon lloc, ens podria detallar com es tradueix tot això sobre el mapa concret del país, quins partits judicials veuran reforçades les seves unitats i o seccions civils i d'instrucció, i com incidirà això en la descongestió real dels procediments i en la separació de jurisdiccions allí encara on són mixtes?

En tercer lloc, li demano que expliqui quina previsió de personal funcionari fan i quin increment pressupostari suposarà tot això.

I finalment, li volia demanar si ja tenen alguna proposta per a les noranta unitats judicials que s'han anunciat per al proper 2027.

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Ramon Espadaler i Parcerisas, conseller de Justícia i Qualitat Democràtica.

El conseller de Justícia i Qualitat Democràtica (Ramon Espadaler Parcerisas)

Moltes gràcies, senyor president. Benvolguda, diputada. Com vostè diu, l'acord que s'ha fet a través del Ministeri de la promulgació –encara no, està en tràmit– d'un reial decret per dotar Catalunya de noranta-una unitats judicials més és un acord que va en la bona direcció, en la direcció fonamental de la descongestió, que és el gran problema que té l'Administració de Justícia. On passem en aquest camí? Doncs

passem que ja hem respost les al·legacions. Se'ns va donar un termini per fer al·legacions, hem fet alguns matisos a la proposta inicial que feia el Ministeri. Val a dir que són unes al·legacions... perquè les hem contrastat, perquè també s'ha donat veu al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, a la seva sala de govern, i hem coincidit en aquestes al·legacions. Per tant, la proposta que fem, que estem segurs que serà atesa per part del Ministeri, és d'atendre la totalitat de les jurisdiccions.

Li donaré xifres, perquè no tinc temps de detallar-ho, però amb molt de gust farem públic el detall –crec que en algun moment l'hem fet. Però en l'àmbit de la Secció civil i d'Instrucció hi haurà vint-i-quatre places més; en Secció civil, vint-i-sis places més; en Instrucció, quatre més; en Mercantil, dues més; en Seccions penals, vuit; en Secció social, set; en VIDO, un més; i en les Audiències Provincials i al TSJ, divuit places més. Per tant, atensem totes les jurisdiccions sense excepció. Atensem –segon concepte– tots els territoris sense excepció. I atensem –tercer– tots els nivells judicials, des dels tribunals d'instància fins al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, passant per les Audiències provincials, atensem tots els nivells.

Ara hem fet les al·legacions. El Ministeri recollirà totes les al·legacions que han fet els diferents territoris que tenim competències en la matèria i també dels respectius Tribunals Superiors de Justícia de Catalunya i farà la promulgació. Però tant substantiu com això ho és l'acord que ha fet el Ministeri amb el Consell General del Poder Judicial, perquè els jutges no apareixen de la nit al dia i, per tant, s'ha fet un acord per oferir en la present anualitat 325 places de torn lliure i 125 més del que anomenem quart torn, per poder dotar amb la màxima agilitat això. El substantiu d'aquest decret és que si es modifica molt substancialment la planta judicial, el substantiu és que ja hi ha l'acord amb el Ministeri i el Consell General del Poder Judicial, que és qui, entre cometes, fabrica els jutges i, per tant, això, en definitiva, ja va endavant i creiem que ajudarà conjuntament amb les reformes i conjuntament amb temes pendents, encara que hi estem treballant, de digitalització, a la millora del servei públic de Justícia.

El president

La següent pregunta és sobre les polítiques de mobilitat.

Pregunta al Govern sobre les polítiques de mobilitat

310-00374/15

I, per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, té la paraula el diputat senyor Jordi Riba Colom.

Jordi Riba Colom

Gràcies, president. Bon dia, consellera. Catalunya necessita pensar les seves infraestructures amb visió estratègica i amb ambició. I l'Eix transversal ferroviari respon precisament a aquesta manera d'entendre el país, no només com una suma de corredors, ja sovint al límit de la seva capacitat, sinó com una xarxa que ha de guanyar capacitat, resiliència, equilibri territorial i visió de futur.

Ahir el Govern va fer un pas decisiu en aquesta direcció reactivant l'Eix Transversal Ferroviari de Catalunya i encarregant a Ifercat l'actualització dels estudis tècnics necessaris per avançar en les pròximes fases del projecte. Parlem d'una decisió rellevant, perquè situa de nou al centre una infraestructura concebuda per configurar un nou corredor ferroviari central capaç de desviar part del trànsit, oferir una nova ruta per al transport de mercaderies i facilitar també la circulació de l'alta velocitat. És, per tant, una aposta per reforçar la capacitat i l'eficiència de la xarxa ferroviària catalana davant els nous fluxos derivats de la implantació de l'ample internacional al Corredor mediterrani i de la modernització del Corredor de l'Ebre.

Però té també un sentit profundament polític: impulsar una Catalunya més connectada, més equilibrada territorialment i amb una mirada menys radial i més pensada des de l'interès general del conjunt del país. A més, aquesta reactivació posa en marxa els passos necessaris per donar compliment al que recull l'Estratègia ferroviària de Catalunya 2026-2030 i connecta amb mandats i acords del Parlament que reclamaven avançar en aquesta infraestructura estratègica.

Per això, li formulo la pregunta següent. Consellera, després de l'acord aprovat ahir pel Govern per reactivar l'Eix Transversal Ferroviari i encarregar a Ifercat l'actualització dels estudis tècnics, quins són els objectius i prioritats polítiques i tècniques que orienten aquest impuls i com s'emmarca aquesta decisió en el compliment dels acords del Parlament i, sobretot, en l'estratègia del Govern per reforçar la capacitat, l'eficiència i l'equilibri territorial de la xarxa ferroviària catalana?

Moltes gràcies.

El president

Per respondre té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Gràcies, president. Gràcies, diputat. Certament, com vostè deia, per un govern i per aquest govern tant important és atendre les necessitats del present i la gestió del dia a dia, amb acords tan importants com els que s'acaben d'esmentar respecte a la comunitat educativa, com planificar amb màxima ambició el futur de Catalunya i el futur de les inversions, i en aquest cas, dels eixos ferroviaris. Efectivament, l'Eix Transversal Ferroviari és una estratègia de país que el Govern reprèn en el marc de modernització de Catalunya. És una infraestructura que ha de connectar Lleida amb Girona, que permetrà assumir efectivament aquests augments de trànsits de persones, de mercaderies, d'eixos que en aquests moments ja estan al seu límit, i que també ens ajuda a vertebrar el territori. I aquí alguns municipis i ciutats com Mollerussa, Tàrrrega, Cervera, Igualada, Manresa o Vic poden veure's molt beneficiades d'aquesta futura connectivitat.

Què acorda el govern? Encarregar a Infraestructures Ferroviàries de Catalunya, Ifercat, els estudis tècnics per definir el traçat, els costos, l'impacte ambiental i la viabilitat per tenir aquests estudis informatius que ens han de portar a estudis de projectes constructius a futur. Nosaltres estem absolutament convençuts que el procés de transformació de Catalunya passa també per la transformació del seu àmbit ferroviari. D'aquí ve aquesta encomana de revisar i actualitzar aquests estudis, que, per altra banda, haig de dir també que venen d'acords i treballs de l'any 2005, per tant, de governs de progrés. Han passat vint anys, vint anys d'aquests estudis del 2005, que van finalitzar amb un Pla Director urbanístic que ens permet en aquests moments tenir reserves de sòl a l'any 2009. I vint anys després és novament un govern de progrés socialista que ha de reprendre aquests treballs i situar-los en l'agenda. Per tant, l'objectiu de l'estratègia és configurar un nou corredor central, efectivament, que ens permeti enfortir aquest sistema de trànsit ferroviari, establir una

nova ruta, com li deia, tant pel transport de mercaderies com de persones. I la necessitat d'aquest nou corredor s'entén també amb alguns aspectes que vostè esmentava, tant en la implantació de l'ample internacional al corredor mediterrani com també en la modernització del corredor de l'Ebre, que ja ens connecta Tarragona, Lleida i Saragossa. La previsió d'aquestes actuacions, que s'inicien el 2018 i que algunes estan a punt de finalitzar, han comportat aquest increment de trànsit ferroviari en les...

El president

Se li ha acabat el temps, consellera.

Pregunta al Govern sobre les persones sense llar

310-00379/15

La següent pregunta és sobre les persones sense llar i per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Consellera, ha conclòs el marc d'acció per l'abordatge del sensellarisme a Catalunya del 2022-25 i s'ha ampliat al 26 sense redefinir objectius, en un context en què el fenomen està evolucionant molt ràpidament i les eines existents han quedat en bona part obsoletes. A Barcelona en aquest període 22-25, per exemple, les persones que dormen al carrer han incrementat en un seixanta-u per cent, amb nous perfils i amb una expansió cap a perifèries i zones industrials. Les dades que ha aportat la síndica sobre l'àrea metropolitana estimen a la baixa prop de 6.700 persones sense llar entre carrers i assentaments. El Termcat defineix el sensellarisme com una situació d'una persona que no disposa de les mínimes condicions d'habitatge que li permetin viure amb dignitat. Això implica que cal ampliar el focus de l'exclusió residencial severa. Estem parlant de prop de seixanta mil persones en situació d'habitatge indigne o insegur, i això sense dades fiables, perquè no en tenim recomptes oficials a Catalunya.

En aquest context, el Parlament està tramitant la llei per abordar el sensellarisme que pot ordenar el sistema existent, però que només serà transformador si el Govern

l'encara amb ambició. Amb quina voluntat afronta el Govern aquesta llei? I a què es destinaran els trenta milions d'euros previstos al pressupost del 26 per combatre el sensellarisme?

Fitxer 5

Serviran per actuar de forma preventiva i actuar abans d'efectuar desallotjaments sense alternativa habitacional? Incidiran en l'infrahabitatge? Serviran per avançar cap al reconeixement del dret a l'habitatge o bé es continuaran destinant principalment als recursos assistencials? Impulsarà una estratègia nacional amb responsabilitats clares o continuarà deixant el pes principal de la resposta en uns municipis que sovint no tenen la capacitat o la voluntat d'actuar?

El president

Per respondre, té la paraula a la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president . Diputada, gràcies per la pregunta. Compartim la preocupació per la situació del sensellarisme. És un tema fonamental del nostre país on els reptes s'han anat accentuant amb el temps. Jo sempre dic que el sensellarisme és la cara més crua de la crisi de l'habitatge que pateixen les persones més vulnerables.

El marc d'acció s'ha prorrogat per donar-nos temps per desenvolupar les millors eines basades en les millors pràctiques. Però això no ens atura, ja hem posat en marxa un pla d'acció immediata que ha tingut el recolzament del Grup Parlamentari de Comuns amb aquests acords pels pressupostos, amb un impuls addicional de 30 milions d'euros. I per fer què? Doncs per posar les polítiques públiques que les millors pràctiques ens diuen que s'han de posar en marxa i també les entitats i el món local. Equips de carrer per desenvolupar vincles amb aquestes persones i poder ajudar-les de manera més efectives. Redimensionament dels equips d'atenció diürna, pernoctació d'urgència amb una col·laboració també de molts departaments, inclòs el Departament de Salut, fonamental, i traçant tot el marc d'inclusió cap a una reinserció i el foment de l'habitatge, que no passa de ser la crisi de l'habitatge la causa, però

també la solució d'aquesta qüestió. I per això el Departament de Territori i Habitatge també impulsa aquests serveis de protecció de l'habitatge amb aquest acord amb Comuns, aquests nous dispositius Expert que ens han de permetre desenvolupar aquesta vessant més preventiva.

Tot això amb el que estem fent és reforçar tot l'àmbit de les polítiques de sensellarisme amb totes les diferents vessants de política pública per poder posar uns bons fonaments per, precisament, que la llei de sensellarisme sigui una realitat al més aviat possible. És una competència municipal, però el Govern de la Generalitat està totalment compromès a acompanyar els ajuntaments perquè puguin fer front a aquesta realitat amb més recursos, millors pràctiques, millor coordinació. Estem totalment compromesos que aquesta llei surti i tiri cap endavant perquè serà una eina clau per assegurar-nos que tots els ajuntaments arreu de Catalunya facin la seva part de la feina.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Consellera, cal canviar el model i Badalona és una mostra inhumana dels límits d'aquest model actual. Aquest any ja han mort quatre persones sense llar als seus carrers; quatre persones, no un Jordi i tres invisibles, mentre l'alcalde Albiol ha tancat l'últim servei municipal d'atenció que existia. Un alcalde que actua amb una crueltat deliberada contra les persones més vulnerables.

Què pensa fer la Generalitat quan un ajuntament com el de Badalona d'Albiol renuncia per pur menyspreu als drets a garantir aquesta atenció mínima? Quines mesures activarà perquè no torni a morir gent al carrer?

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

La Generalitat hem estat els primers en reivindicar i reclamar públicament que aquest alberg s'obri i estem fent gestions per assegurar-nos que l'Ajuntament de Badalona fa la feina que li toca fer. Fem molt més que el que diem.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els criteris en les polítiques de difusió.

Pregunta al Govern sobre els criteris en les polítiques de difusió

310-00380/15

I per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Conseller, bon dia. Em podríeu dir quina és la principal causa de discriminació a Catalunya?

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Albert Dalmau i Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president; moltes gràcies, diputat. Causes de discriminació a Catalunya són moltes i diverses. N'hi ha que afecten els ciutadans de Catalunya per raó de gènere, per raó de la seva orientació sexual, per raó del déu al que resen, la seva procedència, i el compromís del Govern és combatre-les totes.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Francesc de Dalmaes i Thió.

Francesc de Dalmaes i Thió

Parlar català, conseller; parlar català (*aplaudiments*), aquesta és la principal causa de discriminació a Catalunya.

Ja ho sap, conseller. No teníem cap confiança en què faria aquest Govern pel català, ni al carrer ni a la institució. Malauradament també la vam encertar quan vam dir que el Pacte Nacional per la Llengua era paper mullat, perquè els primers que l'haurien d'aplicar són els primers que l'incompleixen, que és aquest Govern. Però hem de fer un pas més, conseller, exigim que deixeu de fer mal a Catalunya i al català.

Conseller Dalmau, el català no es toca, la llengua pròpia d'aquesta nació mil·lenària no es toca. Deixin d'explicar i difondre mentides, deixin de difondre falsedats sobre el català. Prou de fer passar les víctimes per botxins. El que ha passat amb l'exposició de l'ICIP al Palau Robert travessa i depassa totes les línies vermelles. Que quedi clar: a Catalunya no es discrimina per parlar castellà, som els catalans els que som discriminats; tres mil denúncies només l'any 2025.

Per tant, conseller, dues preguntes molt fàcils. La primera, quins mecanismes de control van fallar a la Direcció General de Difusió i el Palau Robert perquè això fos possible i passés? I segona, la més important, quines responsabilitats polítiques assumirà el Govern per aquesta vergonyosa actuació?

Miri, conseller, el mestre Fabra deia: «Si falla la llengua, fallarà tot». I no només no permetrem que falli la llengua ni res, sinó que continuarem vetllant perquè el català i la catalanitat siguin l'espai de trobada, de creixement i de progrés de tothom que vol viure i progressar a Catalunya, malgrat la incompetència espanyolitzadora del seu Govern, conseller; malgrat la incompetència espanyolitzadora del seu Govern. Perquè per governar bé a Catalunya calen quatre condicions, conseller: tenir una majoria estable, que no la tenen; tenir competència per fer-ho, que no tenen –incompetència cada dia–; creure en aquest país, que no hi creuen; i la més important, la més essencial: estimar-se la llengua i la nació. Clar i català, conseller: prou.

El president

Per respondre té la paraula el conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. Senyor Dalmases, hi ha una part de la narrativa que vostè fa que no comparteixo amb vostè. Ha explicat, i li he dit quines són les discriminacions que hi ha en el conjunt del país; la lingüística també és una, la lingüística, que també és una i el Govern la combatrà.

Amb relació a la qüestió que vostè comenta sobre l'exposició que organitzava en el Palau Robert l'Institut Català Internacional per la Pau, dir-li vàries coses, però vaig a la més fonamental, que és la primera: crec que va ser un error? Crec que va ser un error, i el Govern ha actuat i l'Institut Català Internacional per la Pau han actuat per corregir de forma immediata. Perquè crec que la frase a la que vostè es refereix no feia justícia, no era adequada i no representa l'esperit ni de la societat catalana, ni d'aquest Parlament ni d'aquest Govern, i per tant, es va corregir. També els dic, crec que arran de la denúncia que va fer Plataforma per la Llengua, també els dic que crec que hauríem d'intentar no criminalitzar l'Institut Català Internacional per la Pau, perquè crec que no se'ls pot acusar de que la seva actuació sigui en favor de la discriminació.

Ara, també li vull dir una cosa, sap com es protegeix i com es fonamenta el català? Ampliant l'oferta de cursos de català, com ha fet de forma històrica aquest Govern, que ha sigut el Govern que ha posat més recursos, més recursos arran del Pacte Nacional per la Llengua, que s'ha arribat amb tantes formacions polítiques d'aquest Parlament i en el qual els seguim esperant a vostès, perquè seguim avançant en la llengua. Perquè hem augmentat en més de vint mil l'oferta del Consorci de Normalització Lingüística, perquè han posat més recursos que mai per fer cursos de català amb els sindicats, amb les entitats, i també li dic que en el pressupost de l'any 2026 hi ha la creació de l'Oficina per la Defensa contra la Discriminació Lingüística.

No l'hi dic amb un ànim de retret, perquè crec que el català, que és columna vertebral del projecte nacional de Catalunya, requereix el consens de totes les forces polítiques. I per tant, l'hi dic, quan crec que les coses s'han de fer millor, el Govern ho diu i així ho reconeix. També els ho dic, també els esperem a vostès perquè ens segueixin acompanyant i perquè no utilitzem el català com un element de confrontació, sinó com un element de caminar plegats per la seva defensa. En aquest sentit, també esperem el suport del seu grup parlamentari.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre el suport al món local.

Pregunta al Govern sobre el suport al món local

310-00381/15

I per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Junts té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president. Bon dia. Mirant els pressupostos publicats, la proposta de pressupostos, les disposicions addicionals de la 26 a la 33 hi veiem 103 partides destinades a inversions al món local que es dotaran en funció de la disponibilitat pressupostària. No sabem, de fet, per quins criteris es regeixen. Sumen més de 158 milions d'euros i en elles hi apareixen 37 dels 43 acords d'inversió pactats amb els Comuns. És a dir, del pacte amb els Comuns, cinc inversions ja consten en els pressupostos de cada departament, però 37 inversions apareixen en aquest llistat subjectes a disponibilitat i que, per tant, de moment són només promeses, de moment només són fum.

Si analitzem territorialment aquestes 103 mesures locals, no hi veiem cap explicació lògica, però si les analitzem políticament si que hi veiem un biaix polític, de color polític. Potser segurament vostès pensen en les eleccions municipals de l'any 27, perquè de les 103 mesures, 39 –un trenta-vuit per cent–, corresponen a municipis que encapçala un govern del PSC; 40 –un trenta-nou per cent– corresponen a municipis que encapçala un govern d'Esquerra Republicana de Catalunya; i, per exemple, només un cinc per cent serien per governs de Junts per Catalunya, tot i que tenim el trenta-cinc per cent d'ajuntaments del país. Això és realment el Govern de tothom (*aplaudiments*) o el Govern d'uns quants?

Conseller, ens podria aclarir el criteri de repartiment d'aquestes mesures territorials i realment quin és el compromís que té amb els Comuns? Perquè només cinc de les seves propostes estan incloses en el pressupost i 37 formen part d'aquest conjunt de cants al cel.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el senyor Albert Dalmau Miranda, conseller de la Presidència.

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president.

Senyor diputat, li agraeixo que em doni l'oportunitat d'explicar, perquè els pressupostos que presenta el Govern són els pressupostos més municipalistes que s'han presentat mai, perquè posen més recursos que mai a la disposició de tots els ajuntaments, de tots els ajuntaments, de tots els ajuntaments. Ja sé que el senyor Batet li agrada que el debat sigui amb ell, i no amb vostè.

Li he de dir que sobre aquest element, 371 milions dels fons que hi ha en el departament que jo encapçalo, del Departament de Presidència, directament en transferències directes al conjunt dels municipis del país. O és que no ha mirat la partida del PUOSC? Que no ha mirat la partida en el qual passem de 250 milions a 500 milions per fer obres i serveis al conjunt del país repartits al conjunt del territori? O és que no ha mirat en el Departament de Territori les partides del Pla de Barris, on hi ha 500 milions, 500 milions per poder fer front a les despeses del Pla de Barris, que és el projecte d'inversió més important del país? Quan ha anat a mirar els imports vostè no ha mirat Girona, no ha mirat Figueres, no ha mirat Olot, que són municipis que són fruit de la convocatòria del Pla de Barris? O quan hi ha les inversions territorialitzades en el conjunt del país? O quan posem el desplegament de la fibra òptica, per exemple, en l'eix pirinenc? És que no han anat a mirar aquestes partides? O el conjunt dels 4,5 milions d'euros que hem posat per assistències tècniques en els municipis rurals, que s'han presentat 575 municipis de tot el país, de tots els colors polítics en aquells municipis que tenen menys capacitat per tirar projectes?

Sí, li dic quan vostè fa una ullada als pressupostos que el Govern presenta del país, són els pressupostos que posen més recursos que mai al servei dels ajuntaments de tot Catalunya, no importa el color que siguin.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Jordi Munell i Garcia.

Jordi Munell i Garcia

Gràcies, president, senyor conseller. De fet, no m'ha contestat el que li he demanat, però afegeixo: disposicions addicionals 23 a 24, 360 milions més cap a un fons de millorament de polítiques públiques; 500 milions més per enfortir el lideratge de Catalunya, és a dir, 860 milions que no tenen cap inversió detallada, són un xec en blanc? És una lliure disposició? Són fons reservats o se'ls guarden per poder pactar més inversions locals amb el seu soci, que encara no ha confirmat (*aplaudiments*) els pressupostos?

Els continuaran repartint amb aquests colors polítics? Digui'ns, amb un exercici de transparència, com ho faran i també d'on sortiran, perquè si han de sortir de segons disponibilitat vol dir que els manllevaran amb alguna altra inversió d'algun altre departament. Demanem transparència, ja que la consellera a la sessió del Departament d'Economia...

El president

Se li ha acabat el temps, senyora diputat.

Jordi Munell i Garcia

...no ho va fer.

Gràcies.

El president

Per respondre té la paraula el conseller de la Presidència.

Fitxer 6

El conseller de la Presidència (Albert Dalmau Miranda)

Moltes gràcies, president. El Govern de Catalunya tracta a tots els municipis del país per igual. El que sí que li puc dir és que no tots els governs tracten els municipis per igual i aquest Govern ha demostrat el seu compromís posant més recursos que mai al servei dels ajuntaments del país, en aquelles transferències directes, en aquells programes específics –abans me n'he oblidat–, també en l'àmbit d'esports, el

programa de 120 milions d'euros de repartiment, diguem-ne, en el conjunt dels municipis del país per poder-ho fer.

I sí, és veritat, treballem amb els municipis del conjunt del país, sense importar el color que siguin, per arribar a acords en aquells projectes que són singulars. Molts amb alcaldes, també els ho he de dir, del seu color polític, que sembla ser que no els deuen haver vist o potser no ho tenien controlat quan ho han vist en el pressupost. Són els acords que s'arriben fruit de les comissions bilaterals, fruit dels acords que arribem per finançar aquells projectes que no tenen cabuda en els projectes que són d'àmbit genèric.

I sí, ho torno a dir, són els pressupostos amb més recursos al servei dels municipis de Catalunya.

El president

La següent pregunta és sobre la mobilitat a Catalunya.

Pregunta al Govern sobre la mobilitat a Catalunya

310-00382/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Gràcies, president. Consellera, cinquanta dies des que va esclatar la crisi ferroviària i cinquanta dies des que van reconèixer l'estat de la xarxa ferroviària catalana. Cinquanta dies des que vostès van veure que això no era un fet puntual, sinó que es tractava del dèficit d'inversions, de manteniment, però també de seguretat de tot el país i de la mà de l'Estat. I cinquanta dies després la crisi segueix vigent. Ho hem vist aquests darrers dies, amb limitacions i molt poca transparència, amb incidències, amb afectacions a regionals, a rodalies, però també a l'alta velocitat com a Girona.

Mentrestant, però, milers de catalans no arriben a l'hora i quan el tren falla, l'alternativa és el col·lapse sobre l'AP-7 o sobre l'A-2. Per tant, avui la pregunta és molt clara: què ha fet el Govern aquests darrers cinquanta dies?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Sílvia Paneque i Sureda, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Doncs el Govern, no només en aquests cinquanta, sinó des de que va començar a governar a l'agost del 2024, treballar de manera incansable per a la millora progressiva del sistema ferroviari a Catalunya, més enllà, com he dit abans, de planificar amb ambició el futur dels eixos ferroviaris a Catalunya, cosa que també es podria haver avançat aquests últims anys.

En qualsevol cas, i concretament en aquests dies, ser exigents, efectivament, en l'àmbit del manteniment. En aquests moments, portem més de 110 milions d'euros disposats, executats ja en l'àrea de rodalies, del manteniment, d'eliminació d'aquestes limitacions temporals de velocitat. Per tant, si vostè em pregunta què hem fet concretament aquests cinquanta dies; treballar de manera incansable conjuntament amb Renfe i Adif, amb aquesta inversió, que és inèdita, per posar al dia, efectivament, en l'àmbit del manteniment la nostra xarxa ferroviària.

I si em pregunta què continuarem fent, continuarem fent exactament el mateix: millora progressiva per tal de que puguem tenir a Catalunya eixos ferroviaris a l'alçada del que mereixem i necessitem.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Judith Toronjo i Nofuentes.

Judith Toronjo i Nofuentes

Consellera, davant dels problemes, solucions. I des de Junts per Catalunya hem presentat aquest darrer mes mesures concretes com a clara alternativa. I, sí, passen per la seva reprovació, però també per acabar amb Renfe i Adif, portant-los als tribunals i reclamant-los aquests costos directes i indirectes que també afecten l'economia del país. Ha fet algun d'aquests passos?

Malauradament, avui també despertàvem amb una notícia greu: rodalies va registrar incidències greus sis de cada deu dies l'any 2025 i va acumular com a mínim 140.000 minuts de pèrdues i de retards. Si us plau, consellera, vostès ens presenten uns

pressupostos que diuen ser els més ambiciosos, però són del tot insuficients. Només presenten actuacions urgents quan hi ha caos i quan hi ha col·lapse en una empresa mixta que perd absolutament el control català.

L'exemple és el corredor del sud, amb un túnel de Roda de Berà amb mesos i mesos d'obres. Ara vindrà una nova fase amb talls de via i amb un pla alternatiu que ja genera masses dubtes. Com pensa garantir..., com viurem aquest caos les properes setmanes? Ho farà de la mà del territori o ho farà, una vegada més, d'esquenes a tothom.

I al mateix temps, aquests pressupostos també obliden, obvien el futur de l'R1, la primera línia ferroviària creada l'any 1848, al Maresme. El ministre Puente, a les seves files, obre la porta a elevar la via a alguns trams quan la proposta per part dels experts, per part dels alcaldes queda del tot qüestionada. Calen estudis tècnics. Cal resoldre aquesta vulnerabilitat davant del canvi climàtic. Cal, per tant, fets i solucions. Cal acabar amb aquest esport de risc que es diu Renfe.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí; diputada, semblaria que vostès han descobert Renfe i els seus problemes a l'agost del 24 i que abans aquí no passava res. Els usuaris saben perfectament que els problemes de rodalies venen de molt enrere i saben perfectament les desinversions que hi ha hagut. Qui ha aconseguit... Perquè la seva recepta sempre és la mateixa: la clama el rodolí com a molt, la proclama i fer fora Renfe, fer fora Adif i portar-los a la judicatura. Aquest Govern de moment ha aconseguit –i haig de dir que és gràcies també al treball de l'anterior consellera, de la senyora Capella– 8.000 milions d'euros en el pla de rodalies per actualitzar els eixos ferroviaris, més de 110 milions d'euros amb cinquanta dies per actualitzar l'àmbit de manteniment. Per tant, això és el que ha aconseguit aquest Govern; sí, amb treball i esforç, no fer fora i no proclames i no anuncis.

Respecte a la transparència, em reuneixo amb les plataformes, alcaldes i alcaldesses, l'hi puc ben assegurar. Per tant, la informació que tenim la compartim permanentment amb la plataforma de transport públic, amb els alcaldes i alcaldesses, amb les plataformes d'usuaris. Els hi poden preguntar. I amb vostès també, i amb vostès els compartim puntualment tota la informació que té a veure amb l'actualització dels eixos ferroviaris que s'obren i amb l'eliminació de les limitacions temporals de velocitat.

I respecte a l'R1, efectivament, des del ministeri ens han fet la proposta que hem entomat de fer un grup de treball compartit també amb experts de l'Observatori de la Inundabilitat i experts del propi departament per veure quina és la millor opció, efectivament, per protegir una línia, la de l'R1, que està molt sotmesa als impactes del canvi climàtic. I serà aquí amb experts on s'haurà de decidir quina és la millor manera, efectivament.

Gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els instruments per abordar la pobresa infantil.

Pregunta al Govern sobre els instruments per a abordar la pobresa infantil

310-00375/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, president. Consellera, malgrat que els objectius de desenvolupament sostenible marquen reduir la pobresa infantil a la meitat el 2030, a Catalunya un de cada tres infants està en risc de pobresa; una xifra que ha crescut gairebé un set per cent des de 2024 i que només supera Bulgària a tota la Unió Europea. Parlem d'una taxa deu punts per sobre de la mitjana general en un segment d'edat que és l'únic que empitjora, perquè les transferències socials no els arriben com caldria.

Davant d'aquest escenari de paràlisi, quines alternatives es planteja el seu departament enfront d'unes polítiques fins ara ineficaces?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, president. Diputada, la nostra estratègia es basa en posar en marxa aquelles polítiques que tenen més evidència científica internacional que funcionen. I aquestes polítiques estan plasmades en l'estratègia de lluita contra la pobresa infantil que vam aprovar a govern al maig del 2025 i que impliquen una acció transversal de tot el Govern per activar totes aquelles polítiques necessàries en àmbits de prestació, educació, beques menjador, habitatges i nous programes basats, com deia, en les millors pràctiques.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Núria Lozano Montoya.

Núria Lozano Montoya

La pobresa infantil no és una estadística; és una greu vulneració de drets humans reconeguts per Nacions Unides. Abordar-la és una obligació i l'estratègia catalana és una oportunitat, però requereix recursos i, sobretot, ambició política.

Entitats com UNICEF, la Pincat, Save the Children i organismes com Ivàlua són cristal·lines en el camí a seguir. Necessitem ambició i no pegats, i l'ambició es tradueix en dues accions concretes.

Primer, una prestació universal per criança, perquè la criança ha de ser un dret social protegit i no una cursa d'obstacles que generi estigmes i desigualtats. Cal universalitzar drets per garantir la igualtat d'oportunitats des del bressol.

I segon, una reforma valenta de la renda garantida de ciutadania. És inacceptable que el seixanta-sis per cent de les llars amb infants beneficiàries de la prestació segueixin amb pobresa severa enfront de només el 4,4 per cent de les adultes; més d'un seixanta per cent de diferència. Un complement d'infància oferiria a aquestes famílies una prestació més adaptada al cost real de criança a Catalunya, que, segons un informe de Save the Children, frega els 940 euros al mes; dos-cents més que a la

resta de l'Estat, perquè el Capi actual ni dona resposta a aquesta realitat ni a l'augment de dos-cents euros de despesa que suposa l'arribada de l'adolescència.

Comuns hem posat aquestes propostes sobre la taula, tant des del Ministerio de Asuntos Sociales, amb la prestació de criança, com en aquest Parlament, amb propostes de reforma amb perspectiva d'infància de la renda garantida, malgrat que a la ponència, vostès segueixen entossudits en endurir els requisits. La realitat és que les nostres iniciatives topen sistemàticament amb la falta d'impuls i d'ambició política d'un partit socialista enrocat.

Consellera, el temps s'acaba. Volen que la protecció d'infància sigui realment una prioritat de país i avançar en drets universals o seguiran deixant el camp lliure perquè dreta i extrema dreta instrumentalitzin la desesperança? Seguirem deixant sense respostes als infants? Deixarem passar l'oportunitat de la reforma de la renda garantida? Si no s'atreveixen a ser part de la solució, estaran acceptant ser part del problema. De vostès depèn.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies, diputada per la pregunta, perquè em permet també il·lustrar tot el que estem fent en el curt, mitjà i llarg termini en aquest àmbit. En el curt termini immediat, doncs, el pressupost el qual hem presentat en aquesta cambra inclou 880 milions d'euros de finançament per a aquesta estratègia contra la pobresa infantil, qüestions que podem posar en marxa de manera immediata i alguns d'aquests conceptes han estat part d'aquest acord amb Comuns, cosa que, doncs, també agraeixo. Qüestions per reforçar, com deia, l'educació. El conseller abans ho mencionava, un acord històric per reforçar l'educació pública, també en àmbit de beques menjador, com posàvem sobre la taula i també des de drets socials, posant en marxa nous programes per apropar les prestacions i recolzar les famílies en situació de pobresa a més de vint barris.

També des de l'àmbit del reforç dels CDIAPs per fomentar el desenvolupament infantil. Però tot això és només la punta de l'iceberg. Vostè, diputada, apuntava a la

reforma de la renda garantida de ciutadania. És una qüestió fonamental per nosaltres. Estem totalment compromesos en aquesta reforma de la llei de la renda garantida perquè sigui més àgil, arribi a més famílies i sigui l'eina clau de lluita contra la pobresa que ha hagut de fer. I ho farem per aprofitar totes les oportunitats que també tenim amb la gestió de l'ingrés mínim vital i fent que aquestes prestacions es coordinin i estiguin perfectament sincronitzades per ser la columna vertebral del futur sistema de garantia d'ingressos de Catalunya.

Estem fent moltíssimes coses, però, com deia, diputada, el que hem de fer és perfeccionar allò que tenim a tocar perquè arribi millor –en això estem totalment compromesos i treballem estretament amb el seu grup parlamentari–, perquè no hi ha millor inversió que una inversió en la nostra infància. I el Govern està totalment compromès en reduir aquestes taxes de pobresa infantil que avui en dia tenim a Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre els drets de les dones.

Pregunta al Govern sobre els drets de les dones

310-00370/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, president. Bon dia. Consellera, el passat diumenge va ser 8 de març i un any més, milers de dones vam sortir al carrer. Però, de fet, a la meua ciutat, a Santa Coloma de Gramenet, aquell matí ens vam despertar amb pintades falangistes als nostres carrers. De fet, al nostre mural feminista hi havia una pintada que deia «Abraza la feminidad, no el feminismo». I això és el que tenim al davant, una onada reaccionària que intenta fer-nos retrocedir. Per això cal recordar Angela Davis amb la seva frase «el feminisme és la idea radical que les dones som persones». I d'això va el 8-M. Però d'això també va la nostra lluita diària. Les dones avui en dia patim desigualtats pel simple fet de ser dones. De fet, cobrem una mitjana de sis mil euros

anuals menys que els homes, el que s'anomena la «bretxa salarial». Patim violències masclistes per ser dones, moltes d'elles acaben assassinades. De fet, l'any passat van haver-hi onze feminicidis. I tot això, com deia, per ser dona.

Si avui preguntéssim quantes dones d'aquest hemicicle patim violències a xarxes, segur que seríem moltes. Patim insults, menyspreu, amenaces i és igual la nostra ideologia, tant se val el nostre origen o a quina classe social pertanyem. Patim això perquè som dones. Patim comentaris com «puta», «calla, nena», «lletja», «rata "asquerosa"».

I també em deu haver escoltat dir molts cops, hi han dones víctimes de violència masclista que surten del jutjat pitjor del que han entrat, perquè la justícia, com la nostra societat, és patriarcal.

Per tant, davant d'aquesta onada reaccionària, davant d'aquesta extrema dreta que vol retrocedir en els nostres drets, que nega la violència masclista, el que cal és més feminisme, més antiracisme i més antifeixisme. Per això, consellera, calen polítiques feministes ambicioses i valentes, i moltes dones creuen que el seu govern no està fent el que cal. Per això li pregunto: té previst aquest govern fer polítiques

Fitxer 7

feministes ambicioses que aturin aquesta onada reaccionària, aquesta extrema dreta que ens vol passar per sobre, que el que vol és retrocedir en els nostres drets, perquè precisament ens hi va això, els nostres drets i les nostres vides.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Mònica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Moltes gràcies. Responc a aquesta pregunta en substitució de la consellera Menor, que està a Nova York, a les Nacions Unides, a aquesta comissió de la condició de la dona. Diputada, el compromís del Govern en fer front a aquesta involució que alguns

proclamen no pot ser més gran. Ho fem des de tots els àmbits del Govern i, sens dubte, ho fem amb un màxim compromís amb les polítiques de progrés i les polítiques feministes. I així ho fa. Ho fa tot el Govern, però liderat per la consellera menor.

Aquest 8M ha estat un 8M de mirada enrere per reivindicar aquests cinquanta anys de la primera Jornada de la dona. Una mirada enrere que ens ha de fer reflexionar sobre tot el que s'ha avançat, però també per reivindicar que no podem fer cap pas enrere, malgrat alguns en aquesta cambra ho voldrien. I això ho fem des de moltes vessants, però també reivindicant la importància de posar-nos d'acord d'una política útil, d'arribar a avenços per fer front a aquesta involució que alguns proclamen, en polítiques feministes que s'estan impulsant des de la conselleria que encapçala la consellera Menor, com per exemple el Servei d'Intervenció Socioeducativa per fomentar totes aquestes polítiques i també amb models pioners amb un SIE en l'entorn digital.

El Govern no pot tenir un compromís més alt amb les polítiques feministes i així ho demostrem dia rere dia.

Moltes gràcies.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Ana Balsera i Marín.

Ana Balsera i Marín

Gràcies per la resposta, consellera. Moltes de les polítiques que avui vostè ha fet esment ja eren polítiques que vam posar en marxa el Govern republicà, amb la consellera Tània Verge al capdavant. Per tant, hem de continuar amb aquesta onada reaccionària que deia que ens vol aniquilar, que vol passar-nos per sobre, que vol retrocedir en els nostres drets. El que cal és més ambició i més contundència.

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Miri, diputada, tots els departaments rebem una herència i posem en valor tot allò bo que hem rebut. I la consellera Menor ho ha posat de manifest, però també està impulsant polítiques noves. Està arribant a nous acords i impulsant tot un nou lideratge en termes de feminismes, com per exemple aquest acord amb el món local o, per exemple, amb uns pressupostos de més de 100 milions d'euros, augmentant considerablement el suport per a les polítiques feministes.

Com deia, la contundència és màxima, però des de com una reflexió més personal, no hi ha millor manera de lluitar contra la ultradreta i contra els intents d'involució i aquestes tensions reaccionàries que una política útil que arriba a acords, que posar-nos d'acord i que la gent vegi que les polítiques públiques funcionen i que el país avança.

Moltes gràcies.

El president

La següent pregunta és sobre les afectacions a la línia de molt alta tensió entre Aragó i Tarragona.

Pregunta al Govern sobre les afectacions de la línia de molta alta tensió entre Aragó i Tarragona

310-00376/15

I per formular-la en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

Gràcies, president. Consellera, en només trenta dies, el territori afectat pel projecte de la línia de molt alta tensió Escatrón - els Aubals - la Secuita ha presentat 14.421 al·legacions, 14.421. No és una xifra qualsevol, és un crit del territori. Entre aquestes al·legacions hi ha les dels consells comarcals del Priorat, el Baix Camp i la Terra Alta, més d'una vintena d'ajuntaments, i també les del món agrari i vitivinícola, amb denominacions d'origen i Unió de Pagesos, que ja alerten de l'impacte d'aquest projecte.

Però també parlem d'una contradicció molt difícil d'entendre. Mentre el Ministerio de Cultura porta el Priorat a Europa com a candidata al premi del Paisatge del Consell d'Europa, i mentre el Departament de Cultura acompanya el territori en el camí cap a la UNESCO, es planteja una infraestructura que pot trinxar precisament aquest territori. Li pregunto molt clarament: Què farà el Govern per defensar el territori davant aquest projecte?

El president

Per respondre, té la paraula la diputada..., consellera senyora Sílvia Paneque i Sureda, efectivament, consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Sí. Gràcies, president. Gràcies, diputada. Vostè sap molt bé que aquest Govern ha estat molt contundent i precís quan hem rebutjat grans línies d'alta tensió que no portaven cap benefici al territori en termes d'interès públic superior. Però en aquest cas, cal tenir en compte que ens trobem davant d'una infraestructura amb algunes particularitats. La primera és que és una línia de transport per a la seguretat energètica i elèctrica del territori. I no cal que insistim en aquest fet quan veiem que, en l'àmbit internacional, diferents alteracions que està havent-hi tenen un impacte molt directe en l'àmbit energètic aquí a Catalunya. Per tant, la seguretat nacional en l'àmbit energètic és fonamental. Però a més a més, és una línia integrada al sistema elèctric que reforça el subministrament –que és una qüestió també important per al teixit econòmic i social–, que ens permet integrar renovables –per tant, ens ajuda a la transició energètica– i substitueix una línia existent en aquests moments que serà desmantellada.

Vostè em deia què pensava fer el Govern. En matèria d'energia, sempre que s'han plantejat projectes d'aquesta tipologia, el primer principi és defensar l'interès general i el bé comú i el màxim respecte al territori i el paisatge, i en aquesta ocasió farem el mateix. Vostè ha fet esment a les al·legacions. Efectivament, aquestes al·legacions poden millorar el projecte, però sí que li volia remarcar també la importància d'aquesta

infraestructura i quins elements també donen avantatges al territori i al teixit econòmic i social.

El president

Per repreguntar, té la paraula la diputada senyora Montse Bergés i Saura.

Montse Bergés i Saura

La seguretat és molt important, però el consens territorial és bàsic i les 14.441..., 21 al·legacions no són només papers, són 14.421 advertiments. Advertiments sobre l'impacte que aquest projecte pot tenir sobre el paisatge, el medi natural i l'activitat agrària, però també sobre el model energètic. Perquè mentre es projecten grans infraestructures de transport elèctric, molts dels municipis afectats encara es queden sense llum quan plou o bufa el vent. I sense anar més lluny, els municipis del nord del Priorat acumulen més de setanta-dos hores de microtalls en el que portem d'any. I això, al territori té un nom molt clar: servitud energètica. Les infraestructures passen pel territori, els impactes es queden, però les decisions i els beneficis marxen lluny. I això és difícil... I així és difícil de conciliar amb el model que aquestes comarques han construït durant anys: pagesia, vi, paisatge i patrimoni natural.

I, a més, aquest projecte tampoc garanteix la sobirania energètica del país ni allò que promou la llei del canvi climàtic aprovada per aquest Parlament. Al contrari, ens fa encara més dependents als interessos dels oligopolis energètics. Li torno a preguntar, perquè no ho ha concretat: el Govern estarà al costat del territori o al costat d'aquest projecte tal com està plantejat? Quines mesures aplicarà per tenir en compte aquestes al·legacions?

Gràcies.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica i portaveu del Govern.

La consellera de Territori, Habitatge i Transició Ecològica (Sílvia Paneque i Sureda)

Servitud no, diputada, seguretat energètica i sobirania energètica, que és el que necessitem en aquest país. Hem evitat línies de molt alta tensió, com li deia, fins a tres ocasions aquest Govern, que haurien estat efectivament devastadores per al territori. Per això insistim també en la importància de desenvolupar les energies renovables. Però les energies també necessiten evacuar i, per tant, necessiten línies de distribució i, per tant, necessiten també línies de transport.

La importància és veure quines infraestructures són indispensables per a aquesta transició energètica a Catalunya, pel teixit econòmic i social, per viure, per moure'ns, però per produir de manera neta. I, insisteixo, aquesta línia és una línia de transport elèctric que substitueix a una línia ja existent en aquests moments, que multiplica la capacitat, que és un fet indispensable, com li deia, per la seguretat i per la sobirania energètica a Catalunya. I, a més a més, el projecte preveu també el desmantellament de la línia existent antiga un cop entri en servei la nova, cosa que permet reduir precisament impactes acumulats i adaptar el traçat a les condicions adequades.

Gràcies.

El president

Se li ha acabat el temps, senyora consellera.

Pregunta al Govern sobre el 8 de març i les polítiques del Departament d'Igualtat i Feminisme

310-00369/15

La següent pregunta és sobre el 8 de març i les polítiques del Departament d'Igualtat i Feminisme i, per formular-la en nom del Grup Parlamentari de Vox en Cataluña, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Domènech

Este domingo 8 de marzo volvieron a salir a la calle para, supuestamente, defender la igualdad entre hombres y mujeres. Pero la verdad es que son pura hipocresía, porque sus políticas causan discriminación al hombre, desprotección a la mujer y nos cuestan un dineral. En concreto, nos cuestan 600 millones de euros que gastan en políticas de perspectiva de género, agendas LGTBI y chiringuitos de colocación. Un feminismo que se dedica a atacar a la familia, a enfrentar hombres y mujeres, incluso

a promover lleys y polítiques que discriminan directament al home. Un exemple, Bombers de la Generalitat de Catalunya, on la reserva del quaranta per cent de places és per a dones, permet que aspirants dones amb menys punts i amb requisits més baixos, deixant fora a opositors homes que han obtingut millors resultats, rompint el principi bàsic d'igualtat, mèrit i capacitat.

Per un altre costat, mentre parlen constantment de sostres de cristall, posen la alfombra roja a les presons de tela, perquè des de les institucions aposten el progrés de l'islamisme, una ideologia que denigra, i molt, a la dona. Per això, des de VOX, li preguntem: ¿De veritat creuen que gastar-se 600 milions d'euros en ideologia de gènere, discriminar a les homes davant les dones i promoure el progrés de l'islamisme és defensar l'igualtat entre home i dona?

El president

Per respondre, té la paraula la senyora Àlícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Àlícia Romero Llano)

Gràcies, president. Diputat, realment em fa esferir escoltar-lo, de veritat. Discriminació dels homes. Home! Miri, escolti, som el cinquanta per cent de la societat, no un col·lectiu, el cinquanta per cent de la societat, i hem de tenir els mateixos drets i les mateixes oportunitats i avui no és així. No és així. Escolti'm, les dones ocupant els mateixos càrrecs que les homes cobrem el trenta per cent menys. A vostè li sembla bé? Té filles vostè, senyor Garriga? Li sembla bé que la seva filla cobri menys que el senyor que està al seu costat i fa la mateixa feina? *(Alguns aplaudiments.)*

Escolti'm, miri si hi ha discriminació amb les dones, que el noranta-u per cent de les peticions de reducció de jornada a la Generalitat de Catalunya les fan les dones. Miri quina casualitat, el noranta-u per cent. Per què no la fan les homes? Doncs perquè encara hi ha discriminació. Per això, els socialistes, les progressistes hem fet sempre lleis que ajuden a millorar aquesta igualtat, a avançar les dones i la discriminació positiva ha permès que avui hi hagi en aquest Parlament tantíssimes dones, perquè sense aquestes lleis no hi seríem, senyor Garriga, no hi seríem.

El president

Per repreguntar, té la paraula el diputat senyor Joan Garriga Domènech.

Joan Garriga Domènech

Consellera, no me ha contestado. Yo sí, con un ejemplo, hable usted con los bomberos y me viene con la cantinela. Ustedes dicen defender a la mujer y, como caballo de Troya, dejan entrar y avanzar al islamismo que somete a la mujer, y mucho, imponiendo la *sharia* gastronómica en las escuelas, cediendo espacios públicos para sus celebraciones o permitiendo las cárceles de tela que ustedes defienden como burka y demás.

Pero lo más grave es que mientras destinan 600 millones de euros del esfuerzo de los catalanes en ideología de género, no destinan nada, nada, a políticas integrales de apoyo a la familia o a la natalidad, justo cuando nacen menos niños y cada vez hay más personas que llegan a la vejez sin hijos. Y eso significa una presión insostenible sobre las pensiones, la sanidad, el estado de bienestar y para muchos, la pérdida y la grandeza y enseñanzas de vivir en una familia. Desde VOX lo tenemos muy claro: necesitamos abandonar sus políticas feministas, LGTBI y de género. Y es urgente implementar políticas con perspectiva de familia y de natalidad en todos los ámbitos, en el fiscal, en el laboral, en el social, en el educativo, en el cultural. Porque si no cambiamos radicalmente de rumbo, ponen en riesgo ya el futuro de nuestra sociedad.

El president

Per respondre, té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Miri, el futur de la nostra societat el posa en risc vostè, VOX i els partits que ens volen portar al segle XIX! Són vostès els que posen en risc el futur de la societat. Sí, li ho repeteixo, no som un col·lectiu, som la meitat de la població i hem de guanyar en drets, perquè en aquests moments no estem en situacions d'igualtat amb els homes.

I sap què m'agradaria a mi? Que els homes estiguessin en la lluita amb les dones amb això. No és una lluita només de les dones. La igualtat entre homes i dones és una lluita dels dos, dels dos i m'agradaria que hi fossin. I també li voldria preguntar

per què no ha fet aquesta pregunta a una dona? És que les dones del seu grup pensen com vostè o pensen diferent? Perquè, escolti'm, jo m'he llegit el programa electoral

fitxer 8

de VOX –soc molt ordenada– i veig quantes vegades apareix la paraula «feminisme» en el seu programa –zero, *vamos*–, quantes la paraula «masclisme» –zero. Doncs vaja, vostè, masclista, amb el que ens ha dit avui aquí. Quantes vegades la paraula «violència masclista»? Zero. Perquè vostè, sí, home, nega la violència masclista, com el canvi climàtic. Han mort deu dones a Espanya en aquests dos mesos i escaig –deu dones– per les seves parelles. No negui la violència masclista, que la patim, sobretot, les dones.

I una altra cosa. Sap quantes vegades apareix també la paraula «igualtat» en el seu programa? Unes quantes, per dir barbaritats com aquesta: «Deroguem les lleis de gènere que atempten contra la igualtat dels espanyols, enfronten homes i dones i, a més, creen víctimes de primera i segona.» No, miri, les úniques víctimes que hi han aquí són les dones, que necessitem guanyar en igualtat per tenir els mateixos drets que vostès.

El president

La següent pregunta és sobre les prioritats pressupostàries per al 2026.

Pregunta al Govern sobre les prioritats pressupostàries per al 2026

310-00377/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Gràcies, president. *Consellera*, ante el impacto económico que ya está provocando el conflicto con Irán en precios de la energía, combustibles e hipotecas, ¿qué medidas concretas piensa adoptar su departamento para ayudar a los catalanes?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Alícia Romero Llano, consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Bon dia, diputat. Doncs bé, com sap, ahir el Govern va aprovar una comissió interdepartamental del Govern amb els agents socials i econòmics per anar monitoritzant aquesta situació i prendre les mesures adequades. Saben que quan hi ha hagut una crisi hem estat a sobre. Va haver-hi la crisi dels aranzels i vam posar davant el pla Responem, amb 1.500 milions d'euros. I, per tant, ho farem també aquesta vegada. Aquesta setmana tenim previst també tornar a convocar aquesta comissió i, conjuntament amb els agents socials, veure quines són les afectacions.

En aquests moments, no hi ha unes afectacions clares, tot i que és veritat que sempre hi ha qui aprofita per beneficiar-se. Però, en tot cas, estem amatents. També parlant, coordinats amb el Govern d'Espanya per complementar les actuacions que ells puguin desenvolupar. Però, com saben, i sempre ha fet aquest Govern, i d'altres, doncs respondrem clarament amb les mesures que facin falta, no només per als sectors econòmics, sinó també per a les famílies, en funció també de les conseqüències d'aquesta guerra, d'aquest conflicte que m'agradaria que també vostès denunciessin.

Gràcies.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Juan Fernández Benítez.

Juan Fernández Benítez

Sí; *consellera*, le agradezco la explicación, pero la realidad es que su respuesta confirma exactamente lo que temíamos: mucho diagnóstico, mucha geopolítica, mucha proclama y ni una sola medida concreta para los catalanes. Y, mientras aquí hablamos de escenarios internacionales, fuera de este hemisferio la situación es bastante sencilla de entender: sube la energía, sube la gasolina, suben los costes de producción y, como siempre, acaba subiendo todo lo demás. Y, cuando todo sube, hay algo que podría bajar para compensar: los impuestos. Pero, claro, ese parece ser el único precio que su gobierno nunca contempla reducir.

Porque conviene recordar un dato que a veces se olvida: Cataluña tiene algunos de los autónomos autonómicos del IRPF más altos de España. Es decir, que cuando llega a una crisis económica, los catalanes no solo sufren la subida de precios, sino que también parten de una presión fiscal más alta que muchos españoles. Y por eso sorprende tanto escuchar al Gobierno hablar constantemente de lo que no pueden hacer: que si faltan competencias, que si falta financiación, todo mientras hacen un presupuesto soviético –que ya sé que le ha gustado al presidente– con un aparato político, un politburó, enorme a base de empobrecer a la ciudadanía.

Pero la realidad es bastante más simple: la Generalitat sí tiene herramientas. Tiene competencias fiscales –si no, no tendríamos récord en impuestos propios–, tiene capacidad para actuar sobre el tramo autonómico del IRPF. Lo que falta no son herramientas; lo que falta es voluntad política. Porque la sensación que tienen muchos catalanes es que el Gobierno dedica mucho más tiempo a pedir nuevas competencias para contentar a sus socios de Esquerra Republicana que a utilizar las que ya tiene para ayudar al conjunto de los catalanes.

Así que la cuestión, *consellera*, es muy clara. Si sabemos que vienen meses de más costes, más incertidumbre y más presión sobre las familias, ¿va a utilizar el Gobierno más competencias fiscales, que ya tiene, para ayudar a los catalanes o va a seguir instalado en la cómoda estrategia de imponer un infierno fiscal a las familias, a los autónomos y a las empresas?

El president

Per respondre té la paraula la consellera d'Economia i Finances.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Unes quantes coses, diputat. Fa un any, aquest Govern, precedit per l'anterior Govern d'Esquerra Republicana, que ja ho tenia preparat, va aprovar una modificació de l'IRPF per als trams fins a 33.000 euros. Això va beneficiar 2,4 milions de catalans, el seixanta-set per cent dels contribuents. Ja ho he explicat moltes vegades. Ho explicaré cada vegada: sí, això és així... Home, escolti, vostè va votar en contra d'aquell decret llei on es modificava i es reduïa el tram autonòmic de l'IRPF per als trams menors de 33.000 euros. Per tant, això ja ho hem fet.

Però si la seva recepta és abaixar impostos, dir no al model de finançament, dir no al FLA, dir... Bé, escolti'm, com, vostè, vol fer front a l'escut social? Com vostè vol donar ajudes als sectors econòmics? És que a mi les seves receptes d'abaixar recursos però posar-ne més a les famílies [#] no em quadren. La seva suma a mi no em quadra.

Per tant, escolti, lo que s'ha de fer és: primer, escoltar i estar amatents al que ens diuen els sectors econòmics. L'altre dia Pimec i Foment van dir: «No prenem encara mesures. Vegem com evoluciona tot i com impacta clarament això en les famílies i en les empreses.» Tenim una reunió, la següent, aquesta mateixa setmana. I hi anirem posant mesures en funció d'aquestes conseqüències. I també coordinats amb el Govern d'Espanya, que té moltes competències, per exemple, com sap vostè, en l'àmbit energètic.

Per tant, escolti, calma, tranquil·litat. Vegem quin és aquest impacte i plantegem mesures. L'hi recordo: pla Responem, pels aranzels, 1.500 milions d'euros que vam posar sobre la taula. Ara, les seves receptes no funcionen: abaixar els impostos, dir no a més recursos i posar més recursos de les famílies a les empreses, això no suma.

El president

L'última pregunta és sobre l'atenció als problemes de la joventut.

Pregunta al Govern sobre l'atenció als problemes de la joventut

310-00378/15

I per formular-la, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Gracias, presidente. *Consellera*, ¿qué está haciendo la izquierda, su gobierno, por los jóvenes?

El president

Per respondre té la paraula la senyora Mónica Martínez Bravo, consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Gràcies, president. Diputat, el nostre Govern està adreçant les principals preocupacions que té el jovent a Catalunya: feina, habitatge, mobilitat, educació i salut mental.

El president

Per repreguntar té la paraula el diputat senyor Hugo Manchón García.

Hugo Manchón García

Consellera, la izquierda es una ruina para los jóvenes. Se han cargado la educación, la exigencia y el esfuerzo. Lo importante para ustedes es tener matemáticas con perspectiva de género. Ustedes quieren una generación a la que desarmar intelectualmente. Creen que cuanto más ignorante sea el ciudadano, más dócil será su voto. Ustedes no quieren jóvenes con futuro: quieren peleles de la izquierda. Los jóvenes no encuentran piso en alquiler y, cuando lo encuentran, tienen que dedicar el noventa por ciento de su sueldo a pagarlo. La culpa es del PP, dicen, como con todo. ¡Pero si llevan ustedes gobernando España ocho años, y la izquierda, unos cuantos más Cataluña!

A ustedes también les preocupa que cada vez haya más jóvenes que no comulgan con su feminismo. Culpa de la derecha, dicen. No. Es que están hartos de su feminismo pancartero que criminaliza al hombre por ser hombre y convierte a la mujer en víctima por el hecho de ser mujer. No es que el feminismo no esté de moda entre los jóvenes, es que se han cansado de que ustedes, los que excarcelan a violadores con su ley, den lecciones de feminismo.

Cada día hay más jóvenes, también, que exigen bajar impuestos, porque ven que sus esfuerzos no sirven para nada. ¿Tienen vivienda? No. ¿Tienen cita en el médico cuando lo necesitan? Tampoco. ¿Saben qué pasa? Que, mientras el Gobierno de España lanza una campaña sobre las bondades de pagar muchos impuestos, los ciudadanos ven cómo el PSOE coloca a prostitutas en empresas públicas (*remor de veus*) –sí, sí, cállense, por favor– o cómo cargos del Gobierno...

El president

Senyor diputat, qui diu si tenen el torn de paraula és la presidència del Parlament, no vostè. Per tant, li prego –ara aturo el rellotge– que respecti el decòrum de la cambra. Endavant.

Hugo Manchón García

Que respeten ellos. Y también cómo cargos del Gobierno...

El president

Escolti, senyor diputat, em sembla que he estat prou clar. Endavant.

Hugo Manchón García

...–vale– acaban en prisión por mordidas o cómo –ojito a esto– el señor Iceta, presidente hoy del PSC, participaba en consejos de ministros donde se rescataba con 320 millones de euros a una aerolínea donde, casualmente, terminaba colocada su pareja. ¿Y quién lo colocó? Koldo, esa joven promesa socialista que pasó de portero de un puticlub a consejero de Renfe y luego ser el Infojobs personal del PSOE –esto no lo supera ni Torrente. ¿Va a dimitir el señor Iceta? Responda. Para esto quieren ustedes los impuestos. Paguen sus fiestas y chanchullos del bolsillo de Pedro Sánchez y Salvador Illa.

Muchas gracias.

El president

Per respondre té la paraula la consellera de Drets Socials i Inclusió.

La consellera de Drets Socials i Inclusió (Mónica Martínez Bravo)

Diputat, una vegada més no deixen de sorprendre'ns i de desacreditar-se vostès mateixos amb aquestes intervencions. Però, bé, al final, com hem dit algunes vegades, doncs tot això, per dir què? Què farien vostès? Abaixar els impostos. Em pot explicar, un jove, com, abaixant els impostos, es reforçaran la seva educació, la seva capacitat d'accedir a un habitatge públic, com està fent aquest Govern? M'ho pot explicar? Perquè no hi ha manera. Els hi acaba d'explicar la consellera Romero.

Miri, aquest Govern està entomant les prioritats fonamentals de la joventut, en totes les matèries: feina, habitatge... El pla 50.000. Han escoltat el pla 50.000? Saben que el vint-i-cinc per cent d'aquest pla d'habitatge està reservat per a joves? Mobilitat.

Saben que aquest Govern ha allargat els descomptes de la T-jove durant tota aquesta legislatura per fomentar la mobilitat? En educació. Han dit que volem una joventut ignorant. Potser que s'actualitzin les seves intervencions una mica amb l'actualitat. Mirin els diaris, perquè s'acaba d'anunciar un acord històric per reforçar l'educació a Catalunya. O és que l'educació pública no els hi..., no ho escolten, això? Potser no els interessa?

Miri, jo crec que ja estem una mica farts de tota aquesta..., d'aquest populisme i de veure amb certa tristesa que hi ha alguns partits que no saben on estan. Aclareixin on estan i tornin al costat de la política útil, de fugir del populisme i d'aquestes [#] d'extrema dreta i d'ensenyar cartellots, que ja estem una mica farts de que ensenyin aquí tanta gesticulació. En contra de la gesticulació, política útil. I, després, doncs reivindicant...

Avui ens han parlat de les retallades de Milei. Creuen que la reforma laboral que ha impulsat Milei és una bona estratègia per a la joventut, ampliar la jornada laboral de vuit a dotze hores i que les hores extres es paguin si volen? Doncs enfront d'això, un altre model, com, per exemple, la reforma laboral, que ha reduït la temporalitat de la feina a la joventut de manera dramàtica, que ha abordat un impuls de l'augment del salari mínim interprofessional. O es pensen que això no beneficia la joventut? És el principal col·lectiu més beneficiat que hi hagi un mercat laboral que funcioni, un mercat laboral que retribueixi bé les persones i que les impulsi en les seves trajectòries. És a dir que prou ja de populisme i, si us plau, tornem d'una vegada a la política útil, que és el que li importa a la ciutadania i a la joventut de Catalunya.

El president

Acabada la sessió de control, passem ara al següent punt de l'ordre del dia.

Proposició de llei de transport de persones en vehicles de fins a nou places (debat de totalitat)

202-00061/15

El tercer punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat presentada a la proposició de llei de transport de persones amb vehicles de fins a nou places. En primer lloc, d'acord amb l'article 116.2 del Reglament, hi intervindran els

grups proposants... (*Remor de veus.*) Silenci, si us plau. Els diputats que decideixin sortir de l'hemicicle, silenci. Els deia que, en primer lloc, d'acord amb l'article 116.2 del Reglament, hi intervindran els grups proposants. Tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus, aquests tindran un temps de set minuts. Té la paraula en primera instància i en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar el diputat senyor José Ignacio Aparicio Ciria.

José Ignacio Aparicio Ciria

Gràcies, president. Consellera, representants del sector que ens acompanyeu, sigueu benvinguts, benvingudes.

Avui, aquest Parlament no debat només una esmena a la totalitat; avui decidim una cosa molt més important: decidim si volem donar resposta a una realitat que fa anys que demana ordre, claredat i responsabilitat o si, per contra, volem continuar allargant la incertesa, alimentant el conflicte i deixant sense resposta un àmbit que afecta cada dia milers de persones. I ja els avanço

Fitxer 9

de manera clara i sense embuts que el nostre grup votarà en contra de l'esmena a la totalitat presentada pel Grup Parlamentari de VOX. Hi votarem en contra perquè aquesta llei és necessària, perquè és una llei útil i oportuna. I hi votarem en contra perquè davant d'un sector que necessita regles clares i davant d'una ciutadania que mereix un bon servei, el que no toca és tombar el debat abans de començar-lo de debò.

Perquè aquí, diputats i diputades, estem parlant de mobilitat. És a dir, parlem de vida quotidiana. Parlem de la persona que ha d'anar a treballar i necessita arribar-hi a l'hora; parlem de qui surt tard de l'hospital, de qui torna de nit a casa i necessita un servei segur; parlem de joves, de famílies i de gent gran, de persones amb mobilitat reduïda; parlem de municipis on no sempre hi ha altres opcions disponibles; parlem, en definitiva, de com es mou la ciutadania i de si aquest país és capaç d'oferir respostes ordenades, justes i útils.

Per això aquesta llei és important, perquè va sobretot de posar la ciutadania al centre. I posar la ciutadania al centre vol dir que quan una persona necessita aquest servei, el servei hi sigui amb seguretat i amb qualitat. I això és exactament el que fa aquesta proposició de llei: ordena, aclareix, dona marc, dona seguretat i ho fa, al nostre entendre, des de tres conviccions molt clares.

La primera és protegir les persones usuàries, perquè al final, quan la política regula serveis com aquest, el primer que ha de mirar és si la gent hi surt guanyant. I la gent hi surt guanyant quan el servei és fiable, quan sap què pot esperar. Això és el primer que fa aquesta llei, pensar en l'usuari, en les persones i en la necessitat real que hi ha darrere de cada trajecte.

La segona convicció és donar estabilitat i seguretat al sector, perquè durant massa temps aquest àmbit ha viscut entre tensions, incerteses i debats eterns. Massa sovint el sector ha tingut la sensació que les regles no eren prou clares i les administracions han hagut d'actuar en un marc insuficient. Per això aquesta llei serà bona, perquè servirà per deixar clar què correspon a cada model, quines responsabilitats té i quin és el seu paper dins del sistema de mobilitat?

I la tercera convicció és una idea que avui convé dir amb tota claredat. No tot és el mateix. No tots els serveis són iguals ni totes les activitats responen a la mateixa funció. Per això aquesta llei diferencia, ordena i reconeix que dins d'aquest àmbit hi ha realitats diverses que han de conviure. I si hi ha una realitat que aquesta llei encerta a protegir de manera especial és el taxi. I aquí vull ser molt clar. El taxi és un servei essencial. I ho és per la seva funció social. Ho és perquè hi és quan se'n necessita, quan plou, quan és de nit, en hores difícils. I és en zones amb menys demanda i quan altres opcions no arriben. I això té valor públic, té molt valor públic, perquè hi ha serveis que només funcionen quan són rendibles i n'hi ha d'altres —el taxi amb tota la seva història— que sostenen la vida quotidiana, fins i tot quan no és fàcil. Per això mereix reconeixement, mereix protecció i mereix un marc jurídic estable, clar i just. Un marc que reconegui les seves obligacions, que no confongui realitats diferents. Un marc que permeti ordenar el sistema amb responsabilitat.

A més, aquesta llei mira el present i també el futur. I avui i demà, parlar de mobilitat és parlar de sostenibilitat, és parlar de qualitat de l'aire, de trànsit, d'espai públic. És

parlar de quin model de país volem construir. La mobilitat d'avui exigeix normes que entenguin la complexitat del present i que preparin bé el futur. I en aquest futur hi ha una paraula que no podem deixar al marge: accessibilitat. Perquè necessitem una mobilitat on ningú quedi fora. Una mobilitat justa, un servei digne on una persona amb mobilitat reduïda pugui comptar amb una resposta real. Aquesta llei ha d'incorporar aquesta mirada. Perquè per a molta gent el taxi no és un luxe, no és una comoditat extra, és autonomia, és llibertat, és la diferència entre poder-se moure o no poder-se moure.

Hi ha encara un altre element que volem posar en valor. Aquesta és una llei que ha de ser per al conjunt del país, no només per Barcelona o per l'àrea metropolitana, no només per les zones amb molta densitat. També ha de pensar en municipis mitjans, en zones turístiques, ha de tenir en compte pobles petits, ha de pensar en territoris on la mobilitat té una altra escala, un altre ritme i unes altres necessitats. Governar bé és entendre la realitat sencera del país. És saber que Catalunya és diversa i que aquesta diversitat s'ha de poder reflectir en el marc legal.

També vull destacar una altra qüestió de fons. Aquesta llei és una proposta que neix del diàleg, de l'escolta i de la voluntat de donar resposta a una realitat complexa. I com tota proposta de llei, és un text que es pot millorar. Naturalment que sí. Ja hem sentit moltes veus que s'han agrupat els diferents grups parlamentaris per fer aportacions de forma constructiva. Per això existeix el tràmit parlamentari, per això farem una veritable escolta activa, per això existeixen les esmenes, per això existeix el debat i per això existeix aquesta cambra.

El Parlament és el lloc on les lleis es discuteixen, s'afinen i es milloren. No és el lloc on s'aturen per sistema abans d'entrar en matèria. I és precisament per això que no compartim l'esmena a la totalitat de VOX, perquè una esmena a la totalitat avui i aquí és la voluntat de tombar la llei abans de néixer. Per això farem un no amb plena convicció. El que toca és treballar, debatre i millorar la proposta actual. El que toca és legislar, i això és exactament el que farem amb l'ajuda de tothom, especialment dels afectats i de la gent que tenim avui a la zona de convidats.

Moltíssimes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Montse Ortiz i Martí.

Montse Ortiz i Martí

Gràcies, president. Bon dia, conselleres, diputats, diputades, públic assistent. Fa vint-i-tres anys que es va aprovar l'última llei que regulava el servei del taxi, una llei aprovada l'any 2003 i que en aquell moment es va acordar amb un ampli consens. Però és evident que amb vint-i-tres anys el món ha canviat. Ha canviat la manera com ens movem, ha canviat la tecnologia, han canviat les necessitats dels ciutadans i també ha canviat el sector. Si bé és cert que els VTC han existit i coexistit durant anys amb el taxi de manera tranquil·la i ordenada, hi va haver un punt d'inflexió que va revolucionar la mobilitat aquí, a Europa i arreu del món. La irrupció massiva del fenomen dels VTC ha generat tensions i dificultats d'adaptació a un sector que no estava preparat. Davant d'aquests canvis, la Llei 19/2003 no només ha quedat obsoleta, sinó que avui tampoc resol els problemes de convivència. I aquest és un dels primers motius pels quals Junts per Catalunya vam decidir ser part proposant d'una nova llei per al transport de persones amb vehicles de fins a nou places.

Defensem que hi ha una situació que cal ordenar. El context actual genera un conflicte que la normativa vigent no resol i, per tant, tenim el deure d'afrontar-lo. No es tracta de buscar culpables, es tracta de trobar solucions per al taxi, per als VTC, per a les plataformes i, sobretot, per als usuaris, perquè la mobilitat és un dret que hem de garantir i preservar. I davant del conflicte, cal gestionar i actuar, i davant les crisis, calen solucions i lideratges.

I aquí vull fer un parèntesi, perquè una vegada més el govern ha desaparegut. Tothom sap que patim un greu problema de mobilitat i que existeix un conflicte al sector. I què ha fet el govern? No escoltar totes les parts implicades, redactar una proposició de llei sense consens i lliurar-la als grups parlamentaris sense ni tan sols facilitar-ne l'esborrany el dia que es va presentar. Una proposició de llei que avui tot el sector vol esmenar i que també tots els grups parlamentaris volem millorar. Per tant, repeteixo, cap consens. Aquesta és la gestió del govern davant les crisis: amagar-se i centrifugar responsabilitats. I tanco el parèntesi.

Junts per Catalunya hem abordat aquest problema des de la responsabilitat. Davant l'oportunitat de legislar i de buscar el consens per solucionar el conflicte, no podem mirar cap a una altra banda. Els avancem que per coherència, votarem en contra de l'esmena a la totalitat que avui debatem. No obstant això, el nostre posicionament és clar. Vam sumar-nos a la proposició de llei de transport de persones amb vehicles de fins a nou places de manera crítica. I ho fem amb tres consideracions molt clares. Primera: la proposició de llei conté aspectes positius com la voluntat de millorar la qualitat del servei i d'ordenar un sector que avui viu amb tensió. Segona: també conté elements poc clars o millorables, com la regulació de la intermediació horitzontal i vertical o la gestió de les llicències. I tercera: deixa fora qüestions importants. Per una banda, és una llei pensada des de la realitat de Barcelona i l'àrea metropolitana, però fora d'aquest àmbit també hi ha país. Hi ha territoris amb realitats molt diferents, on el taxi és sovint l'únic servei de mobilitat disponible. I aquesta realitat també s'ha de tenir en compte i ordenar de manera específica. Per altra banda, la llei tampoc anticipa el futur de la mobilitat. Noves formes de servei, com el robotaxi o altres models de mobilitat automatitzada, ja són a l'horitzó. I finalment, tampoc afronta com una oportunitat millorar el servei per a persones amb discapacitat o mobilitat reduïda. Per tot això, apostem per una regulació moderna, amb mirada llarga, inclusiva i pensada per a tothom i per a tot el país.

Per tot això, els avancem que Junts per Catalunya defensarem modificacions treballades des del diàleg amb tots els sectors implicats –el taxi, els VTC, les plataformes i també els usuaris–, modificacions que emprendrem en una direcció molt clara. Primer: garantir la seguretat jurídica del sector d'acord amb els principis de lliure competència de la Unió Europea. Segon: acompanyar de manera ordenada les més de quatre mil llicències de VTC existents, que representen al voltant de sis mil famílies que hi ha vinculades. Tercer: impulsar la modernització i digitalització del sector amb eines com la tarifació flexible, l'electrificació de la flota i nous models de mobilitat compartida. Quart: blindar el català com a llengua normalitzada del servei. Defensarem que el nivell mínim exigible als conductors sigui el B2 de català, perquè quan una persona arriba a un país sovint la primera porta de benvinguda és el conductor que la rep. I aquesta benvinguda s'ha de fer sempre amb la llengua pròpia de la nostra nació, el català. I en aquest punt ja els avancem que serem impecables i

no hi renunciarem. I cinquè: no deixar ningú enrere. Ni el sector, ni tot el país, ni tampoc persones amb mobilitat reduïda o necessitats especials.

I aquí el govern de tothom, una vegada més, ens ha demostrat que no ha governat per a tothom i que no ha escoltat a ningú. No ha liderat el conflicte del sector, no ha buscat el consens i s'ha expulsat tota responsabilitat. I aquest és el mateix Govern que no té pressupostos des de fa més d'un any, que governa a cop de decret i que no compleix els mandats parlamentaris. I governar és escoltar, és consensuar, és gestionar, és liderar i és resoldre els problemes. I això és precisament tot el que ha fallat avui.

El Grup Parlamentari de Junts treballarem perquè aquesta llei serveixi per al conjunt de tot el país. Defensem que cal una nova regulació per ordenar el transport de persones amb vehicles de fins a nou places, però també tenim clar que la proposta de llei registrada s'ha de millorar. Ho farem amb esmenes, amb diàleg i amb ambició nacional, perquè la mobilitat és un dret que hem de preservar. I aquesta llei ha de servir per garantir una mobilitat moderna, justa i equilibrada per a tot el territori i fer-ho amb el millor servei possible, sostenible, accessible i que sigui fiable.

Fem-ho bé. Tenim l'oportunitat de millorar aquesta proposició de llei amb responsabilitat, amb voluntat de sumar i amb la mirada posada en la gent i en tot el país. Perquè, en definitiva, legislar sobre mobilitat és legislar sobre el dia a dia de les persones i, per tant, fer millor Catalunya.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula l'Honorable senyor Joan Ignasi Elena i Garcia.

Joan Ignasi Elena Garcia

President, conselleres i també, naturalment, a totes les entitats que avui ens acompanyen, amb les quals hem tingut l'oportunitat i tindrem l'oportunitat de parlar sobre aquesta proposició de llei del transport de persones amb vehicles de fins a nou persones.

Jo vull començar amb agraïments. En primer lloc, agraïment a les entitats i al sector, perquè no només s'hi han posat molt seriosament i amb molta voluntat de diàleg, sinó a més a més, amb molt de rigor. És a dir, darrere de les propostes de cadascuna de les entitats i els grups –hem tingut oportunitat de reunir-nos amb vostès moltes vegades– hi ha moltes hores de treball, d'esforç i de rigor i de seriositat per part de tot el sector. I em sembla que això és molt rellevant. Naturalment, els grups... perquè aquesta és una proposició presentada pels grups i jo crec que és bo que sigui així, perquè és necessari aquest consens més enllà del govern i més enllà d'un partit de dos o de tres. També, particularment, permeti'm donar les gràcies a l'equip de govern anterior, particularment a la Consellera Capella, a en Marc Sanglas i a tot el seu equip, i molt específicament a l'Oriol Martori, que vostès el coneixen molt bé, les entitats, la seva capacitat de diàleg, d'escoltar, el seu coneixement i la seva empatia. I naturalment, també, al govern actual, que ha treballat per fer possible que es presenti aquesta llei en diàleg també amb els grups parlamentaris que, a més, hem de seguir tenint.

Aquesta és una llei necessària, per això votarem en contra de

fitxer 10

l'esmena a la totalitat, per garantir seguretat jurídica, i en aquests moments hi ha molta dispersió normativa –molta dispersió–, i la dispersió normativa genera inseguretat, incertesa, indeterminació. I, per tant, des d'aquest punt de vista, aquesta és una dimensió essencial d'aquesta llei, tenir regles clares.

També, una de les coses que m'han sentit les entitats moltes vegades dir: per resoldre la litigiositat. És a dir, no podem estar instal·lats en el recurs permanent, amb centenars o milers de recursos, que generen inestabilitat, que generen preocupació i, sobretot, el que es genera és incertesa, perquè canvia el panorama que de cada tres quarts d'hora, i això per als operadors és un problema greu. És molt rellevant que doni garanties als usuaris en la línia del que deia el diputat Aparicio, del servei bàsic essencial. Que doni garantia als usuaris i als professionals, als titulars i als treballadors, també.

Una llei que reguli i que estableixi clarament, i així ho ha de fer, l'establiment de drets i deures, la prevenció dels abusos, els drets dels usuaris, l'accessibilitat, la llengua: que pugui ser atès amb la llengua del nostre país. La qualitat del servei. Les condicions laborals del sector, també és molt i molt rellevant. I regular els instruments d'intermediació. Ho hem dit molt en les converses que hem tingut amb vostès. Per una banda, garantir llocs de treball, garantir estabilitat i garantir seguretat jurídica, i garantir qualitat del servei. Aquests són els principis que informen la nostra posició respecte a aquesta llei.

Una llei que, a més a més, regula sectors que no estaven regulats fins ara però que existien i era una realitat. Alguns de forma molt més detallada, altres que ni hi eren, com és el cas de les limusines. També, l'alta disponibilitat. Un sector que fa moltes dècades que funciona i que opera i que ha conviscut amb tots els altres sectors durant molt de temps.

I una reflexió, també. Aquesta és una llei per al conjunt del país. És veritat, no ho negarem, per la concentració a l'àrea metropolitana d'habitants i de mobilitat i de dificultats de la mobilitat que és una que és una llei que vol resoldre i ha de resoldre un problema específic que es genera molt d'una forma molt contundent a l'àrea metropolitana. Però ha de ser una llei del país, ha de ser una llei per a tot el país. I al país hi ha operadors a tot arreu i operadors que tenen les seves necessitats. I en aquest sentit, segur que la llei –em consta– alguna cosa s'ha d'afinar per anar per bon camí. No oblidem que per resoldre aquest problema no se'n generin d'altres al conjunt del país.

I, per tant, hem de sortir amb aquesta llei i d'aquesta llei, que necessàriament ha de ser una llei aprovada per molts grups parlamentaris, amb un sistema més robust, més sòlid, més fort, amb seguretat jurídica, com els deia, garantint els drets dels usuaris, que vetlli per la qualitat del servei, que vetlli per les garanties de tots els actors en la prestació dels serveis, que vetlli també per la llengua del nostre país i que vetlli pels drets dels professionals i les professionals. Nosaltres, en aquest procés i en aquest camí hem parlat, Déu n'hi do, diverses vegades amb tots vostès, amb totes les entitats i amb totes les parts del sector. Ho seguirem fent. Aquí es fan les lleis –aquí es fan les lleis– i nosaltres estem aquí per rebre els seus inputs, per rebre les seves opinions,

per rebre les seves els seus dubtes i per garantir que el sistema de mobilitat en l'àmbit de referència de la proposició de llei sigui molt més sòlid, molt més robust i molt més segur al servei de la mobilitat del nostre país. Per tant, a la seva disposició, a la de tots els grups amb els quals crec que hem de treballar per aconseguir aquest consens i, naturalment, també del sector, que al final és el principal protagonista, juntament amb els ciutadans i les ciutadanes del nostre país.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, honorable Diputat. I, en nom del Grup Parlamentari Comuns, té la paraula el diputat senyor Lluís Mijoler Martínez.

Lluís Mijoler Martínez

Gràcies, President. Conselleres, diputades, diputats, membres de les associacions del sector que avui ens acompanyen, honorable Salvador Milà... Bé, el Grup Parlamentari dels Comuns, evidentment, no pot ser d'una altra manera, votarà en contra d'aquesta esmena a la totalitat presentada per VOX.

I, per començar, per una raó molt senzilla: Catalunya necessita regular el sector del taxi, el que no necessita és mirar cap a una altra banda. Necessita una llei que ordeni aquest transport de persones amb vehicles fins a nou places, això que anomenem la «Llei del taxi», que posi límits a la desregulació, que protegeixi el servei públic i que doni seguretat jurídica, ja s'ha dit, en un àmbit profundament alterat per la irrupció de les plataformes digitals.

La mobilitat no és un buit legal a repartir, és un dret que les institucions tenen, tenim l'obligació d'ordenar. Per tant, avui no estem en un debat entre una llei perfecta i una llei imperfecta, estem davant d'un debat entre tramitar una llei per poder-la millorar o bloquejar-la abans de començar. I nosaltres, els comuns, tenim clar que cal tramitar-la, que cal escoltar a tothom i que cal treballar-la a fons en ponència legislativa, perquè quan hi ha controvèrsia, quan hi ha interessos en conflicte, quan hi ha inseguretat jurídica, el que no pot fer el Parlament és desaparèixer, el que ha de fer és legislar.

Aquesta proposta de llei conté elements positius que van en bona direcció. Reforça la idea que el taxi no és una activitat qualsevol de mercat, sinó que és un servei bàsic

sotmès a obligacions de servei públic. El vincula als principis d'universalitat, d'accessibilitat i de continuïtat, i estableix que ha de garantir cobertura suficient en tot el territori, incloses les zones de baixa demanda. També diferencia les VTC com a activitat complementària i no equivalent al taxi. Intenta regular la intermediació digital per evitar que les plataformes siguin qui acaba governant *de facto* el sistema de mobilitat. Nosaltres també valorem positivament que es reforci la capacitat de les administracions públiques i especialment dels ens locals, per ordenar el servei, per planificar l'oferta i per prendre decisions que siguin amb dades. I també ens sembla rellevant que la regulació incorpori criteris vinculats a la qualitat de l'aire, a la congestió, a les emissions i a l'ocupació de l'espai públic, perquè avui no es pot parlar de mobilitat sense parlar també de salut pública, de crisi climàtica i de ciutat habitable.

Els Comuns defensem exactament garantir que la mobilitat respongui a l'interès general i no només a la lògica de mercat. Defensem, doncs, regulació democràtica, control públic i capacitat institucional. Perquè la mobilitat no és només un mercat, deia, és una condició material per accedir a la feina, a la salut, als estudis, a les cures; en definitiva, a la vida quotidiana de les persones. Ara bé, votar no a l'esmena a la totalitat de VOX no vol dir donar un xec en blanc al text. Vol dir obrir la feina parlamentària que ara ens toca fer. I nosaltres hi volem portar millores clares en quatre línies.

La primera és la garantia efectiva dels drets de les persones que treballen al sector. Aquesta llei no pot limitar-se a ordenar llicències, vehicles i aplicacions. També ha d'evitar que darrere de la modernització tecnològica s'hi amagui una altra realitat: la precarietat. I quan parlem de drets laborals i socials, parlem de tothom, dels treballadors i treballadores assalariats, però també, i sobretot, d'aquelles persones autònomes que, tot i figurar formalment com a independents, treballen en realitat sota les tarifes, les instruccions, els criteris d'assignació i els sistemes d'avaluació imposats per plataformes o grans operadors. Per als Comuns, això també s'ha de mirar de cara. No acceptarem falsos autònoms, ni dependències econòmiques encobertes, ni models de negoci que traslladin tots els riscos a qui condueix i tota la capacitat de decisió, en canvi, a qui controla l'algoritme.

La segona millora que voldrem aportar té a veure precisament amb el control públic de les plataformes. Si una empresa assigna serveis, fixa condicions econòmiques, avalua rendiment o organitza materialment la prestació, no estem parlant només d'una simple intermediació tecnològica. Estem parlant de poder econòmic real sobre el servei i sobre les condicions del treball. I aquest poder ha d'estar sotmès a transparència, supervisió pública i auditories. La tecnologia només pot ser útil democràticament quan està sotmesa a regles de transparència i aquest control públic.

La tercera qüestió és l'equitat territorial i l'accessibilitat universal. Aquesta llei no es pot pensar només des de la realitat metropolitana, ni només tampoc des de la lògica del mercat. En molts pobles i comarques, el taxi rural és l'únic servei de transport públic efectiu per anar al CAP, a l'hospital o als serveis socials. Però, a més, parlar de servei públic vol dir garantir que aquest servei sigui realment accessible per a tothom, també per a les persones amb mobilitat reduïda o amb discapacitats sensorials. Per això, en el tràmit parlamentari caldrà reforçar explícitament tant la protecció del taxi rural com la garantia d'accessibilitat universal, de taxis adaptats i de canals de contractació que no excloguin a ningú.

I la quarta millora és garantir que la digitalització i la governança de les dades es posin realment al servei de l'interès general i no de l'interès econòmic d'uns pocs. Les dades no poden quedar tancades dins de caixes privades si d'elles el que depèn és la planificació del servei, la gestió del trànsit, la protecció del medi ambient o l'ús de l'espai públic. La tecnologia ha de servir per donar més eines a l'administració, més transparència al sistema i més drets a la ciutadania i no per afeblir el control democràtic.

Per tot això, cal que aquesta llei es tramiti al Parlament, i cal escoltar tothom: el sector del taxi, els representants de les VTC, les persones treballadores, els sindicats, les associacions, els ajuntaments, el món local i les entitats socials afectades. Cal escoltar, contrastar i millorar. El que no cal és una esmena a la totalitat que el que pretén és tancar el debat abans que comenci. Nosaltres no compartim aquesta lògica. Creiem que el Parlament ha de legislar i ha de legislar bé i per legislar bé cal tramitar i no bloquejar. Per tot això, com deia, els Comuns votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat de VOX. Perquè el que cal és tirar endavant la tramitació

d'aquesta llei, obrir un debat rigorós en ponència i construir una regulació més justa, més garantista, més transparent i més equilibrada territorialment. I perquè garantir la mobilitat és també garantir l'accés als drets bàsics arreu del país i en condicions d'igualtat per a tothom. Avui toca tramitar i no bloquejar. Avui toca donar estabilitat i no allargar la provisionalitat. Salut i bon treball.

El president

Finalment, per tal de presentar la iniciativa en nom del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Laure Vega.

Laura Fernández Vega

Mirin, als setanta, a la Marina de San Francisco, la botiga «Safeway» era un lloc fonamental per tenir una cita, per conèixer gent. De fet, es va fer molt famosa perquè va sortir a una novel·la. I ara és tristament coneguda perquè en el seu pàrquing és un dels pocs llocs segurs que hi ha per dormir entre jornades laborals per als conductors d'Uber.

German Tugas, que té 44 anys, viu a Sacramento i les tarifes són molt més baixes allà perquè tenen això de les tarifes dinàmiques. Per tant, cada dilluns ha de sortir a les quatre del matí de casa, deixant enrere la seva dona i les seves filles, conduir cent quaranta-cinc quilòmetres i treballar a San Francisco, on treballen més de vuitanta hores setmanals en jornades que duren fins que està extenuat, i llavors se'n va al pàrquing de Safeway, com tantíssims altres conductors, i dorm al cotxe fins a tornar a treballar.

Aquest és el model que tindríem en aquest país si no hi hagués hagut una lluita per part del sector del taxi per regular el que es diu la humanització de l'economia. D'això és del que s'han salvat els taxistes, no només en el seu sector, sinó en tota la resta dels sectors. Per això no entenem que aquells que s'omplen la boca de dir que defensen les famílies, que al final només vol dir que defensen les seves famílies, vinguin aquí amb una esmena a la totalitat que el que fa és seguir avançant en els drets laborals. Per què no defensen ni la seva Espanya ni la nostra Catalunya que

matina. Perquè ja em diran qui matina més que el sector del taxi i qui dorm menys que el sector del taxi!

S'escudaran en estudis pagats pels de sempre, però per nosaltres tenen la mateixa validesa els estudis que encarreguen les empreses de VTC que els estudis que encarrega Idealista sobre el mercat de l'habitatge.

Perquè globalització de l'economia és que no quedi cap espai laboral amb drets. Un pediatre per hores a través d'una app? Per què no? El tractament oncològic amb tarifes dinàmiques? Pensem-ho. Pressió al mercat fins que es rebenten els preus, i després es pugen. I ja ho hem vist, les tarifes dinàmiques s'han aplicat, en aquest Estat, en els moments en què més es necessitava un servei tan essencial com és el transport de persones. Ho hem vist davant d'atemptats terroristes, ho hem vist en catàstrofes com la Dana, ho hem vist quan hi ha hagut apagades de la llum. Per això, defensar el sector del taxi és defensar la seguretat en aquest país. I no entenem que els fills de Hayek segueixin una vegada i una altra intentant collar un sector que no només ens ha salvat que sigui un sector on es pugui treballar dignament, ens ha salvat que això impliqués tota una resta d'altres sectors i d'altres feines que avui dia es perdessin.

Perquè tombant el taxi el que es volia era desmoralitzar el conjunt dels treballadors d'aquest país. És una cosa que ja hem vist en altres llocs. És exactament el que va passar a Anglaterra quan Margaret Thatcher la va prendre amb els miners, perquè si tu aconseguies tombar els miners podies tombar tota la resta dels treballadors. Per tant,

fitxer 11

una lliçó aquí; no ho han aconseguit. I no ho han aconseguit i, és més, a diferència de vostès, que neguen una vegada i una altra la violència masclista, jo he vist el sector del taxi donar suport el 8-M a les dones; he vist el sector del taxi donar suport als treballadors de la Nissan quan es volia deslocalitzar; he vist el sector del taxi respondre a l'alçada d'aquest país mentre els seus polítics moltes vegades no ho estaven i negaven lo que era el coronavirus, donar servei a un sector essencial com

eren els sanitaris. Els he vist movent-se fins i tot contra el genocidi a Palestina, perquè hi ha coses que transcendeixen la política, perquè els treballadors i el sector saben que mai és un, que sempre és «nosaltres».

I, per tant, el mínim que havíem de fer la CUP era defensar que es tramités aquesta llei. El mínim que farem la CUP és escoltar a tots els representants d'aquest sector i incorporar el màxim de les millores que puguem. Ara bé, això ha d'avançar, perquè no només estan defensant avui el seu treball; estan defensant que allò essencial no és per especular, estan avançant perquè tinguem un servei amb criteris ambientals, amb millores d'accés a les llicències i perquè el català sigui també la llengua del sector del taxi, perquè el servei arribi a tothom, perquè et puguis guanyar la vida dignament i alhora el puguin utilitzar tant les senyores grans que han d'anar a l'hospital com les dones quan tornem de nit soles, que si hagués de ser per vosaltres aniríem bé.

Jo espero mai no haver-me de creuar segons quins diputats o segons quins representants de determinats partits que estan aquí de nit, perquè *tel·lita*.

Dit això, ja ho saben, ens coneixen, farem totes les reunions que siguin necessàries per millorar aquest text. No acceptarem que s'utilitzi treballadors de VTC per fer xantatge perquè es millorin els drets d'un sector, perquè, al contrari, creiem que quan hi ha lleis que regulen determinats sectors és precisament quan avança el conjunt dels treballadors. No acceptarem aquest tipus de xantatge d'absolutament ningú, especialment dels que mai els hem vist al costat dels treballadors i que després els volen utilitzar perquè anar menyscabant els drets d'aquells que sí que estan organitzats.

I com que queden dos minuts i en realitat el nostre suport, sempre i des del principi i en aquesta lluita que porta ja més d'una dècada perquè no hi hagués aquesta «uberització» de la que parlava, el suport de la CUP ha sigut, voldria aprofitar també per dir que quan parlem de «sectors essencials» també parlem de sectors com el de l'educació. I que, per desgràcia, moltes vegades en aquest plenari hi ha partits que no entenen que no tot sempre va de diners, que també moltes vegades va d'amor, d'amor a l'ofici, d'amor a la teva gent i que, per tant, els acords en despatxos que no donen resposta al que passa a les escoles són un molt mal exemple per discutir lleis com la que tenim avui, perquè no estan a l'alçada del que es troben a primera línia

cada dia els professors a les escoles i als instituts. Perquè s'està intentant vendre l'educació de la nostra canalla i els sindicats majoritaris han dit que no i decidiran els professors. El dia 1, que era ahir, un quart del professorat total ja havia votat. Avui seran molts més i la votació serà que no.

Per tant, estaria bé que aquest plenari s'estigués sempre a l'alçada dels treballadors d'aquest país, que s'esforcen dia a dia per aconseguir millores per a tots. Perquè en els serveis públics essencials ens juguem el més important, la seguretat suficient perquè la llibertat per escollir sigui real i no un espot electoral que es fa al Madrid d'Ayuso i cada dia el de més gent.

Moltes gràcies.

El president

Ara és el torn per tal que es pugui defensar l'esmena a la totalitat, la presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya. I té la paraula el diputat senyor Andrés Bello Sanz.

Andrés Bello Sanz

Gracias, presidente. Señoras *conselleres*, señores diputados, público del sector que nos acompaña. El sector del transporte de personas en vehículos de hasta nueve plazas tiene una gran importancia en Cataluña. Se calcula que el número de plazas, de licencias de taxi está alrededor de unas quince mil, a las que habría que sumar también como parte del sector a las cuatro mil licencias activas que más o menos están en este momento en poder de los que llamamos los «vehículos de transporte con conductor», habitualmente llamados «VTC».

Son miles de personas que trabajan en este sector del transporte, que prestan un importante servicio a los ciudadanos, que generan riqueza, que pagan sus impuestos y que, gracias a ello, han construido sus proyectos familiares. Bien, pero, lamentablemente –lamentablemente–, este sector del transporte lleva años de grave inseguridad jurídica, especialmente tras el llamado «decreto Ábalos». Bien, los cambios de leyes y reglamentos son continuos. Hay un descontento generalizado, con movilizaciones y huelgas periódicas. Los diferentes operadores del sector acuden

continuamente a los tribunales de justicia y los tribunales de justicia sentencian a menudo anulando o reinterpretando la normativa en vigor.

Bien, desde VOX creemos que esta situación de permanente conflicto exige un cambio radical por parte de la Administración pública y del poder legislativo. Creemos, efectivamente, que debe haber una nueva regulación, pero una nueva regulación que devuelva al sector fundamentalmente a la seguridad jurídica, seguridad jurídica para que las empresas, los autónomos y los trabajadores puedan realizar inversiones y realizar su actividad sin depender de los cambios de opinión de los gobiernos de turno o de las sentencias de los tribunales. También una nueva regulación que disponga de una normativa que sea el fruto de un diálogo constructivo y profundo con todos los operadores y que tenga en cuenta sus diferentes circunstancias y también, ¿por qué no?, sus legítimos intereses. Que se establezca un marco en el que cada trabajador, cada autónomo y cada empresa pueda prestar un servicio de calidad a los ciudadanos y obtener un beneficio razonable.

Y todo esto, por supuesto, hay que hacerlo manteniendo un servicio de transporte de calidad. Parece obvio que, ante esta situación que he descrito, la nueva regulación debe ser especialmente cuidadosa para conseguir un texto legal de gran calidad técnico-jurídica que no sea susceptible de interpretación o anulación posterior por los tribunales. Pero, a nuestro juicio, el instrumento empleado hoy para traer aquí este texto legal es la proposición de ley. Es un texto presentado por cinco grupos parlamentarios en lugar de lo que nosotros creemos que tendríamos que haber visto, haber recibido hoy, que es un proyecto de ley presentado por el propio Gobierno de la Generalitat. Y esta diferencia nos parece de capital importancia y que perjudica al sector.

Como he dicho, creemos que esto, este texto debería haberse hecho a través de un proyecto de ley y deberían haber sido los propios servicios jurídicos de la Generalitat los que hiciesen la propuesta de redactado, teniendo en cuenta los problemas que han sufrido las anteriores regulaciones y las sentencias judiciales firmes que las han afectado.

También, por supuesto, debería haberse dado audiencia a todas aquellas entidades o asociaciones de cualquier índole que pudieran verse afectadas por el contenido de

esta proposición, de este proyecto de ley o que tuvieran intereses en la misma y estudiar sus alegaciones no solo con criterios de oportunidad política, sino también de contenido normativo, para evitar los errores y la judicialización ya descrita.

A modo de ejemplo, para que se entienda bien, vamos a poner un ejemplo de un texto legal que está en este momento en trámite parlamentario como proyecto de ley traído por el Gobierno y la proposición de ley traída por los partidos. He elegido un ejemplo que ustedes lo pueden ver en la página web del Parlamento, es el de erradicación del amianto. También un tema importante y con bastante afectación social. Bueno, pues, este proyecto de ley del Gobierno se acompaña de veintiséis documentos –veintiséis–, en los que se analiza en profundidad ese proyecto de ley por docenas de entidades, diversos departamentos de la Generalitat, que cada uno lo ve desde una perspectiva distinta, y especialmente por sus servicios jurídicos; veintiséis textos, algunos de ellos extensísimos, de más de cien páginas y que acompañan a esta proposición de ley. Ustedes lo pueden comprobar? Nada –nada.

Creemos que hay que reforzar esta idea de seguridad jurídica y con este texto no estamos seguros de que sea así. Independientemente de lo anterior, en el análisis que hemos podido realizar de esta proposición y de los comentarios que nos han hecho llegar algunas asociaciones profesionales y empresariales, hay algunos puntos que nos preocupan y que aconsejan a nuestro juicio su retirada.

Por ejemplo, desde VOX pensamos que hay contradicciones con el derecho de la Unión Europea que supondrán lamentablemente continuar con la litigiosidad en el sector y la inseguridad jurídica.

También creemos que hay una posible inconstitucionalidad por invasión de competencias estatales. La regulación del transporte terrestre, la seguridad vial, la ordenación del tráfico y las bases del régimen económico del transporte son competencias estatales. Y la proposición de ley, sin embargo, actúa como si la Generalitat pudiera regular integralmente el sector sin referencia suficiente a la legislación básica estatal.

Por último, pues, a nuestro juicio es evidente que esta proposición de ley no mantiene cierto equilibrio entre los diferentes operadores en el sector. Los grupos políticos proponentes ha actuado como altavoces de un pequeño grupo ruidoso, eso sí, de uno

de los operadores, lo que supone un grave ataque a los principios de igualdad y neutralidad de la ley y que debe provocar, a nuestro juicio, el rechazo de esta proposición.

Muchas gracias.

El president

A continuació, és el torn dels grups parlamentaris que no han presentat esmenes, a fi que puguin fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Àngels Esteller Ruedas.

Àngels Esteller Ruedas

Moltes gràcies, senyor president. Senyores conselleres, entitats que avui ens acompanyen... El Grup Popular considera que aquesta proposició de llei té una gran transcendència: la regulació dels vehicles de fins a nou places que avui substanciem pretén regular tot el servei del taxi i el transport amb conductor, que és una regulació, com dic, d'una gran transcendència jurídica i una gran transcendència política, ja que afecta la regulació de la mobilitat de persones, amb un impacte normatiu molt transcendent tant a Espanya com a la Unió Europea.

Aquest Grup Popular considera que hi ha un problema de base en aquesta tramitació: s'hauria d'haver presentat com un projecte de llei i no com una proposició de llei. I això és un tema d'un gran calat, perquè no incorpora ni els informes tècnics ni les anàlisis d'impacte perquè sigui proporcional a l'activitat que pretén regular i a les activitats que pretén restringir.

I la Unió Europea, en aquest cas, és molt clara i el Tribunal de la Unió Europea i tota la normativa estableixen que qualsevol restricció en una activitat econòmica ha d'estar justificada, ha de ser proporcional i se n'ha de valorar l'impacte. I això aquesta proposició no ho té. I caldrien els informes dels departaments afectats, també el l'economia, el de mobilitat. I també una qüestió molt important, el de la competència. I també, per descomptat, l'audiència de tots els sectors afectats que tinguessin la capacitat d'intervenir en aquest projecte a través del tràmit d'audiència que això li reconeix l'avantprojecte i després al projecte de llei.

Per tant, aquesta manca de justificació és un problema, perquè, com deia, qualsevol limitació a l'activitat econòmica ha d'estar justificada, ha de ser proporcionada i ser resposta a un interès general que sigui clar i ben definit. I no tenim aquests informes.

Aquesta proposició estableix una diferència entre taxis i VTC i declara el taxi com un servei d'interès econòmic general per justificar les restriccions als operadors de VTC. Això afecta la mobilitat i també afecta un sector econòmic organitzat i articulat i la llibertat d'elecció dels ciutadans. I el Tribunal Europeu adverteix que aquesta qualificació pot limitar la competència i expulsar un operador, amb els perjudicis econòmics que tot això genera.

Llavors, el grup popular vol aprofitar aquesta tramitació per replantejar el model de mobilitat amb rigor, amb una regulació moderna i una regulació equilibrada i adaptada a la realitat de la mobilitat del segle XXI. El transport urbà sota demanda ha canviat profundament en els últims anys. Els hàbits de la mobilitat també han canviat i, per tant, el Govern ha d'atendre aquests canvis i fer-ho d'una manera en la que incorpori a tots els operadors. Perquè el Grup Popular posa al centre el ciutadà. El ciutadà ha de tenir una oferta

fitxer 12

suficient i ha de poder triar en cada moment el servei que considera més adequat. I un mateix ciutadà tria els serveis en funció de les seves pròpies circumstàncies. I la nostra obligació és regular-ho de manera que garantim una seguretat jurídica a tots els operadors, amb unes normes clares i amb una capacitat real de concurrència i de competència de tots els operadors. Perquè els polítics no estem per decidir quin transport ha de triar el ciutadà. Els polítics estem per decidir i establir un marc perquè el ciutadà tingui la capacitat d'elecció en funció de les seves circumstàncies. I això és el que no hi consta, en aquest text que avui estem substanciant.

Avui en dia, a l'àrea metropolitana i a Barcelona, no tenim una oferta equilibrada. A les hores punta, quan hi ha congressos, per les nits, no hi ha suficients taxis. Grup Popular valora molt positivament el taxi i coneix que hi han grans professionals, però també hi han distorsions que cal corregir. I, a més a més, també és necessari dotar-

los d'una flexibilitat perquè puguin competir amb les millors condicions. I també reconeixem el treball de les VTC, tant les de plataformes com les VTC de turismes tradicionals, que fan un gran servei. I, per tant, tots ells han de tenir aquesta capacitat, sense generar blocs i sense que s'estableixin unes prioritats d'uns contra d'altres. I aquesta és la nostra responsabilitat i ho hem de fer amb rigor. Ho hem de fer amb una voluntat de flexibilitat. Adaptar el sector a les noves demandes, utilitzar les plataformes que avui en dia estan donant un servei i que els ciutadans les utilitzen i fan un favor en tot aquest sentit (*sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció*) i reconèixer que els vehicles amb conductors també són un actiu.

És un canvi estructural imparable; hem d'estar a l'alçada d'aquestes circumstàncies. I aquest és el motiu pel qual el Grup Popular, amb aquesta esmena a la totalitat, s'abstindrà. I ho farem perquè, com han comentat molts grups, tots tenim la voluntat de participar i d'introduir les nostres esmenes. I, des del Grup Popular, canviar substancialment aquell text per garantir, com deia, una mobilitat moderna del transport de passatgers...

El president

Ha d'acabar, senyora diputada.

Àngels Esteller Ruedas

...en aquest sentit, que reconegui tots els drets, que conegui els diferents operadors i que estableixi un règim segur. Aquest és el motiu pel qual ens abstindrem...

El president

Acabi, senyora diputada.

Àngels Esteller Ruedas

...amb la voluntat de contribuir. I una cosa, senyor president.

El president

No, no. Acabi, senyora diputada.

Àngels Esteller Ruedas

Demandar que no vetin les compareixences, que volem que tot...

El president

I finalment, per posicionar el Grup Parlamentari Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

La mobilitat a Catalunya penja d'un fil. I no parlem només del sistema ferroviari o dels problemes cronificats del transport públic. L'esllavissada que hi va haver fa uns dies a la N-260, que va ocasionar un ferit greu i que bé podia haver ocasionat víctimes mortals, ha provocat el col·lapse de les vies secundàries del Ripollès i ha dificultat la interacció entre els diferents municipis de la comarca. Un cop més, la manca d'inversió i de manteniment en aquest punt crític, ja conegut, han posat en risc la seguretat dels conductors. En comptes de solucions efectives i definitives, anem fent nyaps provisionals a cop d'incidència.

I trec aquest cas precisament per descentralitzar el debat. Perquè Catalunya no és només Barcelona i no es poden fer polítiques de mobilitat ignorant les especificitats de cada territori. A moltes comarques, el taxi és pràcticament l'únic servei de transport disponible per a qui no té carnet de conduir, per a qui ha vist reduïda la seva mobilitat o per a gent gran a qui no li han renovat el permís. Per a tots ells, el taxi no és una opció, sinó una necessitat. El que avui debatem no és només la intervenció institucional en aquesta pugna que mantenen els taxis i els VTC, sinó les mesures que es volen prendre, que arriben tard.

L'administració ha ignorat sistemàticament els avisos que el col·lectiu de taxistes ha anat llançant els darrers anys i ara veiem que el preu de la seva inacció política el paguen a parts iguals els autònoms, professionals i famílies que s'han hipotecat per una llicència i les plataformes globals que han invertit en el sector perquè entenien que no hi havia impediments legals ni normatius per fer-ho. No som favorables –ja els ho dic ara– a aquesta llei, perquè tenim seriosos dubtes que acabi desplegant-se, que garanteixi una competència justa, que sigui capaç de frenar les astúcies i estafes que es produeixen tot sovint contra usuaris i que contribueixi a recatalanitzar un sector de

la mobilitat dominat moltes vegades per immigrants de països no occidentals que no tenen ni sentit de la proximitat ni vocació del servei al ciutadà.

La seva proposta planteja l'eliminació progressiva de llicències de VTC a l'àrea metropolitana i l'obligació de contractar els seus serveis amb almenys dues hores d'antelació. Ras i curt, volen expulsar les VTC de l'entorn urbà en benefici del taxi. Si analitzem fredament la situació, amb la seva proposta, veuríem reduït el servei en un vint-i-cinc per cent. Menys oferta de mobilitat, però cap previsió ni garantia que es redueixi la demanda. Amb les incidències recurrents del transport públic, molts usuaris podrien veure minvades les seves possibilitats de desplaçament, perquè ara mateix els taxis ja no donen l'abast. Si eliminem les VTC, afegirem sobrecàrrega damunt els taxistes i empitjorarem dràsticament els temps d'espera dels ciutadans.

Barcelona té més del doble de temps d'espera que ciutats europees com Lisboa, París o Madrid. Entenem perfectament la voluntat de protegir el sector tradicional del taxi perquè en viuen i depenen moltes famílies, però també hem de pensar en el futur dels treballadors que ara mateix condueixen els vehicles de transport amb conductor. I també, evidentment, hem de pensar en els usuaris, en els ciutadans. Altres països europeus han sigut capaços de trobar un equilibri. Han demostrat que ambdós tipus de transport són compatibles i que poden conviure a la mateixa ciutat mantenint facturacions rècord. Tot fa preveure que la demanda urbana continuarà creixent i, de fet, és una bona senyal, perquè voldrà dir que es redueix l'ús del vehicle privat.

El que és totalment absurd és que l'administració limiti l'oferta de mobilitat sota demanda mentre restringeix els vehicles personals. La incoherència del socialisme i del processisme torna a treure el cap. Altra cosa és que ens proposessin reduir la hiperregulació a la que sotmeten el sector del taxi, que els donessin d'eines legals i de flexibilitat suficient per competir en igualtat de condicions amb els VTC. En això sí que hi som d'acord. Com a servidors públics tenim el deure de vetllar pel conjunt de ciutadans, no només per determinats sectors econòmics. La competència sempre és sana i bona perquè garanteix un millor preu, un millor servei als usuaris i l'actualització i posada al dia del sector. Si intervenim políticament per eliminar aquesta competència, no només estem beneficiant interessos privats, sinó que estem deixant

a mercè d'un únic operador els nostres ciutadans, i molt probablement allargant el seu temps d'espera i augmentant el cost del servei que contractaran.

Aquest intervencionisme que ens proposen, per què no la extrapolen a d'altres gremis i sectors? Per què no protegeixen i blinden el petit comerç davant l'auge de botigues forasteres 24 hores o de grans superfícies comercials? Que és que no han fet prou vagues els autònoms que regenten aquests negocis? El Govern només es mou si hi ha pressions amb vagues? Per què intervenen en uns sectors i en d'altres no? (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) És lícit que l'administració realment beneficiï uns privats per damunt dels altres?

Votarem en contra de l'esmena a la totalitat de VOX perquè creiem que aquest debat és necessari, però no donarem via lliure a una proposició de llei que pot anar contra l'interès general de l'usuari, el lliure mercat i la jurisprudència europea. No som aquí per beneficiar uns privats per davant d'altres ni fomentar monopolis, sinó per garantir al conjunt de ciutadans l'abast de diferents opcions de mobilitat a un preu just, competitiu i raonable.

El president

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, procedim a la votació de l'esmena a la totalitat de retorn de la iniciativa presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Comença la votació.

El resultat de la votació és el següent: 108 vots en contra, 11 vots a favor i 15 abstencions.

Atès que l'esmena a la totalitat ha estat rebutjada, aquesta iniciativa pot continuar la seva tramitació.

Proposició de llei de la gent gran de Catalunya (debat de totalitat)

202-00043/15

El segon punt de l'ordre del dia és el debat de totalitat i votació de l'esmena a la totalitat presentada a la proposició de llei de la gent gran de Catalunya.

En primer lloc, d'acord amb l'article 16.2 del Reglament, intervindrà el grup proponent, tal com va acordar la darrera Junta de Portaveus. (*Remor de veus.*) Aquest tindrà un temps de set minuts. Abans de passar la paraula... Un moment d'atenció, si us plau. Abans de passar-li la paraula a la diputada senyora Mónica Ríos García, anunciar que la consellera Martínez Bravo ha hagut de sortir d'aquest ple per una circumstància familiar urgent i, per tant, ens demana que l'excusem, i li desitgem, davant d'aquestes vicissituds, la millor de les fortunes a l'entorn de la seva família.

Per tant, té la paraula, en primera instància, en nom del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Bé, moltes gràcies, president. Bon dia a tothom. Gràcies als càrrecs del Departament que ens acompanyen i ens acompanyaran. S'aniran incorporant. També al director general de la Gent Gran, que també s'aniran incorporant amb aquest canvi de punt de l'ordre del dia.

Bé, avui em fa especial il·lusió defensar la proposició de llei de la gent gran a Catalunya. Proposta del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i, a més, és un orgull per a mi donar veu des d'aquest faristol a més d'una quarantena de persones, entre experts, entitats, etcètera, majoritàriament totes elles persones grans, que han fet possible aquesta proposta. Gràcies a tots i totes els que avui ens acompanyeu en aquest debat. Entitats, sindicats, consells, etcètera. Els que esteu aquí a l'hemicicle –o estareu– i els que ens mireu per una pantalla en una sala del Parlament. No us puc anomenar tots, un per un, però és un veritable goig i molt emocionant veure com tantes persones esperen aquesta llei.

Permeteu-me fer un especial agraïment al grup impulsor, als membres de la Secretaria de la Gent Gran del Partit Socialista, on alguns d'ells ens acompanyen avui a la llotja –o ens acompanyaran–, i gràcies també per ser exemple de lluita per aconseguir un món millor per a tothom. També vull agrair al nostre actual secretari general de Drets Socials i Inclusió, portaveu de Drets Socials a l'anterior legislatura, que va fer una magnífica feina amb aquesta proposta de llei i on ara jo he agafat el seu testimoni.

I seria injusta si no expliqués breument l'històric d'aquesta iniciativa legislativa, ja que forma part de

fitxer 13

l'impuls de moltes i moltes persones que d'una manera o una altra han aportat un granet de sorra en aquesta proposició de llei. El 2016 vam presentar una moció en aquest Parlament, on s'instava el Govern a presentar un projecte de llei per a la gent gran, moció que va ser aprovada. Arran d'això, el Consell de la Gent Gran del Baix Llobregat, que no es caracteritza precisament per estar aturats i no fer res, tot el contrari, ens va empènyer a ser nosaltres que presentéssim una proposta, on els seus treballs de ponència, malauradament, van decaure amb la passada convocatòria d'eleccions.

Mirin, actualment, a Catalunya el 19,7 per cent de la població són persones grans; més d'1,6 milions de persones, amb una tendència creixent. Per tant, Catalunya necessita una llei que reculli i que blindi els drets de més d'una cinquena part de la població i que sigui capdavantera en la protecció i promoció d'aquest sector de la població a nivell autonòmic. Si volem un país, cal pensar en la diversitat dels catalans i les catalanes. Per tant, és evident que haurem de facilitar-ne l'accés als béns i als serveis. A més, en la societat catalana la longevitat és una realitat que cal posar en valor, un enriquiment col·lectiu. Fer més anys és una bona notícia per al conjunt del país, però és necessari garantir que aquests anys es puguin viure amb dignitat.

Per tot això, l'1 d'abril de 2025 vam tornar a registrar la proposició de llei de la gent gran. Com diu el refrany, a la segona va la bona. Perquè per als socialistes és indispensable treballar per la promoció i el benestar personal i social de les persones grans a Catalunya, garantir els seus drets i l'assumpció de les seves responsabilitats, així com la igualtat efectiva. Per això, aquesta proposta pivota sobre dos eixos centrals al llarg de tota la llei, que són la lluita contra l'edatisme i la igualtat de gènere, i parla de la millora del benestar físic, psíquic i social de les persones grans, la promoció d'una visió positiva i real de l'envelliment, lliure d'estereotips i entesa com una etapa més de la vida de les persones, plena de reptes i oportunitats. La garantia de la participació i inclusió de la gent gran en tots els àmbits de la seva vida

comunitària i política, promovent espais específics com els consells de la gent gran per tal de millorar la seva integració i el seu benestar. L'establiment de mesures per evitar la discriminació de la gent gran per raó d'edat, lloc de naixement, orientació sexual, religió, discapacitat o qualsevol altra condició o circumstància personal o social. La garantia de la igualtat efectiva entre homes i dones, homes i dones grans, i la protecció d'aquestes enfront de la violència masclista. La garantia de l'atenció continuada i integral, així com la prevenció i la seva promoció, amb especial atenció a aquelles persones en situació de dependència o amb manca d'autonomia personal. La garantia de la suficiència econòmica de la gent gran per tal d'evitar situacions d'exclusió social i impulsar la seva inclusió. L'afavoriment dels elements intergeneracionals en la planificació de les polítiques públiques per tal de fomentar relacions. El traspàs d'experiències, de coneixements entre ciutadans i ciutadanes de generacions diferents, visibilitzant la saviesa i l'expertesa de les persones grans com un dels grans atractius de la nostra societat. La garantia d'un habitatge digne, adaptat, accessible, que afavoreixi l'autonomia personal. L'atenció a les situacions de risc social per tal d'evitar maltractaments o aïllament, manca d'assistència o soledat no volguda, així com la garantia de la seguretat de les persones grans. La garantia també de l'assessorament i l'acompanyament jurídic de les persones grans, la garantia de l'atenció presencial a tràmits i serveis bàsics, siguin públics o privats, i el foment de programes específics per fer front a la bretxa digital des de la perspectiva, evidentment, de persones grans, entre moltes altres mesures que planteja la llei.

I, ja per acabar, aquesta proposició de llei de gent gran és un bon punt de partida, però volem millorar-la, treballar-la entre tots i totes. Perquè aquesta llei –i això crec que és un fet molt important– està pensada per a les persones grans d'ara, però també per a les que serem grans. Per tant, aquesta llei és una llei de tothom i per a tothom.

El president

El Grup Parlamentari de VOX en Catalunya hi ha presentat una esmena a la totalitat. I, per defensar-la, té la paraula la diputada senyora María Elisa García Fuster.

María Elisa García Fuster

Gracias, señor presidente. ¿Por qué, si los socialistas creen de verdad en garantizar el pleno ejercicio de los derechos de las personas mayores y entornos que favorezcan

su autonomía personal y su autodeterminación, presentan una ley paternalista que en la práctica establece una serie de deberes, controles y mecanismos de tutela por parte del Estado? La respuesta es porque los socialistas, y la izquierda en general, no creen en los derechos de las personas, sino en el control de colectivos, que usan para conseguir su fin. En este caso están usando a las personas mayores. ¿Existe algo más sobreprotector y que acabe con la autonomía personal que una administración que diga algo así como: «Señores, existe un colectivo. Se llama gente mayor. Este colectivo no es capaz por él mismo, así que vamos a legislar para imponer a la sociedad, a las familias y a ellos mismos unas normas que los anulen»? ¿Existe una mayor injerencia en la libertad individual y la privacidad personal que un estado que legisla para intervenir en la vida privada, una administración pública que supervisa relaciones familiares y que regula por ley la participación social? Y la respuesta es no. No existe nada más paternalista que una administración pública cogiendo las riendas de las vidas de las personas con la excusa de que lo hacen por su bien, con la falsa premisa de que así serán más libres y más autónomas y que utilizan esas riendas para domar e imponer su voluntad mediante una ristra de deberes y obligaciones que no solo deberá cumplir el resto de la sociedad, sino también las familias y los propios afectados.

Y, miren, es que todo, absolutamente todo lo que dicen los sociocomunistas es mentira, ¡todo!, especialmente si tiene que ver con la libertad y la autonomía de las personas. En toda la historia de la humanidad no ha existido un solo gobierno socialista que haya trabajado en pro de la autonomía de las personas; todo lo contrario; es la razón de ser del socialismo, conseguir que un pueblo se subyugue al poder del estado, que sean dependientes de la administración pública porque, ya que con su ideario no convencen, intenta convencer con el chantaje del bolsillo.

Un proyecto de ley, este, plagado de ideología, que dice que pretende colmar de privilegios al colectivo de la gente mayor, pero no a todos por igual, sino a unas personas mayores más que a otras: a las LGTBIQ+ más que a las heterosexuales. Porque, miren, para ellos, las personas mayores casadas con hijos y con nietos valen menos que las personas mayores homosexuales. Vamos, que lo de centrarse en la protección universal de las personas mayores con independencia de su adscripción ideológica o sexual, esto no va con los socialistas. Ellos dividen los derechos de las

personas mayores en función de identidades particulares: primero, las que encajan con su ideología *woke*, es decir, primero las LGTBIQ+, y luego, si eso, ya el resto de las personas mayores. O, al menos, eso es lo que dice en esta ley, esto es lo que *ellos* pretenden aprobar.

Y, por último, el tema de la inviabilidad. Primero, que invade competencias estatales en el ámbito de los servicios sociales y la dependencia, lo que no hace más que generar problemas de solapamiento y dificultades de coordinación administrativa, es decir, que los socialistas catalanes les quieren pisar el huerto a los socialistas de la Moncloa. Segundo, problemas de financiación. No hay presupuestos, pero es que, aunque hubiese presupuestos, no hay dinero para hacer todo esto. ¿Han visto ustedes los presupuestos que han presentado la consejera socialista de Derechos Sociales? Bueno, pues básicamente, y resumiendo, los presupuestos están orientados a mantener a MENAs y ex-MENAs, es decir, a la inmigración ilegal, y para los extranjeros que no han cotizado en la vida, que jamás han trabajado ni tienen ninguna previsión de hacerlo y que han venido a España a vivir de nuestros servicios. Para ellos sí que hay paguitas, casitas y ayuditas. (*Aplaudiments.*)

Todo esto sin contar con lo inherente a cada norma socialista: crear dos o tres chiringuitos, tales como el Observatorio de Gent Gran, el Defensor de los Derechos de la Gent Gran, donde colocar a unos cuantos altos cargos más, simpatizantes del Partido Socialista, cobrando una pasta gansa mientras exprimen a impuestos a los catalanes, es decir, a los hijos y a los nietos de todas esas personas mayores. Pues no. Enmienda a la totalidad a este panfleto ideológico socialista.

En VOX creemos en la capacidad de las personas mayores, creemos en la autonomía personal y su libertad para participar en la vida social, o no, sin que venga el estado socialista con leyes para acabar con su privacidad, su voluntad y su autodeterminación, como hace esta propuesta. Creemos que la protección de cualquier persona, sea mayor, mediana o pequeña, está basada en la dignidad inherente a cualquier ser humano, independientemente de su orientación sexual. Todas las personas debemos disfrutar de los mismos derechos y los mismos deberes, tal y como ya está recogido en la Constitución. Y rechazamos frontalmente que venga

la Administración socialista a atravesar el dintel de tu casa y a meterse hasta en tu cama.

Y, miren, en VOX ponemos en el centro de todas las políticas públicas a la familia: padres, madres, hijos, abuelos. Ni los colectivizamos ni los enfrentamos, como hace esta ley. Promocionamos la familia y la natalidad, que, a día de hoy, casi el cuarenta por ciento de las mujeres en edad fértil no tienen hijos, cuando hace solo unos años no llegaban al diez por ciento. Y, miren, sin relevo generacional ni el día de mañana habrá quien cuide a la gente mayor ni habrá gente mayor a la que cuidar.

Por último, si de verdad les importa la gente mayor, menos autonomías y más pensiones. Y, no, no salgan otra vez con lo del voto en contra de VOX y la subida de las pensiones, que ya nadie les cree. VOX votó en contra de la quiebra del sistema de pensiones, porque no existe ningún sistema que se mantenga sin medidas de sostenibilidad, y los socialistas y sus políticas venenosas están a medio año de legislatura de acabar con ese sistema, como han acabado con absolutamente todo. Porque, verán, resulta que, de todos aquellos que venían del extranjero a pagar nuestras pensiones, muchos están en la cárcel y muchos otros viven de subsidios. Es decir, que tanto unos como otros solamente meten la mano en la caja para sacar y no aportan un céntimo. No, VOX no va a colaborar ni va a mirar hacia otro lado mientras los socialistas intentan aprobar leyes como esta, leyes que solamente hablan de anular a las personas, de intervenir su voluntad y su privacidad con el dinero de todos los españoles.

Muchas gracias.

El president

A continuació, per fer un torn en contra, si ho desitja, té la paraula la diputada senyora Mónica Ríos García.

Mónica Ríos García

Moltes gràcies, president. Bé, en primer lloc, li vull dir a la diputada García que..., progressa adequadament: hoy, por lo menos, no los ha llamado «abuelitos». *(Aplaudiments.)* Després, a més, deia del pressupost, no?, que es destina només a

menors no acompanyats, etcètera, etcètera. Un seixanta-cinc per cent del pressupost es destina a dependència i autonomia personal –aquesta és la realitat.

I, bé, avui el president del Grup Parlamentari de VOX ha titllat d'obscè a on es destinen els recursos del Govern de Catalunya. I, miri, en una votació recent al Congrés dels Diputats sobre la revalorització de les pensions per al 2026, VOX hi va votar en contra. I què es votava en aquest decret? Pujada general de les pensions del 2,7 per cent, pujada de més del set per cent a les pensions mínimes, pujada de més de l'11,4 per cent a les pensions no contributives. Com hauríem de titllar la majoria de la població aquestes polítiques de VOX?

Miri, senyora Elisa, senyora García..., no hay mayor anulación que condenar a las personas mayores a la precariedad. No hay mayor anulación. Perquè vostès després parlen, per exemple, de l'encariment de la cistella de la compra. Com pensen que paguen les persones grans aquesta cistella? Bé, cap sorpresa, evidentment, per part nostra per la presentació d'aquesta esmena a la totalitat per part de VOX sobre aquesta tramitació de la llei de la gent gran. Vostès són molt familiars, però després abandonen sistemàticament les persones grans, que moltes vegades sostenen moltes famílies. Però

fitxer 14

miri, tot i així, els vull agrair la presentació d'aquesta esmena a la totalitat, que és bàsicament al que es dediquen en aquest Parlament. Volen derogar tots els avenços conquerits en molts àmbits, en drets conquerits els darrers anys amb aquests anuncis de motoserra –per cert, motoserra que ja comparteixen amb PP– i intenten bloquejar nous avenços en drets per a una majoria social. Per això, immensament agraïts que ens presentin una vegada més una esmena a la totalitat. Amb aquesta en van ja una trentena.

Gràcies, moltes gràcies per ratificar-nos, per refermar-nos en que estem al costat correcte de la història.

El president

A continuació, els grups parlamentaris que no hi han presentat esmena poden intervenir per fixar llur posició. En primer terme, per fer-ho, i en nom del Grup Parlamentari de Junts, té la paraula la diputada senyora Glòria Freixa i Vilardell.

Glòria Freixa i Vilardell

Bé, gràcies, president. Consellers, diputats. Bon dia a tots. Mirin, nosaltres ja sabem que compartim i que vam treballar a la darrera legislatura tot allò que sigui millorar les polítiques de la gent gran. De fet, acabem de crear una comissió a iniciativa de Junts per Catalunya de la gent gran, perquè creiem que no poden quedar aliens a les polítiques d'aquest Parlament, que és la casa de tots. Però avui jo als companys del Partit Socialista els hauria de dir que potser haguessin merescut una esmena a la totalitat de tota la Cambra, i és que fa un any –un any– que vostès van portar aquesta llei a tramitació, i la porten ara. Casualment, m'agradaria dir que és després que Junts per Catalunya hagi impulsat aquesta comissió per a la gent gran, que esperàvem que d'aquí en sortissin els fruits també per poder treballar millor aquesta llei de la gent gran, i és que la van presentar l'any 2022. Han trigat quatre anys en tornar a moure aquesta llei. *(Aplaudiments.)* Si era una prioritat, sincerament, estem molt preocupats per les seves prioritats. I, a més a més, vostès la van registrar l'any passat, quan la llei era del 2022, sense modificació de preàmbul, modificació de dades. És a dir, agafen un text del 2022 amb tots els canvis que hi ha hagut a la nostra societat i presenten el mateix text. Casualment, el dia després que Junts per Catalunya tragués les seves conclusions en polítiques d'envelliment. Va ser tan ràpid, que avui vostè s'ha preocupat de saludar tota la gent que va participar en fer aquesta llei, però jo avui sí que voldria saludar tots els compareixents i experts que van venir durant més d'un any a la comissió, a la ponència. Van fer cent vint aportacions. Cent vint. Ni una aportació en el seu text. Han presentat el mateix text de fa quatre anys. *(Aplaudiments.)*

Mirin, no hi ha res –res– sobre propostes de formació, que se'ls hi va demanar, en els graus sanitaris, amb assignatures per cures pal·liatives, expertesa en geriatria. Res. Res sobre el treball de les Nacions Unides, que també se'ns va presentar, en matèria d'habitatge per a la gent gran. I res, i això és molt greu, sobre el CAPCIT, un treball molt ben fet en aquest Parlament de Catalunya per experts amb el CAPCIT, que

parlava de com acabar amb la bretxa digital social per a la gent gran. No hi ha res tampoc. I el cuidador? En aquelles comissions no van parar de dir-nos «qui cuida el cuidador?». Qui cuida el cuidador? Que normalment són grans i són dones. No hi ha res, tampoc, en aquesta llei.

Miri, vostès tenen aquí i allà la clau de la caixa. Aquí i allà. Per tant, jo crec que avui s'han de mirar al mirall i ens han de dir què pensen fer amb aquesta llei. Primer, els diré per què: perquè no ve amb pressupost. No hi ha ni un [#] de pressupost, res contemplat en el pressupost per desenvolupar aquesta llei. I aquesta llei és molt ambiciosa. Per tant, estem donant aquest missatge a la gent gran, que la llei ve sense pressupost? No es pot executar. Fa vuit anys –vuit anys– que governen a Espanya. Vuit. I mantenen Catalunya en la pitjor situació de dependència de tot l'Estat espanyol. Jo crec que si vostès prioritzen les polítiques de la gent gran, el primer que s'hauria de fer és justícia amb Catalunya. I no pot ser que amb fons propis de la Generalitat hàgim de fer front a la dependència, perquè això vol dir uns sous més baixos per als nostres metges, uns sous més baixos per als nostres mestres, menys hospitals, menys trens i menys escoles. Per tant, jo crec que aquí vostès haurien de veure com parem aquest forat que tenen en matèria de dependència.

Tercer: la gran assignatura pendent. A Catalunya, vuit mil persones van morir el 2025 en llista d'espera i quatre mil sense haver estat ni valorades. Estan fent proves pilot. Diuen que amb dos mesos poden tenir la valoració feta. A quan esperen? I després, quan vostès feien oposició, equiparació salarial entre salut i serveis socials. El diputat Fàbrega ho ha dit en moltes ocasions. Equiparin d'una vegada el pressupost dels dos departaments i sempre tirant amunt amb el sanitari.

Després també parlaven d'un canvi en el final del model de vida. Hi ha un vint per cent de grans dependents a les residències l'any 2000. Saben quants en tenim ara? Seixanta-cinc per cent. Això vol dir més cuidadors. No paraven de cridar «més ràtios, més cuidar la nostra gent gran». Saben què han fet? Res, no han augmentat amb res la ràtio.

També s'ha aprovat en aquest Parlament: transport públic gratuït per a la nostra gent gran. Ho va portar el diputat Vergés. No han fet res per donar compliment al mandat d'aquest Parlament. Això els ho diran, a la gent gran d'aquest país?

I per acabar, el Congreso. Una llei que va portar el Parlament de Catalunya al Congreso que deia «un caixer a cada poble» a iniciativa de Junts per Catalunya la tenen allà aturada. Creuen que és just que una persona gran hagi de fer vint quilòmetres per anar a un caixer automàtic i controlar els seus propis estalvis? Jo crec que no.

Bé, parlen de progrés social. Vaig acabant, president. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Catalunya, la quarta en el PIB *per capita* i cau la dotzena en progrés social. El mapa és clar: en quarta posició, Castella; en sisena, Extremadura; en dotzena, Catalunya. Jo crec que aquest mapa els hauria de fer vergonya.

I acabo, president. La llengua. No parlen de la llengua, parlen de resolucions de les Nacions Unides, però mai parlen de la importància de protegir les minories lingüístiques. I aquesta és Catalunya. La gent té dret a acabar la seva vida amb dignitat i amb la seva llengua, i no hi ha res millor que poder ser entès per tenir aquest final digne. Jo crec que avui vostès mateixos s'haurien de fer...

El president

Ha d'acabar, senyora diputada.

Glòria Freixa i Vilardell

Sí, sí; ja acabo, president. Vostès mateixos s'haurien de fer una esmena a la totalitat. Els cal molta menys publicitat, molta més acció de Govern. Tenen totes les eines, no enganyin amb aquesta llei la gent gran del nostre país, perquè no s'ho mereixen.

Moltes gràcies.

El president

Per posicionar el Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya té la paraula la diputada senyora Najat Driouech Ben Moussa.

Najat Driouech Ben Moussa

Gràcies, president. Jo en primer lloc voldria saludar les persones que ens acompanyen. Secretari, secretària, director general i en especial les persones que estan a la tribuna, que representen una part important de la gent gran del nostre país.

Bé, avui debatem la llei de la gent gran de Catalunya, una norma que creiem des d'Esquerra Republicana que arriba en un moment clau. Catalunya és una societat cada vegada més longeva, gairebé el vint per cent de la població ja té més de seixanta-cinc anys i els pròxims anys aquest percentatge se superarà fins arribar a quasi el vint-i-sis per cent. Aquest canvi demogràfic exigeix polítiques públiques ambicioses, coherents i ben finançades. La llei que se'ns presenta té elements positius, almenys així ho creiem des d'Esquerra Republicana. Reconeix drets, promou la participació social de la gent gran, parla de l'habitatge digne, de l'accessibilitat de l'envelliment, de l'accessibilitat de l'envelliment saludable i d'una millor coordinació entre els serveis socials i sanitaris. Tot això és necessari i compartim que s'avanci en aquesta direcció, però també hem de dir, i ho hem de dir amb honestedat, que aquesta llei presenta mancances importants.

La primera és que en cap moment incorpora de manera clara el model d'atenció centrada en la persona. Aquest model que, vostès ho saben, no és una etiqueta ni una simple recomanació tècnica, és un canvi profund de la manera en què entenem les cures, que venim de models molt orientats als serveis. Adoptar aquest enfocament implica també grans canvis i canvis de calat: en l'organització de les residències, en la manera de treballar de les professionals, en la presa de decisió i en la cultura del sistema de cures. I per això hem d'evitar quedar-nos en reformes superficials o simples declaracions d'intencions.

Una segona qüestió, que creiem també que és fonamental i que ja s'ha dit, és el finançament del sistema d'atenció a la dependència. La llei de promoció de l'autonomia personal i atenció a les persones en situació de dependència es va concebre amb un principi de corresponsabilitat financera entre l'Estat i les comunitats autònomes. Però vostès saben que aquesta realitat, aquest principi no s'ha complert mai. I aquest infrafinançament crònic al final es tradueix evidentment en efectes sobre les persones grans: llistes d'espera llargues, resolucions que arriben tard i famílies que han d'assumir càrregues que haurien de ser compartides pel sistema públic. De fet, les dades són molt dures. L'any passat més de cinc mil persones van morir a Catalunya mentre s'estaven fent els tràmits de la dependència. D'aquestes, 1.500 persones ja tenien reconegut el grau de dependència, però encara estaven esperant rebre aquesta ajuda. Això, companys i companyes, diputats i diputades, ens ha

d'interpel·lar com a institució. Quan el sistema arriba tard, els drets arriben tard. I quan els drets arriben tard, en molts casos ja no arriben. Per això volem garantir que els drets que aquesta llei reconeix, i hem de ser molt clars, sense un finançament adequat del sistema de dependència i sense la reducció real de la burocràcia i del temps d'espera, qualsevol política d'atenció a la gent gran queda evidentment incompleta.

També crec que és necessari revisar aspectes de l'exposició de motius de la llei. Fan referència a normatives i conceptuals que ja haurien d'estar actualitzades o, per exemple, anomenen lleis que ja han estat derogades. Una llei d'aquesta importància ha de tenir una base normativa clara, actualitzada i coherent amb l'evolució de les polítiques públiques en aquest àmbit.

I finalment, hi han altres qüestions que aquesta llei hauria d'afrontar amb més ambició. I no ho dic jo, ho diuen les persones que avui ens acompanyen. Jo simplement hi posaré veu. Cal més implicació de totes les administracions, des de la Generalitat als ajuntaments, per poder garantir polítiques coordinades i finançades per a la gent gran. Cal reduir el temps d'espera en la tramitació de la dependència i dels ajuts. Cal reforçar el control i la supervisió de les residències. Cal facilitar que les persones grans puguin envellir a casa seva si així poden i volen. Cal apostar per un envelliment actiu impulsant programes d'activitat física i prescripcions esportives que ajudin a prevenir la fragilitat i la millora de la salut. Cal reconèixer i posar en valor la gent gran del nostre país un cop que s'ha jubilat i que vol continuar estudiant o que es vol implicar en el teixit associatiu i comunitari o altres coses que vulgui desitjar fer. I també cal respectar les persones grans que vulguin exercir d'avis si així ho desitgen.

I diputats i diputades, perquè les persones grans no són només un col·lectiu que pot necessitar suport, és també un actiu social, cultural i humà del nostre país. Són persones que continuen aportant experiència, coneixement i cohesió al nostre país. Per això aquesta llei, almenys al nostre entendre, l'entendre d'Esquerra Republicana, és necessària, però ha de ser més ambiciosa per poder garantir que tots i totes envellim amb dignitat.

Moltes gràcies.

El president

En nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada senyora Belén Pajares Ribas.

M. Belén Pajares Ribas

Gràcies, senyor president. Consellera, senyores i senyors diputats. Primer de tot, saludar les persones que avui ens acompanyen en aquest plenari.

Fa dues setmanes vam aprovar la creació d'una comissió de seguiment de les polítiques de la gent gran. En aquell debat, el Grup Parlamentari Popular ja vam expressar algunes consideracions respecte a les polítiques de gent gran i també sobre la creació de la pròpia comissió, que, per cert, senyora Ríos i senyora Freixa, pensem que s'acabaran solapant amb el tràmit parlamentari de la proposició de llei que avui ens presenta la senyora Ríos en nom del seu grup parlamentari. Valorin quan posar-les en marxa, tant la comissió com la ponència de la llei, perquè realment siguin útils per als ciutadans i no quedin com una estructura més de la institució parlamentària.

Per altra banda, jo penso que també és important introduir algunes reflexions de les que vam fer en aquella ocasió, de manera resumida, donat que Catalunya, com el conjunt d'Espanya, viu una transformació demogràfica profunda. Aquesta situació té implicacions directes al sistema sanitari, al sistema de serveis socials i al mercat laboral i en la sostenibilitat de l'estat de benestar. Per tant, les polítiques públiques dirigides a la gent gran és obligat que siguin estructurals i estratègiques, amb visió a llarg termini i no conjunturals. A tot això,

Fitxer 15

a més a més, d'incorporar l'enfocament de l'envelliment actiu promogut per l'Organització Mundial de la Salut ja fa uns quants anys, que va introduir una perspectiva basada en els drets, la participació, l'autonomia de les persones, amb l'objectiu de superar el paradigma assistencial. El col·lectiu de gent gran no és homogeni. No totes les persones envelleixen igual. No totes les persones grans són actives i autònomes. Moltes sí que ho són, perquè l'edat no és una malaltia. Tot això, doncs, és obvi que implica necessitats diferents. Mentre una part de la gent gran requereix polítiques de prevenció i de promoció de la vida saludable, de participació,

l'altra necessita cures de llarga durada, atenció sanitària integrada, ajuda domiciliària i recursos assistencials, etcètera, sense haver de patir les llistes d'espera tan eternes que massa vegades la persona ha mort i encara no ha obtingut la prestació.

Respecte a la proposició presentada, només tres comentaris, perquè no tindrè temps de més. El primer és la falta de memòria econòmica. En cap moment es concreta l'impacte pressupostari. Ara entenem per què vostès han presentat una proposició de llei i no un projecte de llei, que és el que hauria tocat, amb informes i amb memòria econòmica. Estem parlant que moltes de les mesures, i vostès ho saben, ja estan contemplades en altres normatives. Però, tot i així, per exemple, les llistes d'espera per al reconeixement de la dependència són demolidores. El temps mitjà són tres-cents vint-i-sis dies. Sovint, això, els dies d'espera per accedir al servei en qüestió o a la prestació, no és demolidor, és una vergonya, una vergonya política. I no són dies, són anys, en la majoria d'ocasions. Per exemple, per accedir a una plaça de residència es triga entre un i tres anys. Cada dia moren vint-i-cinc catalans esperant una plaça de residència. A ningú se li escapa, senyors socialistes, que sense memòria econòmica i dotació per portar a terme els objectius, aquesta proposició de llei quedarà com una mera declaració de bones intencions.

Segona consideració: l'article 3, que fa referència a l'àmbit d'aplicació i qui té dret a gaudir dels beneficis de la llei. No pot ser que l'empadronament, que és un tràmit merament administratiu, sigui el requisit per accedir-hi, els requisits han de ser la residència legal i l'arrelament. Vostès presenten una proposició de llei que té importants implicacions en matèria de drets, prestacions i serveis, i únicament l'empadronament..., és que és un colador. Ho sap tothom. És del tot insuficient, a més de políticament irresponsable, i molt més en aquest moment de política migratòria descontrolada del Govern de Pedro Sánchez, amb la submissió del Govern de la Generalitat i del seu president.

Tercera consideració –vaig acabant–, respecte als articles que fan referència al capítol de la mort digna. Mirin, no és admissible de cap manera que l'Observatori de la Mort es converteixi en una eina de promoció de l'eutanàsia. Vostès barregen la creació d'un registre que consta a la llei com un registre del nombre de persones grans que viuen en situació de vulnerabilitat, ocasionades per l'aïllament i la soledat no

volguda, i aquelles que moren soles a efectes estadístics. Això és una barbaritat i una falta de sensibilitat. És que és immoral, senyories, de veritat. Això serà la primera esmena que presentarem. Si es crea un registre, que sigui per donar suport i atenció a aquestes persones, però no perquè siguin només una estadística. Miri, defensar la cultura de la vida davant de l'intent de normalització de la cultura de la mort és una obligació.

I ara sí, a tall de conclusions molt –molt, molt– ràpides. Miri, retornem tot el que aquestes persones ens han aportat al llarg de la seva vida a tots nosaltres.

El vicepresident segon

Diputada...

M. Belén Pajares Ribas

Però retornem-ho amb el seu benestar, i per això només es pot fer una cosa: prioritzar. Ja ho sabem perquè els ho he dit moltes vegades: prioritzin, eliminin despeses supèrflues, falses ambaixades...

El vicepresident segon

Diputada...

M. Belén Pajares Ribas

...«xiringuitos», observatoris que no observen res, i destinin aquests diners a allò realment important.

Gràcies, senyor president.

(Aplaudiments.)

El vicepresident segon

A vostè, diputada. En nom del Grup Parlamentari de Comuns, té la paraula la senyora Núria Lozano Montoya. Quan vulgui.

Núria Lozano Montoya

Gràcies, vicepresident. Diputades, diputats, Catalunya és un país amb una esperança de vida elevada i això és una excel·lent notícia, que ens obliga, com a representants públics, a oferir polítiques coordinades i polítiques efectives. Però això sembla

incomodar el Grup de VOX perquè potser els obliga a reconèixer la diversitat i la dignitat de totes les persones al llarg de totes les etapes de les seves vides, fins i tot aquelles que no són productives, que sembla ser l'única dimensió que vostès respecten de les persones.

Per tant, avui som aquí per decidir si volem avançar o si volem bloquejar el debat. El grup de VOX presenta una esmena a la totalitat que traspua edatisme i una visió caritativa de la vellesa que Comuns no podem compartir ni podem acceptar. Davant de la seva voluntat de tancar la porta a la conquesta de drets, el nostre grup hi votarà en contra per responsabilitat democràtica i per respecte a les persones grans. Però ho fem des d'una perspectiva crítica envers a la proposta de llei. És un sí a parlar de persones, no a parlar de carnets d'identitat. Per comuns el debat que necessita aquest país no és només sobre l'edat, sinó sobre la garantia de drets davant de la vulnerabilitat, sobre el model de cures i el repte de l'envelliment en societats com la nostra.

Ens preocupa que la proposta de llei que avui comença el seu camí pugui caure en l'error de tractar la gent gran com un bloc homogeni. Les persones no es defineixen només per la seva data de naixement, són, per sobre de tot, persones. Igual que ens amoïna que aquesta norma pugui contenir una regulació amb poca transcendència pràctica. No volem una llei que sigui un calaix de sastre de bones intencions o declaracions de bona voluntat. Ja tenim regulacions per qüestions com la dependència o les voluntats avançades. El que cal no és repetir el que ja està escrit, sinó fets. Necessitem recursos reals, no volem regulacions que ja existeixen sense cap previsió de recursos pressupostaris específics. Incidència pràctica, sense aterrar les polítiques a la realitat una norma com aquesta no tindria cap impacte real sobre la vida de les persones. I universalitat. Correm el risc que un enfocament massa segmentat serveixi per diluir la responsabilitat de les administracions en l'accés universal als serveis públics.

No podem parlar de benestar en genèric, perquè el benestar no és homogeni ni econòmicament, ni socialment, ni tampoc territorialment. Per això una llei que es digui de la gent gran no pot ignorar les desigualtats estructurals que fracturen la nostra societat. En podem parlar, de bretxa digital, però de què serveix parlar de digitalització

si no reconeixem que moltes persones no tenen els recursos econòmics necessaris per accedir a aquesta tecnologia? En podem parlar, de gènere, però on és la perspectiva de gènere en l'atenció i la prestació de serveis adaptats a les dones? En podem parlar, de càrregues familiars, però seria injust establir obligacions a les famílies sense tenir en consideració la seva situació econòmica, ni tampoc crear les prestacions necessàries per tal d'acompanyar-les. No sé si necessitem una llei de la gent gran, però el que sí que necessiten les persones grans és que els seus drets a la dependència, a la salut i als serveis socials, entre d'altres, estiguin tan garantits com els de qualsevol altre ciutadà o ciutadana de Catalunya.

Votarem no a l'esmena a la totalitat perquè estem plenament compromeses amb les persones grans i amb els seus drets i volem que aquest debat es doni de la manera adequada. Però treballarem intensament perquè aquesta llei no sigui una iniciativa fallida més. Volem una llei que sigui part de la solució i que no sigui un exercici simplement de maquillatge legislatiu per fer veure que com a legisladors i legisladores tenim presents les persones grans, mentre, en canvi, la realitat no canvia. Esperem poder avançar en aquesta direcció i fer d'aquest text l'eina de transformació que les persones grans del nostre país es mereixen.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. Per posicionar el Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, té la paraula la diputada senyora Maria Pilar Castillejo Medina.

Maria Pilar Castillejo Medina

Sí; gràcies. També a tots els que avui ens acompanyeu, gràcies per ser aquí. La CUP votarem en contra de l'esmena a la totalitat perquè creiem que aquest debat s'ha de fer. El país necessita discutir com vol afrontar l'envelliment de la seva població.

Ara bé, votar en contra d'aquesta esmena a la totalitat no vol dir que el contingut de la llei, tal com està plantejat, ens agradi sencer. El que vol dir és que pensem que el debat s'ha d'obrir i que aquest Parlament té la responsabilitat de millorar el text. Per primera vegada en la història, una generació sencera travessa la frontera dels 80

anys. L'augment de l'esperança de vida és una de les grans conquestes socials del nostre temps. En poc més d'un segle hem guanyat més de vint anys de vida, i això és una gran notícia. Però també ens obliga a replantejar moltes coses com a societat, no? La pregunta que ens hauríem de fer, nosaltres creiem que és senzilla: com volem viure aquests anys, que la ciència ens ha donat de més. I, sobretot, en quines condicions materials ho volem fer.

Perquè la vellesa no és una categoria social homogènia. La manera com s'envelleix està profundament marcada per les condicions materials de vida acumulades al llarg de tota una trajectòria vital. Les desigualtats de classe no desapareixen amb la jubilació, al contrari, sovint encara es fan més visibles. No és el mateix envellir amb una pensió suficient i amb un habitatge de propietat que fer-ho amb ingressos baixos o amb una vida marcada per la precarietat laboral. A Catalunya, una part important de les persones pensionistes cobren menys de mil euros al mes. I encara hi ha persones grans que han de viure amb pensions no contributives que amb prou feines superen els quatre-cents euros. Per a moltes persones grans, la qüestió, per tant, no és només com envellir, sinó si poden fer-ho amb dignitat. Aquesta paraula s'ha repetit al llarg de tot el debat d'aquesta ponència: com podem viure aquesta etapa amb dignitat.

Sabem, també, que les desigualtats de gènere són molt evidents i, per tant, quan parlem de polítiques públiques per a gent gran hem de parlar de classe i hem de parlar de gènere. És positiu el reconeixement de drets que fa aquesta llei, però, com que no podem abordar la vellesa des d'aquest punt de vista només assistencialista, com deia, reconèixer drets no és suficient, cal garantir condicions materials perquè aquests drets es puguin exercir. I aquí és on apareixen els límits d'aquest text legislatiu.

El primer té a veure amb el sistema de cures. La majoria de persones grans volen continuar vivint a casa seva i al seu entorn habitual el màxim temps possible. I perquè això sigui possible, cal un sistema públic de cures que sigui fort. I avui clarament és insuficient i és fragmentat. Hi ha moltíssimes persones, milers de persones en llista d'espera per rebre una prestació o un servei de dependència. Els temps de resolució són infinits. La llei reconeix aquesta realitat, però no estableix compromisos clars.

Un segon element que nosaltres volem discutir és el model residencial. La majoria de residències a Catalunya estan en mans d'entitats privades i això ens fa haver d'abordar una situació molt clara, que és la mercantilització de la vellesa. Quan el sistema públic no arriba, el mercat ocupa l'espai, i la vellesa ara mateix s'ha convertit en un espai de negoci per a determinats sectors econòmics. Les cures no poden ser tractades com una mercaderia. És un principi que hauríem de respectar des del principi. Les cures formen part del sosteniment de la vida i han de ser abordades com un dret social. Llavors, aquí també cal que parlem de les condicions laborals de les persones que treballen en aquest sector, un sector fortament feminitzat i on massa sovint les treballadores desenvolupen la seva feina en condicions molt precàries. En aquest sector treball i pobresa van de la mà, i no pot haver-hi un bon sistema de cures si les persones que cuiden treballen en condicions de precarietat.

Volíem posar una altra qüestió sobre la taula, i és que creiem que sovint les persones grans són tractades des d'una mirada paternalista, com si fossin només un col·lectiu vulnerable que necessita protecció i d'aquesta manera es posa en qüestió la seva capacitat de decidir. Per nosaltres això té un nom, que és *edatisme*. Els drets humans no caduquen amb l'edat, i la llibertat de decidir no és igual per a tothom si les condicions materials no ho permeten. Per això, si volem garantir drets de les persones grans, no n'hi ha prou a reconèixer-los en una llei, sinó que cal garantir les condicions materials perquè aquests drets es puguin exercir.

Per tot això, com deia, la CUP votarem en contra d'aquesta esmena a la totalitat. Pensem que és un debat que s'ha d'obrir, però també, com deia al principi, amb la voluntat clara de millorar aquest text, de posar sobre la taula qüestions que no estan resoltes. Actualment, el sistema públic de cura insuficient i fragmentat, la mercantilització del sistema residencial, que afecta tant els usuaris com les treballadores, les desigualtats de classe en la vellesa, la llibertat de decidir.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies. I, finalment, per posicionar el Grup Parlamentari

Fitxer 16

Mixt, té la paraula la diputada senyora Sílvia Orriols Serra.

Sílvia Orriols Serra

Votarem «no» a l'esmena presentada per VOX, perquè aquesta proposició de llei és necessària; de fet, fa molt de temps que és necessària. Anem tard.

El fenomen que pretenem abordar ni és nou ni és sobtat ni era impossible de preveure. L'envelliment poblacional que pateix Catalunya no és una sorpresa demogràfica que ens hagi pogut agafar desprevinguts. Fa anys i panys que els estudis anticipen l'escenari actual. Per tant, es podria i s'hauria d'haver procedit a una planificació adequada. La mirada curta i oportunista, mal endèmic dels nostres dirigents, va facilitar i perpetuar la inacció, i la inacció ens ha conduït al desastre actual.

A on eren tots vostès quan les llistes d'espera per sol·licitar la llei de la dependència es multiplicaven, quan les residències i centres hospitalaris col·lapsaven en plena pandèmia? A on eren quan s'havien de dirigir mitjans i recursos a la gent gran per recompensar-los l'esforç de tota una vida? Ja els recordo jo a on eren, repartint els nostres quartos a DGAIAs i a projectes a Moçambic i a Guatemala.

Coneixen cap Mena que hagi mort esperant una plaça al centre de menors, que hagi mort esperant l'ingrés de la primera ajuda? No, oi? Però tots coneixem avis catalans que han mort esperant una plaça a la residència o esperant el primer pagament de l'ajut a la dependència. Aquesta és la realitat que vostès han traçat amb pinzellades erràtiques i improvisades.

Obliguen els naturals vulnerables del país, que han cotitzat quaranta anys, a competir per les ajudes socials amb qui ha entrat il·legalment i no ha treballat en sa vida. I de manera irracional i surrealista, sempre acaba guanyant qui ha entrat il·legalment i no ha treballat en sa vida.

Milions i milions d'euros de les nostres arques públiques destinats a acollir immigrants mentre els nostres avis esperen impacientment el tracte just i digne que mereixerien i que no arriba mai. Tot i representar una cinquena part del país, tot i la seva contribució innegable a l'estat del benestar del que avui gaudim, els avis no han set

una prioritat per cap dels governs que han capitanejat la màxima institució de Catalunya.

Les polítiques públiques no s'han dissenyat per donar resposta a la transformació demogràfica que hem patit. Les mesures arriben tard i han generat indefensió a centenars de milers de catalans d'edat avançada.

En comptes de fer polítiques preventives, s'han dedicat a actuar reactivament quan el problema ja afectava milers de persones. I no ha set cosa d'un govern concret ni d'una legislatura, la mirada curta i l'ajornament de decisions necessàries i cabdals s'ha anat cronificant independentment del color polític que governés la Generalitat.

El temps mitjà de resolució de les valoracions per la dependència és de 275 dies – 275 dies. Vivim sotmesos a governs que triguen menys a legalitzar immigrants i a condonar deutes a extutelats per la DGAIA que a valorar el grau de dependència d'un ancià. Cada dia moren vint-i-cinc catalans en llista d'espera per a una residència o per a una prestació, però vostès els preocupa més que qui arribi del Marroc o de Veneçuela pugui operar-se de franc als nostres hospitals sense haver d'ensenyar volants de padró o targeta sanitària. Això sí que han corregut a regular-ho.

El maltractament institucional cap a la nostra gent gran genera desafecció política, fa feredat. I tots aquests privilegis que atorguen a la immigració il·legal fan perdre les ganes de treballar i de pagar impostos. En aquest país, com més fas el cafre, com més abusos del sistema, més et pica l'ullet el Govern de torn. I és una autèntica vergonya.

El president

Cridem a votació.

(Pausa llarga.)

Senyores i senyors diputats, procedim a la votació. Abans permetin-me saludar els representants de la Federació d'Associacions de Gent Gran de Catalunya, amb el seu president, aquí present, del Consell de Gent Gran de Catalunya i del Consell Assessor de Gent Gran de Barcelona i d'altres entitats vinculades al tercer sector.

Procedim, doncs, a la votació de l'esmena a la totalitat de retorn de la iniciativa presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Cataluña.

Comença la votació.

El resultat de la votació ha estat el següent: 108 vots en contra, 11 vots a favor i 15 abstencions.

Atès que l'esmena a la totalitat ha estat rebutjada, aquesta iniciativa pot continuar la seva tramitació.

Interpel·lació al Govern sobre la posició i el lideratge de Catalunya

300-00265/15

El quart punt de l'ordre del dia és la interpel·lació al Govern sobre la posició i el lideratge de Catalunya. És presentada pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i per fer-ne l'exposició té la paraula l'honorable senyor Carles Campuzano i Canadés.

Carles Campuzano i Canadés

Senyor president, consellera, diputats i diputades... Aquest matí Esquerra Republicana interpel·la el Govern amb relació al moment geopolític que estem vivint. Havíem plantejat la interpel·lació al conseller de la Presidència per tindre una visió global de l'acció del Govern. Però, vaja, estem encantats de que sigui la consellera d'Economia la que ens contesti, perquè part de l'enfocament afectarà qüestions que l'afecten directament a vostè.

Crec que tots estem d'acord que estem entrant en una etapa de ruptura del món que havíem conegut fins ara, d'una enorme inestabilitat, que probablement és un procés en el que ja fa un cert temps estàvem instal·lats, però que en les darreres setmanes i mesos s'ha accelerat. Hi ha tendències de fons que són molt rellevants, hi ha aquesta idea del retorn a la política del poder, que s'expressa en les guerres d'agressió que hem viscut a Gaza, al Líban, a Ucraïna, ara a Iran.

Fa poques setmanes, el primer ministre de Canadà ens recordava una expressió de Tucídides, de la guerra del Peloponès, no? «Estem en el temps en què els forts fan el que poden i els dèbils el que els toca.» Que és una expressió terrible. L'ordre internacional que hem conegut està en crisi. Les institucions multilaterals estan sent erosionades. El nacionalisme agressiu dels estats explica aquestes guerres. I la competència entre blocs, entre països retorna i en el centre se situen qüestions com

la intel·ligència artificial, la biotecnologia, els semiconductors i l'energia, que esdevenen noves fronteres de poder. I el cert..., i les integracions comercials que havíem conegut fins ara també estan en crisi.

I tot plegat s'expressa també amb una pressió sobre les nostres democràcies, el creixement de les forces autoritàries i nacionalpopulistes, el fenomen de la desinformació, un clima polític –i en aquesta cambra el veiem en els dos grups que responen a aquestes ideologies– quan la mentida, la desinformació, la polarització social es volen imposar.

En aquest panorama inquietant, preocupant, li haig de dir, consellera, que notem l'absència del Govern. Ens sembla que en un moment complicat, difícil, rellevant, el Govern de la Generalitat no té iniciativa política. Som conscients dels límits que té Catalunya: no som un estat independent. Ja ens agradaria ser un estat independent, almenys a les diputades i als diputats d'Esquerra Republicana. Però és veritat també que en els marges competencials que té Catalunya, i si es té una determinada mentalitat, si es té ambició i si es té vocació de lideratge, hi ha iniciativa política. Quan es té supeditació al Govern de l'Estat i una mirada molt d'una comunitat autònoma més i no pas d'una nació amb tots els ets i els uts, és possible que se'n derivi aquesta manca d'iniciativa.

I li haig de dir que en altres moments de la nostra història col·lectiva, altres governs de la Generalitat o amb aliança amb l'Ajuntament de Barcelona han tingut ambició i iniciativa. Jo tinc molt present, per raons generacionals, les iniciatives de l'any 95 «Europa per Bòsnia», encapçalades pel president Maragall, pel president Pujol, per un molt jove Raül Romeva, que va exercir de portaveu de la campanya «Europa per Bòsnia». Ni Catalunya ni Barcelona van escudar-se en la manca de competències ni li van delegar al Govern de l'Estat, no? Notem manca d'ambició i manca d'iniciativa.

Però, a més a més, per un país com Catalunya, que ha trobat a Europa part de la seva protecció, part de la seva expressió com a societat nacional, com a espai natural de projecció internacional, és un moment especialment singular. I aquí tampoc sabem quina és la posició del Govern de la Generalitat, cap a on volem que vagi a Europa en aquest context internacional i que està defensant el Govern de la Generalitat.

Per cert, hem escoltat unes declaracions –avui desmentides– de la presidenta de la comissió, la senyora Von der Leyen, terribles i inacceptables des de la perspectiva del que són els valors que proclamem des de la Unió Europea.

I som conscients també que en aquests contextos de crisi és quan Europa ha fet salt endavant en els seus processos d'integració. I aquí veu oportunitats el Govern? El Govern creu que és un moment per reforçar les polítiques, per exemple, que donen més força a realitats que en termes europeus –com la nostra– són conegudes com a «regions»? Hi ha una aposta estratègica? Hi ha alguna iniciativa política perquè en aquesta discussió sobre el futur del projecte polític europeu, la dimensió del que representem un territori o un país com Catalunya tingui major pes? O en la política euromediterrània, que ha estat una política històricament molt liderada des de Catalunya? Tinguem present també, per exemple, a la cimera de Barcelona de 1995. Què està proposant el Govern de la Generalitat?

Haig de dir-li també que en l'etapa del govern del president Aragonès la consellera Serret va llençar algunes iniciatives en aquesta direcció de la macroregió mediterrània, no?

Constatem una manca d'iniciativa del Govern. I tot plegat no és només en el terreny, diguéssim, estrictament polític, sinó que en aquests moments hi han debats molt rellevants en el si de la Unió Europea que afecten directament el nostre model de creixement econòmic. I la Generalitat, amb l'actual marc legal, tant en l'Estatut d'autonomia com en la llei d'acció exterior, contempla mecanismes específics de participació de la Generalitat en la conformació de les decisions de la Unió Europea.

I aquí dos reglaments que estan en discussió. El conegut com a *Biotech Act*, que és una norma europea o un reglament europeu, tot just ara està començant el seu tràmit, fonamental per al sector biotecnològic i per al sector de la salut. Nosaltres som líders a l'Europa del sud en aquest camp, estem jugant a la primeríssima divisió. Durant vint-i-cinc anys hem construït un sistema de recerca molt competitiu. Vostè el coneix millor que jo, consellera. I sobre la *Biotech Act*, què està formulant el Govern? Ha fixat una posició? Ha traslladat a la Comissió Europea quines són les prioritats del Govern de la Generalitat? Quines especificitats de la *Biotech Act* han de respondre

Fitxer 17

les nostres demandes no ens consta que aquí el Govern hagi tingut cap mena d'iniciativa, no?

O, per altra banda, en una fase més primerenca, no?, però està tirant-se endavant també un altre reglament, la llei..., conegut popularment o més així de manera col·loquial com la llei d'acceleració industrial, que pretén situar el PIB industrial del conjunt de la unió al voltant del vint per cent, que pretén reforçar l'autonomia tecnològica europea; crear ocupació de qualitat; reduir dependència estratègica en aquest context geopolític nou; un canvi d'orientació de la política econòmica de la Unió Europea, fugint de la lògica més neoliberal, i reforçant una mirada més keynesiana, d'alguna manera.

I aquí què hi diu la Generalitat? En un reglament que té el risc d'estar dissenyat per les lògiques dels estats i que no respongui a les dinàmiques de regions industrials com Baviera, com Llombardia, com Baden-Württemberg, com Flandes, com Catalunya, no?, i en què la Generalitat hauria d'estar defensant un paper de la Generalitat en el disseny d'aquesta política.

O, finalment, una discussió molt rellevant. Esquerra Republicana va..., a través de la nostra portaveu, a la comissió d'Exteriors, la senyora Balsera, té plantejada una proposta de resolució, no?

Estem en una discussió del marc financer plurianual 2021-2027, i hi ha molta preocupació sobre l'orientació d'aquesta política de recentralització i de reducció dels recursos. I jo, en el paper que he llegit del Govern de la Generalitat en aquesta matèria, és un paper molt discret, i, per tant, senyora consellera, aquí també hi trobem a faltar iniciativa política, no?

I, finalment, en defensa dels valors democràtics, del multilateralisme, de la pau, dels drets humans en un context de retrocés democràtic en el que és necessari donar suport a les societats civils de molts països de situar la defensa dels drets humans en el centre de la nostra política pública [#] exterior.

També els hi notem, també els notem... Veiem la seva iniciativa. I senyora consellera, no es poden conformar en ser una comunitat autònoma més. Almenys la tradició que

ha caracteritzat les polítiques dels darrers anys amb governs de sensibilitats polítiques diferents en el camp exterior, han estat sempre valentes, audaces, no escudant-se en que no érem un estat.

Però en aquest context tan incert, tan diferent del que hem viscut, més ara, necessitem que la Generalitat, el Govern de Catalunya, digui la seva en defensa dels interessos de la societat catalana, de l'economia catalana, de les empreses catalanes, dels treballadors catalans, però en defensa també dels valors que compartim com a societat.

I faig meva una expressió que també va utilitzar el primer ministre del Canadà a Davos fa alguns dies, i que crec que també ens afecta a nosaltres, no? La seva reflexió sobre el paper del que ell definia les potències mitjanes, deia. «Si no estem a la taula, serem el menú.»

Senyora consellera, si la Generalitat no està a la taula, Catalunya estarà al menú. Li demanem que estiguin a la taula per discutir aquestes coses.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies. Gràcies a vostè, diputat. Per la resposta, té la paraula la consellera d'Economia i Finances, la senyora Alícia Romero Llano. Quan vulgui, deu minuts.

Alícia Romero Llano

Gràcies, president. Bé, bon dia. Diputat Campuzano, un plaer debatre amb vostè. Em sembla que no havíem tingut ocasió. Aquesta interpel·lació sobre la posició i lideratge de Catalunya, ara he entès que es referia en el context europeu, no? Quin paper ha de tenir Catalunya en el paper europeu. Jo l'havia accentuat d'una altra manera, però, evidentment, em cenyiré, doncs, a la seva visió, que és una visió de quin paper ha de tenir Catalunya dins d'Europa.

Bé, és veritat que la situació geopolítica és complicada. Ens venen uns temps de molta incertesa, i on és important que Catalunya formi part de la resposta europea, si és que som capaços que Europa doni una resposta unitària, que veient com estan anant les coses i els darrers discursos d'aquests dies, doncs, un es lamenta de que

Europa no siguem capaços de tenir una posició única i forta davant d'aquestes incerteses, no?

Però jo crec que és bastant inequívoc que el Govern de la Generalitat, amb el president Illa al capdavant, ha fixat la nostra posició en relació amb el conflicte a l'Orient Mitjà. No ha passat amb tots els partits polítics.

Nosaltres hem dit clarament que no estem a favor d'aquesta guerra, que és una guerra que està trencant l'ordre internacional, les normes internacionals de les que ens hem dotat per generar un entorn d'estabilitat i de pau, i amb això crec que hem sigut molt clars.

Ho ha estat el president en totes les seves intervencions des de que va esclatar aquest conflicte. Però és veritat que no només és aquest conflicte que ens genera incertesa, i ho deia vostè molt bé, no? És la confrontació i la polarització a la nostra societat, és aquest creixement dels populismes que escoltem, per desgràcia, massa en aquest Parlament, és aquesta desinformació que se suma a les mentides que van per les xarxes en forma de veritat i que molta gent es creu.

I és aquí on caldria més que mai que les forces democràtiques ens unissin per ser capaços de fer front, doncs, a aquests vents que venen que no són positius ni, òbviament, optimistes.

Saben que tenim una conselleria d'Exteriors i Relacions amb la Unió Europea. Es va voler fixar, justament, les relacions amb la Unió Europea, perquè per nosaltres és el primer referent que tenim.

Nosaltres formem part d'Europa, som un territori absolutament europeista, i, en aquest sentit, estem treballant molt perquè la nostra veu s'escolti en les regions, en el Comitè de les Regions, on el president ja hi ha estat, va poder parlar en català, i on marquem el nostre accent, i com Catalunya vol formar part d'aquesta resposta i marca també algunes prioritats.

Vull recordar, en aquell discurs, el president va parlar d'habitatge com un tema central i prioritari al nostre país, i com, justament, arran d'aquella i d'altres intervencions, Europa s'està replantejant alguns aspectes pel que fa a la política d'habitatge, les inversions en habitatge i els recursos en aquesta matèria.

Però també vull recordar que formem part dels quatre motors d'Europa, que això ja ve de lluny, que estem tenint bastantes reunions i trobades i jornades a Catalunya i a altres territoris, tant el francès, com alemany i l'italià, justament per defensar la nostra veu en l'àmbit industrial i econòmic.

Aquests quatre motors d'Europa són potències industrials. Ho havíem estat sempre. I ens trobem per veure com podem defensar la nostra posició a una Europa cada vegada, doncs, més divergent.

I, en aquest sentit, doncs, estem treballant amb ells àmbits de política industrial, ho deia vostè, també de recerca, com guanyem en innovació, perquè és veritat que hem anat guanyant posicions, però encara ens queda molt camí per recórrer.

Encara no som capaços de localitzar tot el coneixement en el territori en forma de noves empreses, i, per tant, innovant més amb tot aquest estoc de coneixement que generem al nostre país.

I estem parlant amb ells d'això i de quins sectors estratègics en l'àmbit industrial, no? Perquè aquest és un tema, per a nosaltres, molt rellevant, i saben que estem treballant molt en l'àmbit dels satèl·lits, és a dir, de l'espai amb els xips, amb els semiconductors. Per tant, també fixant amb ells quines són les nostres prioritats i com podem enfortir aquests àmbits estratègics des del punt de vista industrial perquè Europa es reforci, no?

I, per tant, jo crec que sí que estem demostrant la nostra veu en aquells àmbits europeus en els que formem part d'una manera molt determinada, per la nostra idiosincràsia o singularitats, però també en àmbits més de tipus estats.

Al final, nosaltres no som un estat, no formem part de molts òrgans, però, per exemple, en l'àmbit de la pesca, doncs, el conseller Ordeig ha explicat moltíssimes vegades com nosaltres lideràvem o érem els portaveus de les comunitats autònomes en l'àmbit de la pesca i com hem participat.

Feia molts anys, més d'una dècada, que no s'hi participava, i s'ha pogut escoltar la nostra veu, també en l'àmbit de la pesca, on s'ha d'escoltar el Mediterrani, hem defensat els pescadors. I, en tot cas, el que hem de fer moltes vegades és ser crítics amb Europa quan prenen decisions des de despatxos tan allunyats de la realitat.

Però hem sortit a ser crítics, a donar la nostra opinió, a fixar la nostra posició per defensar els interessos de Catalunya, no? I aquest és un exemple que també, doncs, crec que val la pena recordar.

També vull dir, en l'àmbit europeu, la competitivitat de Catalunya, el lideratge econòmic del nostre país, malgrat que tenim dèficits, i sempre dic que generem prosperitat, però no la repartim prou bé, però, en l'àmbit del lideratge econòmic, doncs, estem també liderant projectes europeus, com pot ser, ara, amb la candidatura de la gigafactoria a Móra, o estem desenvolupant el projecte InnoFAB per fer prefabricació de xips, que és un projecte que ja venia de l'anterior Govern, o potenciant l'empresa Open Chip, que surt del BSC, també per dissenyar xips que es puguin comercialitzar i xips que competeixin amb els que en aquests moments hi ha, no?

Per tant, estem alineats en molts dels aspectes que marca Europa, que va marcar aquell informe Draghi i Letta, que ens agradaria que s'estiguin desplegant amb molta més ambició. Però nosaltres, malgrat que Europa ho faci, a vegades, de manera tímida, estem empenyent cap aquí.

Tenim un repte, i ho ha dit vostè, és veritat, que és el pla financer plurianual, aquest quinquenni que ha d'aprovar la Unió Europea. Aquí estem fent reunions, bastantes. Ha fet reunions el conseller Buch, el conseller Dalmau, el meu equip també. Ara espero que les properes setmanes puguem anar a tenir més reunions. Però hem tingut reunions amb els responsables per marcar la nostra posició i donar la nostra visió, sobretot pel que fa a la regionalització dels recursos.

És a dir, no podem centralitzar com vol i com plantejava Unió Europea, sinó que hem de ser capaços de que aquests recursos es territorialitzin, es regionalitzin i tinguin molta més força les polítiques regionals a la Unió Europea.

Crec amb això hem anat guanyant, amb les veus que s'han anat posant sobre la taula, també la de Catalunya, i, per tant, doncs, en aquest sentit, hi seguirem treballant. Segur que es pot fer més, eh?, diputat Campuzano. No li vull dir que el que vostè digui no sigui així. Jo crec que sí que tenim un lideratge i que estem defensant Catalunya a Europa, marcant les nostres posicions amb els organismes on estem, com deia, els quatre motors d'Europa, però també al Comitè de les Regions o també en les

polítiques de l'euromediterrània, però és cert que segur que podem fer moltes més coses.

I probablement també per generar o per lluitar contra aquestes incerteses que ens arriben de molts tipus, com vostè deia, doncs, també, jo crec que és important que Catalunya, no només el Govern, perquè vostè interpel·lava el Govern. Jo crec que no és només el Govern. Jo crec que és el conjunt de les forces polítiques que ens hem d'interpel·lar.

Jo crec que seria molt millor si fóssim capaços d'unir, d'unir-nos i decidir conjuntament pensant en Catalunya. I, en aquest sentit, doncs, crec que tenim camí a fer. Camí a fer, doncs, per intentar sumar esforços, cercar allò que ens uneix i intentar donar una resposta conjunta, no només del Govern, que, a més a més, ja ho sap, és un Govern en minoria, sinó amb totes les forces polítiques que estem representades en aquest Parlament, i que hem de demostrar, doncs, que som molts, que tenim molta més força per defensar el país.

I això s'ha de fer també amb polítiques d'estabilitat, i una de les polítiques d'estabilitat, doncs, per exemple, és un pressupost. És a dir, quin lideratge podem tenir si no som capaços d'aprovar un pressupost en aquests moments de tantes dificultats, en aquests moments on l'extrema dreta creix.

Jo crec que hem de ser capaços amb un Parlament en el que les forces progressistes sumem i podem tenir una resposta conjunta, doncs, fer-ho d'una manera decidida. Crec que també això seria lideratge i una manera de posicionar Catalunya a Europa, perquè l'estabilitat, ja ho sap vostè, doncs, és la base de moltes de les polítiques que es poden desenvolupar i de la imatge també que un país demostra més enllà quan planteja, doncs, les seves prioritats i els requisits.

Per tant, seguim parlant, i, en tot cas, després li responc algunes altres coses. Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputada. Per la rèplica, té durant cinc minuts, té la paraula el diputat Carles Campuzano i Canadés. Quan vulgui.

Carles Campuzano i Canadés

Gràcies, senyor president. Consellera, no venim a debatre encara de pressupostos. Ho farem la setmana vinent. Jo només li vull recordar allò de *pacta sunt servanda*, no? Aquest és el plantejament d'Esquerra Republicana en aquest debat, i, per tant, ja sap a què em refereixo.

Miri, en la interpel·lació partien de la idea, evidentment, de que el Govern fa coses. El Govern assisteix a reunions, el president de la Generalitat fa posicionaments públics, el Govern i els seus equips elaboren documents... Però el que volíem evidenciar, i crec que la seva resposta així ho demostra, és que en un dels moments històrics més greus, més complexes, més refundacionals, en el que no sabem el món cap a on acabarà girant, i el projecte europeu, cap a on acabarà girant, la Generalitat no hi és.

No hi és en la dimensió del moment que estem vivint, i té a veure amb una crítica que li venim formulant des de fa temps, des del grup d'Esquerra Republicana de Catalunya, que falta ambició, que falta lideratge, que falta mirada, que falta consciència de que aquest país pot aportar-hi.

I, per tant, li haig de dir-li, senyora Romero, senyora consellera, que la seva intervenció em decep. Perquè, a més a més, és que no són menors les discussions, per exemple, dels dos reglaments que jo li citava. O sigui, no és menor el futur reglament d'acceleració industrial, no?

Està defensant el Govern la

Fitxer 18

participació directa de les regions en el desplegament d'aquest reglament? Està defensant l'accés directe del Govern de la Generalitat en els programes europeus que es derivaran d'aquest reglament? Està defensant el reconeixement dels ecosistemes regionals d'innovació com el que tenim nosaltres? Estan defensant-ho? Han fixat, tenen un document sobre el que en aquests moments és una proposta que està circulant per part de la Comissió Europea, es defensin la BioRegió catalana, el sector de l'automoció i la mobilitat elèctrica, la química de Tarragona, la indústria alimentària, el sector tecnològic? Estem fixant una posició sobre aquestes qüestions? És que no

ho veig. O en el reglament del [#] biotech, molt avançat en un país que hem fet una aposta per tindre startups, per tindre centres de recerca de referència. Anem a recolzar un model que es recentralitza i ens obvia? O anem a defensar les estratègies que li interessin a Catalunya?

Quan li diem «la manca d'ambició», no és una apel·lació genèrica o un plantejament estrictament polític des de la lògica d'un partit polític independentista que... No, no, escolti, li estem parlant també d'interessos concrets que expliquen allò que és un eslògan del seu govern, que és la prosperitat compartida. És un eslògan del seu govern. Doncs miri, avui les garrofes de la prosperitat d'aquest país, en bona part, ens les juguem en dues normes que s'aprovaran a la Unió Europea en els propers anys i que –sap millor que jo– són reglaments que són d'aplicació directa. I val la pena que aquí tots plegats, també el Parlament de Catalunya en el seu conjunt, sobre les decisions europees, hi fixem el focus. Bona part de les nostres legislacions s'acaben derivant dels marcs comunitaris de la Unió Europea.

Això demana ambició, demana idees, demana propostes. O en aquests moments, fins i tot, en el que les incerteses econòmiques que provoca l'agressió nord-americana i d'Israel a Iran sobre els preus del petroli i del gas, hi ha governs europeus que estan plantejant l'aixecament de les clàusules del pacte d'estabilitat. El Govern de la Generalitat està en aquesta posició? Està defensant davant del Govern de Madrid que Espanya defensi aquesta posició? El president de la Generalitat ho està traslladant a la Comissió Europea? Perquè és molt rellevant. Crec que han tingut algunes reunions amb els interlocutors econòmics i socials. Probablement, si es perllonga la guerra i, per tant, l'impacte en les famílies, a les empreses, és rellevant, caldrà suspendre el pacte d'estabilitat, per donar més marge als governs europeus. Alguns governs europeus ho estan plantejant. Què hi diu el Govern de la Generalitat al respecte? No els hem escoltat.

I, per tant, jo, consellera... Li reclamem ambició, li reclamem idees, li reclamem propostes i li reclamem que Catalunya jugui a la primera divisió des dels seus límits. Algú em recordava aquests dies que aquest any el Parlament celebrarà els 1.000 anys de les assemblees de Pau i Treva. Crec que també, en el context internacional de guerra que estem vivint, posar en valor aquest element que també ens singularitza

com a nació val la pena. Però això demana un govern de la Generalitat que es cregui que som una nació i que actuï en conseqüència. No un govern de la Generalitat que assumeixi que som una comunitat autònoma i que gestionem una autonomia. No, no som aquí per gestionar l'autonomia, sinó per servir la nació.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Per a la rèplica –cinc minuts–, té la paraula la consellera Alícia Romero Llano. Quan vulgui.

La consellera d'Economia i Finances

Gràcies, president. Diputat, no puc estar d'acord amb que ens falta lideratge a Europa. No puc estar d'acord perquè no només el conseller Duch sinó tots els consellers que tenim matèries que afecten clarament les polítiques europees les estem defensant. Ho està fent la consellera Montserrat, el conseller Ordeig, jo mateixa. És a dir, que no li puc acceptar, perquè estem anant a Europa a defensar Catalunya. No com un territori més, sinó com el que és en aquests moments, un líder econòmic, en molts àmbits. Estem defensant el nostre paper a la política industrial; a més a més, amb projectes molt ambiciosos. N'hi he dit alguns. En àmbits estratègics, com l'àmbit de l'espai, en l'àmbit dels semiconductors, per posar només dos exemples. Amb apostes i inversions importants i dient-li a Europa «aquí està Catalunya», que té un gran coneixement en l'àmbit de la recerca i que volem seguir sent-ho també en l'àmbit de la innovació, constituint, creant empreses que ens aportin valor i que ajudin Europa a donar una resposta a aquests reptes geopolítics i econòmics que tenim.

Per tant, no puc estar d'acord amb això i, a més a més, com que formem part també d'altres grups més enllà de la Unió Europea, com és els Quatre Motors d'Europa o com és el Comitè de les Regions, en el que nosaltres estem defensant clarament la nostra posició. L'hi vaig dir. El president Illa va anar a defensar la regionalització del quinquenni financer d'Europa. I ho estem fent en molts altres espais, és a dir, ho estem fent i, per tant, i ho seguirem fent. Ara bé, escolti'm, potser sí que és un element de debat i de consens amb les altres forces polítiques i, per tant, veurem aquí si tenim un marge de millora.

Ara, jo l'hi dic, en moments d'inseguretat també cal que siguem capaços d'unir-nos. Vostè ara... No toca parlar de pressupostos, no en parlarem, però jo sí que crec que necessitem ser capaços de trobar els espais de consensos i unir-nos per donar una resposta conjunta des de Catalunya. I al final el pressupost és un element important, perquè són 50.000 milions d'euros al servei del país i de la millora del país. També de la política econòmica, que en aquest cas hi ha 11.000 milions d'euros en el pressupost dedicats a infraestructures, energia, aigua, política industrial, coneixement. És a dir, elements que ens empenyen i ens ajuden a continuar sent líders a Europa en molts àmbits.

Per tant, jo crec que estem deixant molt clara la nostra posició. Jo crec que Catalunya és líder en molts elements. Ha parlat vostè de la recerca. Aquí és obvi que som un referent a Europa. I atraiem moltíssims projectes europeus, molt més del que ens pertocaria per població. I ho fem per la nostra capacitat competitiva en aquest sentit. I ho hem fet també i ho hem demostrat amb els fons europeus Next Generation, on hem sigut capaços d'atraure prop de 10.000 milions d'euros. Per què? Doncs perquè tenim unes fortaleeses econòmiques que fan que aquests recursos hagin pogut arribar. I ara estem analitzant també l'impacte d'aquests fons europeus, que s'acaben a l'agost i que, per tant, veurem quin és l'impacte que ha estat en la nostra economia.

Parlava vostè de les respostes també al conflicte d'Orient. Bé, una de les coses que ens van demanar els agents socials i econòmics el dissabte, que vam tenir reunió, és «no alarmem». És a dir, estiguem amatents al que està passant i a com evoluciona aquest conflicte i, a partir d'aquí, quan tinguem una mica més clares les conseqüències, prenem decisions. Ens ho deien ells el dissabte, «els tornem a convocar aquesta setmana». Estem monitoritzant les dades econòmiques per veure com estan anant tots aquests efectes. Escoltarem i després decidirem, com hem fet sempre, però tampoc cal que posem el carro davant dels bous. És a dir, és important que nosaltres tampoc alarmem excessivament la societat. Ara, hem de donar les respostes quan toqui, sí, i ho hem de fer de manera valenta i ambiciosa com, per altra banda, hem fet en altres moments, com ha estat el cas dels aranzels de Trump o es va fer amb la guerra d'Ucraïna per part d'altres governs.

Jo, sincerament, no puc estar d'acord amb aquesta falta de lideratge que vostè ens demana a Europa, perquè crec que l'estem demostrant, també amb la lluita que hem fet pel català a Europa i en molts àmbits. I vull tornar a referir-me al conseller Ordeig. Ara, escolti'm, si vostè diu «no, però hauríem de parlar més de quina resposta donem a molts elements o amb el paper de Catalunya a Europa», doncs escolti'm, jo li prenc la mà i penso que aquí en podem parlar i podem ser capaços d'anar no només al Govern de la Generalitat, que representa tothom, sinó a les forces polítiques per intentar ser més forts i tenir més força davant la Unió Europea.

I jo insisteixo, per servir la nació, res millor que tenir uns pressupostos que ens donin estabilitat i 50.000 milions d'euros per dedicar a totes aquestes polítiques que ens han de fer referents a Europa.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, consellera.

Interpel·lació al Govern sobre les inversions previstes

300-00269/15

Passem al cinquè punt de l'ordre del dia, que és la interpel·lació al Govern sobre les inversions previstes. És presentada pel Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya i, per fer aquesta exposició, durant deu minuts, té la paraula el senyor Pere Lluís Huguet Tous.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresident. Bones tardes. Consellera, diputats. Miri, portem aquí una interpel·lació sobre les inversions previstes i desaparegudes. Aquelles inversions que interessen als ciutadans de Catalunya però que han desaparegut. En concret, portarem dues inversions que volem que ens donin explicacions, què ha passat amb elles i quin és el futur d'elles. Miri, tenim, per un costat, els ciutadans del Vallès. Estan cansats de tindre embussos per anar a treballar cada dia. Tenim, des del 2023, un acord del Govern de la Generalitat amb el Govern de l'Estat per fer el Quart Cinturó, la B-40, i tenim propostes per part del PSC, senyor Salvador Illa, que diu que *«presiona Aragón para tener definido el trazado y la financiación de la B-40 antes*

de las elecciones municipales». (L'orador mostra un full.) Jo, com la consellera abans ha dit que no li agradaven els cartellots, també porto cartellots.

Què ha passat amb la B-40? Que el senyor Illa... I, a més, algunes vegades inclús amb gràcia, cosa estranya amb el senyor Illa, però vaja. Vull dir, deia, sobre la B-40, «que li diguin com vulguin; no serà un carril bici el que farem». «Ojalà» haguéssim fet un carril bici, perquè de moment res. I els ciutadans del Vallès cada dia patint els embussos. I volem saber que ens diguin què ha passat això. No ho hem vist als pressupostos de la Generalitat. Volem saber que aquest acord amb el Govern del 2023, si al final executaran aquesta infraestructura necessària per als ciutadans. Ara, potser, és clar, com que els Comuns els hi deien que no i tot això, potser això ha estat pacte, ha estat als pressupostos. Bé, doncs volem explicacions. I, per tant, creiem que tenim necessitat que els ciutadans del Vallès sàpiguin què passa amb el Quart Cinturó, essencial per a la seva vida diària.

Però tenim una altra inversió, que aquesta potser ens afecta i jo he portat aquí ja unes quantes vegades. I en aquest punt m'agradaria saludar el regidor de Roda de Berà que ens acompanya i que havia sigut membre d'aquesta taula, el senyor Rafa Luna; els regidors de Cambrils, el tinent d'alcalde i la regidora de Turisme, David Chatelain i Patricia de Miguel, i els empresaris de l'Associació d'Empresaris de Cambrils, que estan aquí per escoltar també especialment les seves respostes. I perquè portem des de fa ja molts anys esperant una inversió important al territori, que és el Hard Rock. És el Hard Rock, que ja hem portat aquí unes quantes vegades. Hem parlat no sé quantes vegades del Hard Rock i volem saber si també està objecte del pacte dels Comuns per aprovar aquests pressupostos. I escolti'm, miri, «el Hard Rock és víctima d'un govern que no pren decisions». Això ho podria dir jo. (L'orador mostra un full.) Però no: ho va dir el senyor Salvador Illa. Això ho va dir el senyor Salvador Illa. Porten anys sense prendre's decisions. I, a més, va puntualitzar que «aquest retard posa en risc la credibilitat del president Aragonès». Ho canviem ara? Posem «posa en risc la credibilitat del president Illa»? Són paraules del president Illa.

Permeti'm que li faci un petit recordatori No tenim molt de temps, però el 2014 s'aprova la llei. El setembre del 2015, les bases del concurs. El 2016 s'aprova el PDU. Veuen? Hi ha una concatenació de fets. El 2018 s'ha resolt el concurs i el desembre del 2020

es declara ferma la sentència que anul·la el PDU. I, des de llavors, 2020, sis anys, consellera, sis anys. Res. Sis anys, res. Per fer un informe d'impacte ambiental. Sis anys per fer un informe d'impacte ambiental. Bé, és la solució que tenen vostès per parar el Hard Rock. Aquí al Ple, vam portar al Ple del 12 de desembre del 2024 una moció per part del Partit Popular, que es va aprovar, en la qual es demanava que es fes l'informe d'impacte ambiental. Què han fet vostès? Res. Més d'un any des d'una resolució d'aquest Parlament dirigida al Govern perquè aprovi l'informe d'impacte ambiental i, per tant, aprovi el PDU del Hard Rock. Què han fet? Res, en un any i mig. És més, el propi informe de compliment de la moció obvia parlar del Hard Rock, que era una part important d'aquella moció. Ni tan sols parla del Hard Rock l'informe de compliment. Per tant, miri, volem saber què pensen fer. Digui'ns si faran el Hard Rock o no; si faran l'informe d'impacte ambiental. I no em digui que això correspon a la Conselleria..., que això ja ens ho van dir una altra vegada, que això correspon a la Conselleria de Medi Ambient i serà la Conselleria de Medi Ambient la que... No, escolti'm, és el Govern de la Generalitat. Què pensen fer? Què pensen fer? Pensen tirar endavant? Perquè escolti'm, sis anys sense fer res. I saben el que representa això per als ciutadans de Tarragona? Saben el que representa? Doncs miri, 2.000 milions d'inversió

Fitxer 19

més de mil habitacions d'hotel, un centre de negocis, un palau per a concerts. Ocupació: llocs de treball directes, 2.100; indirectes, 11.500. Això és lo que representa per als ciutadans de Tarragona. I vostès doncs continuen pensant en que no hi ha res..., no han fet res des del 2020. Llavors, bé... Jo sé que li fa molta gràcia al dels Comuns...*(Veus de fons.)* Vull dir, no, no... Jo sé que li fa molta gràcia. *(Veus de fons.)* Escolti'm, miri, escolti'm... Estic parlant jo. Si vol, després parli vostè. Però jo lo que li diré és que, miri, des de que vostès van vetar el pressupost d'Aragonès per oposar-se al Hard Rock, zero diputats a Tarragona. Aquesta és la conseqüència. *(Aplaudiments.)* Aquesta és la conseqüència: zero diputats. *(Veus de fons.)* Zero diputats.

Escolti'm, consellera, miri, estan aquí els representants de les empreses de Cambrils, interessats. Digui'ns, simplement, si es farà el Hard Rock o no es farà. Digui'ns si aprovaran l'informe d'impacte ambiental, que porta sis anys sense fer-se. I li diré una cosa, miri, quan jo vaig vindre a aquest Parlament al començament de la legislatura, vam fer ja una interpel·lació sobre el Hard rock, i els hi vaig dir: escoltin, si no és fa el Hard rock haurem de pagar, la Generalitat, una indemnització important, de les més grosses, a qui s'ha adjudicat el concurs. I em recordo que la bancada esquerra va començar a cridar: «No, no és cert, no és cert, no és cert.» Se'n recorda? Van dir tots: «No és cert.» I, després, vam descobrir que hi havia un informe que fins estava avaluat. Recordo que gairebé eren 50 milions d'euros la indemnització. Que, a més, vaig demanar jo l'informe, i ens van ocultar l'annex on estava la informació.

Miri, li faré un altre anunci. Sí vostès continuen així, s'estan aproximant a complir els requisits de lo que és la prevaricació omissiva. No, no, escolti'm, vull dir, demani també un informe, i potser tindrà un ensurt, perquè lo que estan fent... Sis anys sense complir un acord de la Comissió Territorial d'Urbanisme, en la qual s'acorda tirar endavant el projecte del Hard Rock, durant sis anys, això frega ja lo que és la prevaricació omissiva. Demani un informe, i potser tindrà un ensurt.

Moltíssimes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies, diputat. Per a la resposta –deu minuts també– té la paraula la consellera Alícia Romero Llano. Quan vulgui.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Gràcies, president. Bé, diputat, contestaré... Jo no he dit mai, mai aquí, crec: no contesto una pregunta perquè és un altre conseller. Jo no. No, ho dic perquè diem les coses amb una alegria... No, jo mai. Jo contesto les preguntes. I, si no ho sé, dic que no ho sé i ho preguntaré. Però no he deixat mai de respondre una pregunta perquè és d'un altre conseller, només faltaria. La responsabilitat és del Govern.

B-40. Miri, el 2023, que jo sàpiga, el president Illa no era president de la Generalitat. El 2023 el president era Aragonès. Nosaltres van pactar el pressupost, i en aquell pacte apareixia doncs que havíem de fer la B-40. Que aquesta era una obra

importantíssima per a Catalunya, que feia trenta anys que estava encallada i que s'havia de desencallar. I això es va acordar. Si no van començar les obres en aquell moment doncs demani vostè explicacions a l'anterior Govern.

En tot cas, què està fent el Govern en aquests moments presidit per Salvador Illa? Posar en marxa la maquinària. Hem signat una encomana de gestió que ens ha fet el Govern d'Espanya a la Generalitat de Catalunya, amb 200 milions d'euros per començar a fer aquesta obra. S'estan iniciant ara els estudis i, per tant, aquesta obra anirà. No la veurem de manera imminent, perquè és una obra complexa, difícil –ja ho sap vostè–, però en aquests moments hi ha signada l'encomana de gestió, el conveni entre l'Estat i la Generalitat, amb 200 milions d'euros transferits, i ara comencem els estudis preliminars d'aquesta obra. Per tant, nosaltres complirem la nostra paraula. Estem governant des de l'agost del 24 i hem posat a treballar maquinària perquè això sigui possible. Per tant, això es farà. El president Illa té paraula, compleix els acords, i això es farà. I, de fet, ja ha començat la seva tramitació amb la part inicial d'aquesta obra, que són els estudis pertinents.

També li vull dir que vam posar..., encara que a vostè no li agradin els Comuns i els critiqui sempre, però en els acords que hi hem arribat amb els Comuns per l'any 26 hem incorporat també l'estudi del tram entre Sabadell, Terrassa i l'Autònoma, que és una bona proposta, una proposta que fins i tot ha aplaudit la Cecot. I, per tant, a nosaltres també ens sembla que millorar la mobilitat del Vallès Occidental i d'aquell entorn és molt rellevant, no només des del punt de vista viari, sinó també doncs en aquest cas a través d'un tram, també, molt necessari, no?, i que estem treballant ja en la segona fase a Tarragona i que creiem que pot millorar la mobilitat de totes les persones que es mouen a l'entorn de l'àmbit universitari i també treballadors que es mouen en el Vallès Occidental entre aquest territori tan industrialitzat i on hi ha doncs tanta activitat econòmica, no? Per tant, escolti, estigui tranquil que la B-40 ja ha començat a caminar. Estem en els estudis preliminars i, per tant, aquesta obra doncs ja està en marxa. I, a més a més, com l'hi dic, altres elements de millora de la mobilitat, com és, per exemple, aquest estudi que iniciem ara amb el tram Sabadell, Terrassa i l'Autònoma.

Hard Rock. Escolti'm, nosaltres vam votar a favor d'aquella llei del 2014. No sé què van fer vostès. Nosaltres la vam votar i sempre hem estat empenyent perquè aquest projecte vagi endavant, perquè ens semblava que era important doncs per a aquell territori complementar Port Aventura amb un projecte lligat al turisme de reunions, al turisme de congressos, que era molt rellevant i que, a més a més, ens demana el sector, no? Per tant, nosaltres ho hem empès des de sempre. El 23 també ho vam posar, és veritat, en l'acord pressupostari, i en l'acord d'investidura de l'any 24 es va incorporar la modificació de la fiscalitat. I el que hem fet en aquest any doncs és modificar la fiscalitat; augmentar la fiscalitat sobretot del joc, que també hi ha una part petita, però hi ha una part del joc en aquest projecte del Hard Rock, i això doncs s'ha fet, que era el compromís d'investidura que teníem amb Esquerra i amb els Comuns. Per tant, això s'ha fet. I ara, evidentment, cal acabar els informes i també veure quina és la decisió dels inversors, que són els que van guanyar aquell concurs.

Perquè és veritat que hem canviat la fiscalitat i hem de veure, finalment, doncs quines són les seves intencions.

Ara, jo també li voldria dir una cosa. El Camp de Tarragona augmenta les inversions amb relació al 23 un 172 per cent –172 per cent. Les inversions al Camp de Tarragona augmenten d'una manera espectacular en el pressupost de la Generalitat. És veritat que hi ha moltíssimes comarques i territoris que augmenten per sobre del seixanta. Però és que lo de Tarragona és espectacular. I podria donar algunes obres: el Joan XXIII, el tramvia al Camp de Tarragona, que ara comença la seva segona fase, el Palau de Justícia. Per tant, moltes obres que comencen i que augmenten considerablement aquest tant per cent de la inversió que fem aquest 2026. I, a més a més, projectes en tota la província importants, com, per exemple, vull recordar la gigafactoria a Móra. I l'esforç que s'està fent amb els fons nuclears per atraure inversions i augmentar la capacitat econòmica d'aquest territori, no? Per tant, en fi, jo diria que a Tarragona estem empenyent moltíssims projectes, no només des de l'àmbit econòmic, també des del punt de vista de les infraestructures –equipaments educatius, equipaments sanitaris–, i això també és molt important, perquè posem les condicions perquè en aquell territori hi hagi activitat i passin coses.

I jo l'hi vull recordar: el pressupost de la Generalitat de l'any 2026, en el que vostès han presentat una esmena a la totalitat, presenta un rècord d'inversions de 4.146 milions d'euros per a l'any 2026, un quaranta-cinc per cent més del que hi havia el 23, la xifra més alta des del 2010. Per tant, és una xifra molt considerable per poder fer inversions. La capacitat inversora de la Generalitat ha augmentat, gràcies a l'augment dels ingressos –també a la bona gestió– en aquest temps. I jo crec que hem d'aprofitar aquesta capacitat inversora per, hi insisteixo, doncs invertir no només en infraestructures –que és el que pensem moltes vegades: infraestructures ferroviàries o viàries–, sinó també en equipaments educatius i sanitaris, en els que hi ha deficiència, no només a Tarragona, sinó també a tot Catalunya. I, per tant, 4.146 milions d'euros.

Hem tancat aquest 25 amb un executat d'inversió de prop dels 3.200, per tant, va augmentant la capacitat inversora, que també crec que és molt important al país. En tot cas, per aquests dos projectes que vostè em demanava, jo crec que estan encarrilats i estan en marxa. I esperem doncs també les properes setmanes com van avançant, perquè són projectes complexos que haurem d'anar veient com evolucionen al llarg dels propers mesos.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Gràcies a vostè, consellera. Per a la contrarèplica, de cinc minuts, té la paraula el diputat Pere Lluís Huguet.

Pere Lluís Huguet Tous

Moltes gràcies, vicepresident. Consellera, molt content de que tinguin ja... Però, escolti, arribem tard, eh? I ara comencen els estudis de la B-40? I l'acord és del 2023. Ja ho sé que no governaven vostès el 2023, però vostès ja fa un any i mig que governen aquí, eh?, quasi dos anys, eh? O sigui, i ara comencen els estudis? Bé, escolti'm, anem tard. Els ciutadans del Vallès volen solucions més àgils.

Però, escolti'm, jo no li he preguntat per la resta d'inversions a Tarragona. Escolti, jo, encantat de que inverteixin a Tarragona. Estem una mica cansats de que anunciïn moltes inversions que després no es facin, eh? Vull dir, després no es fan. Però jo no

li he preguntat per tot això. Jo només vull saber una cosa, vull dir... Em diu: «El compromís d'investidura era rebaixar la fiscalitat.» I ara l'excusa és que a veure si l'inversor està d'acord amb la nova fiscalitat? Bé, han modificat vostès les condicions del concurs. Si no hi està d'acord, hauran d'indemnitzar-lo, eh? I tornem a lo mateix: suposo que tornaran a dir que..., ara tornaran a dir que no hi haurà indemnització, quan hi ha aquell informe? Ara no ho diuen.

I, escolti'm, jo no li he demanat totes aquestes... Jo li demano una cosa: miri, pugui aquí ara, després de contestar-me a mi, miri a la cara dels empresaris de Cambrils i digui'ls si es fa el Hard Rock o no, si aprovaran l'informe d'impacte ambiental i aprovaran el PDU. Sis anys sense que ho facin. Escolti, és fàcil, amb pocs..., no fa falta esperar ni mesos. Digui-m'ho: aprovaran l'informe d'impacte ambiental, sí o no? Aprovaran el PDU, sí o no? I després ja parlaran amb l'inversor sobre les modificacions de les condicions de l'adjudicació.

Però només queda pujar aquí i dir-los-ho a aquests senyors, que són els que es juguen els seus diners, els que es juguen el seu treball. I vostès, sis anys sense fer absolutament res. *(Veus de fons.)* Com que què dic! Escolti, digui-m'ho vostè! Des del 2020, què hem fet amb el Hard Rock? Què hem fet? Digui'm. L'informe d'impacte ambiental, l'han fet? El tenen fet amagat en un calaix? Digui-m'ho! Potser és que el tenen fet i està amagat en un calaix. I digui'm en quin termini publicaran l'informe d'impacte ambiental i, per tant, aprovaran el PDU. És molt simple, eh? Miri'ls i els hi diu a la cara.

Moltes gràcies.

El vicepresident segon

Consellera, quan vulgui. Durant cinc minuts té la paraula, senyora Alícia Romero Llano.

La consellera d'Economia i Finances (Alícia Romero Llano)

Senyor diputat, ha vingut vostè avui aquí a fer de lobbista. *(Veus de fons.)* Sí, evidentment, que és una cosa bastant habitual en el Partit Popular. Miri, em pensava que he sigut molt clara. Escolti, nosaltres governem des de l'agost del 24 –des de l'agost del 24–, amb un acord d'investidura amb Esquerra i amb els Comuns. Hem

sigut molt clars amb això: s'ha augmentat la fiscalitat del joc!, no de tot, del joc. I, a partir d'aleshores, s'estan fent les tramitacions urbanístiques oportunes perquè es pugui fer possible aquest projecte. Que, hi insisteixo, és un projecte que ha de complementar Port Aventura amb congressos de reunions, de congressos, importantíssim per a Catalunya, que en aquests moments ja està invertint d'una manera espectacular, amb Gran Via, per doblar els nostres metres quadrats per fer fires i congressos i que s'ha de complementar també amb Tarragona. Aquest és un compromís ineludible del Govern de la Generalitat, i hi estem treballant.

I a vegades les coses no són com vostès volen. No sé què en parlava vostè abans... No, escolti'm, no es pot prevaricar tampoc. I, per tant, nosaltres seguim els tràmits i seguim els processos que toquen, i esperarem a que hi hagin aquests informes i que s'aprovi aquest PDU perquè es pugui tirar endavant. Però nosaltres som defensors d'aquest projecte i ho hem fet sempre. I, per tant, escolti'm, l'hi puc dir de moltes més maneres, i si vol ho dic cantant, però és ineludible el nostre compromís amb aquest projecte. I no només amb aquest projecte: amb Tarragona –amb Tarragona. I en el Camp de Tarragona, on estem invertint –l'hi torno a dir– més del 172 per cent. I no són papers: hem licitat ja les obres del Palau de Justícia, hem fet obres ja al Joan XXIII.

No, escolti'm, dirà que no, vostè. No li agrada escoltar el que no vol. Però ha vingut vostè aquí a fer de lobbista i a parlar-me de la B-40 i del Hard Rock! Doncs escolti, jo li dic que a Tarragona passen més coses, que el Govern està invertint d'una manera decidida i prioritant. No, és que el Hard Rock no és una inversió que ha de fer el Govern de la Generalitat. Estem en tràmits i amb un procediment que s'ha de seguir, perquè no ens podem saltar les normes. Ja sé que vostès a vegades ho fan. No em parli de sis anys, perquè, nosaltres, des de l'agost de 2024 estem aquí. I hem pres les mesures i estem treballant perquè això sigui així. No sap comptar, perquè no portem encara dos anys.

Molt bon dia.

Fitxer 20

El vicepresident segon

Moltes gràcies. Moltes gràcies, senyora consellera. Abans de suspendre el Ple, llegirem la declaració del Parlament de Catalunya amb motiu del 8 de març, que va ser, precisament, adoptada ahir per la Junta de Portaveus.

Per fer aquesta lectura, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra Ollé, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, que farà la lectura d'aquesta declaració. Si us sembla, esperem un moment que acabin d'entrar i de sortir la resta de diputats i diputades. Res, un minut..., uns minuts i farem aquesta declaració abans d'anar a dinar.

(Pausa.)

El president

Llegirem la declaració del Parlament de Catalunya, tal com ha dit el vicepresident, amb motiu del 8 de març; per tant, té la paraula la senyora Rosa Maria Ibarra i Ollé, diputada i secretària tercera de la Mesa del Parlament, per tal de fer-ne la lectura.

La secretària tercera

«El Parlament de Catalunya, en el marc del Dia Internacional de les Dones, el 8 de març, expressa el seu compromís amb la lluita feminista per a l'erradicació del patriarcat i per a la garantia efectiva dels drets de totes les dones, entenent que no hi ha democràcia plena mentre persisteixin desigualtats estructurals de gènere, classe i origen.

»El Parlament de Catalunya reconeix el camí recorregut pel moviment feminista i homenatja les dones que al llarg de la història han impulsat conquestes decisives per a la llibertat i la justícia social i han fet possibles drets que avui sustenten el sistema democràtic. Des de les primeres obreres i les sufragistes fins a les defensores dels drets sexuals i reproductius i d'una vida lliure de violències, el compromís col·lectiu de les dones ha estat imprescindible per a fer avançar la societat. Tanmateix, cal continuar aquest llegat, ja que les desigualtats encara persisteixen en molts àmbits: per exemple, la manca de corresponsabilitat en l'àmbit de les tasques de cura i de la llar; la bretxa salarial en l'àmbit laboral, que encara representa més d'un vint per cent,

o la baixa presència de dones als espais de presa de decisió dels mitjans de comunicació i els consells d'administració de les empreses.

»El Parlament de Catalunya posa en relleu el llegat de les Primeres Jornades Catalanes de la Dona de l'any 1976, que van representar un punt d'inflexió en la història del feminisme a Catalunya i van obrir espais de participació i transformació social després de dècades de silenci. Així mateix, destaca la contribució del moviment feminista i del teixit associatiu que el vertebrava i reafirma la determinació de continuar donant suport a aquesta tasca transformadora per a garantir un país on totes les nenes i totes les dones puguin viure amb llibertat, dignitat i igualtat d'oportunitats.

»El Parlament de Catalunya recorda que els drets de les dones són drets humans. Davant l'onada reaccionària de l'extrema dreta, que qüestiona el feminisme i aquests drets i que assumeix relats que neguen l'existència de desigualtats persistents, malgrat l'evidència de les dades, el Parlament s'hi oposarà frontalment. Aquesta distorsió de la realitat, juntament amb discursos que banalitzen les violències masclistes, exigeix refermar amb determinació el compromís amb la igualtat i els drets de les dones. Tot això es produeix en un moment en què les violències masclistes continuen representant una vulneració de drets en l'àmbit mundial i en què s'observa una regressió de drets tant en l'àmbit internacional com en l'entorn europeu. En aquest context, creixen forces reaccionàries que qüestionen els drets sexuals i reproductius i les polítiques d'igualtat. Aquesta situació és especialment preocupant en països com l'Iran o l'Afganistan, on les dones pateixen diàriament la vulneració de llurs drets més fonamentals.

»Per tot això, el Parlament de Catalunya reafirma que la igualtat és un dret humà fonamental i un principi essencial de qualsevol democràcia plena; manifesta amb fermesa que no farà cap pas enrere en la defensa de la igualtat, la dignitat i els drets de totes les dones; reconeix que les desigualtats de gènere es concreten en la precarietat laboral, la bretxa salarial, la sobrecàrrega de treballs de cures no remunerats i la feminització de la pobresa, i es compromet a impulsar polítiques públiques valentes que transformin aquestes estructures.

»En conseqüència, el Parlament de Catalunya es compromet a continuar impulsant polítiques públiques per a combatre totes les formes de violència masclista, garantir i

protegir els drets sexuals i reproductius, consolidar la coeducació i incorporar de manera transversal la perspectiva de gènere i la mirada interseccional en el conjunt de les polítiques públiques.

»Palau del Parlament, 11 de març de 2026.»

(Aplaudiments perllongats.)

El president

Abans de suspendre la sessió, els recordo que ara, a l'Auditori President Lluís Companys, durem a terme l'acte institucional de commemoració del dia 8 de març.

Se suspèn la sessió, que reprendrem a dos quarts de quatre de la tarda.

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...